

Kirjoitukset ovat eteläkarjalaisten vihreiden kirjoittamia. Mielipiteet ja kannat ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta puolueen virallista linjaa.

Tässä on kirjoituksia seuraavista aiheista (uusimmat ensimmäisenä):

Lukijalta: Lasten ja nuorten yksinäisyys tulee ottaa vakavasti	3
Lukijalta: Suojellaan luontoa ja pidetään Lappeenrannan lentokenttä harrastelentokenttänä.....	4
Lukijalta: Edessä on merkillinen joulukuusi, joka tarjoaa myös mahdollisuuden luopua liiasta suorittamisesta	5
Lukijalta: Etelä-Karjala ilmastotalkoisiin EU-elvytystukirahoilla	6
Lukijalta: Tiesitkö, että lääkitty hiv ei tartu?.....	7
Lukijalta: Voisiko kaupunki "kompensoida" Arboretumin alueen siirtämällä esimerkiksi 20 hehtaaria talousmetsiä hakkuiden ulottumattomiin?	8
Lukijalta: Miesten päivä tuo esiin miehiin kohdistuvia tasa-arvo-ongelmia.....	9
Transtytöt, transpojat ja intersukupuoliset kohtaavat identiteettinsä vuoksi enemmän syrjintää ja väkivaltaa kuin muut ikätoverinsa.....	10
Sukupuolen moninaisuus näkyväksi	11
Biokaasuautot	11
Lukijalta: Lisäboostia Greenrealityyn	12
Kaivokset eivät sovi Saimaalle	13
Kansallispuvut esille historiaa kunnioittaen.....	15
Saimaan purkupuutkivaihtoehdon hintalappu on kymmeniä miljoonia euroja.....	16
Öljystä eroon pääseminen on isänmaallinen teko.....	16
Valkoposkianhiiden tuhojen estämiseen tarvitaan uusia keinoja.....	17
Vihreä elvytys auttaa Suomea nousemaan jaloilleen	18
Lentokeisarilla ei ole vaatteita.....	19
Corona Airways	20
Lentotuet ovat tehoton tapa tukea matkailua ja elinkeinoelämää.....	21
Lähimetsän avohakkuu halveksii demokratiaa	22
Ilmastonmuutoksen ehkäisy luo menestyksellistä tulevaisuutta	23
Mikään opetusmenetelmä ei saa olla itsetarkoitus, vaan tärkeintä ovat lasten oppiminen ja hyvinvointi	24
Kimmo Klemola ei usko lentokentän pärjäävän ilman kaupungin tukea: "En minä itkisi, vaikka tuosta kentältä ei yhtään lentoa lähtisi"	25
Veronkierron purkutalkoilla talouteen tasapainoa.....	27
Autoilussa on menossa suuri murros	27
Talonmiehet tarvitaan takaisin	28

Peruskoulu ei pysty kuroma taustasta johtuvia oppimiseroja kiinni	29
Suomalaiset eivät tunne kaukaisia sukulaisiaan	30
Hoivayhtiöissä osataan talousmatematiikka paremmin kuin hoitajien lukumäärän laskeminen	31
Autoverosta luopuminen olisi tulonsiirto varakkailta uuden auton ostajilta kaikkien autoilijoiden maksettavaksi.....	32
Lentoliikenteen tukeminen on erikoinen arvovalinta ilmastopääkaupungin johdolta	33
Kaupungin talousmetsät jatkuvaan kasvatukseen	34
Lappeenrannan metsien hoito pakenee demokratiaa	35
Dieselautojen käyttövoimaveron poisto voi olla järkevää.....	36
Kymppitonni on halpa hinta "modernista venäläisestä kaupunkikuvasta"	37
Ilmastönäkökulma kaikkeen päätöksentekoon	37
Lappeenrannan teatterinjohtajan valinta ei kerro hyvää kuntademokratiasta	38
Talviaika on luonnonmukainen aika	39
Lappeenkadun vaihtoehtoon ei ole varaa	40
Luonnonvarojen ylikulutus on liikaa kuluttavien vastuulla.....	41
Panostus varhaiskasvatukseen on oiva sijoitus.....	42
Uusi jäähalli olisi tarpeellinen, mutta onko meillä varaa siihen?	42
Sodat terrorismin syynä.....	43
Hakataan metsiä sopivasti ja käytetään puu järkevästi	44
Voisiko Lapveden nimi juontua nuotalla kalastuksesta?.....	46
Ympäristö on yhteistä omaisuuttamme.....	46
Ojitetut suot pitää ennallistaa.....	47
Vihreä oraakkeli	48
Lappeenrannan jätevedenpuhdistamo	48
Norminpurkutalkoot uhka liikenneturvallisuukselle.....	50
Uusi tasa-arvoinen maailma.....	51
Jako oikeistoon ja vasemmistoon on mennyttä aikaa	52
Halvat lyijyhautit ovat kalliita terveydelle ja veronmaksajille.....	53
Kulttuuripalvelut luovat hyvinvointia ja vetovoimaisuutta	54
Halpalennot ja Green Lappeenranta	55
Kulttuuripolitiikkaan intohimoa ja pitkäjänteisyyttä	55
Myös länsialueen lähikoulut on säilytettävä	56
Ihmisten arki otettava huomioon koulu- ja päiväkotipäätöksissä.....	57
Maksuttomuus ei yksin riitä.....	58
Ei vähätellä horinoita.....	59
Päätöksenteko edellyttää selkeää valmistelua ja esittelyä	60
Kulttuuri kytkeytyy hyvinvointiin.....	61
Vähille verorahoille olisi parempaakin käyttöä	61

Teatterikeskustelu on ahdistavaa	62
Suomen muinaisuutta ei pidä vähätellä	63
Vanhemmat mukaan kehittämään varhaiskasvatuksen palveluja.....	65
Sammonlahden suunnitelmassa vaihtelevaa valinnaisuutta	67
Tilastoja ei pidä ylitulkita pelkojen lietsomiseksi.....	69
Taloustmetsän hakkuutyö ei sovi virkistysalueelle.....	69
Lappeenranta kurittaa virkistysalueita hakkuilla	70
Simon Elo ja Suomen laki	73
Uuden auton ostaminen ei ole ekoteko	73
EK-hallitukselle	74
Natsi on natsi.....	75
Puoluetuki on osa tasa-arvoista demokratiaa.....	77
Veronkierron purulla talouteen tasapainoa.....	78
Klapit, pelletit ja hake ovat järkevää puun käyttöä	78
Länsimediakin osaa suurennella uhkakuvia	79
Tuulivoiman tuki jää Suomeen.....	80
Halpuus ei ole paremmuutta	80
Irakista tulee hyviä uutisia	81
Talvivaara muistuttaa ydinvoimankin riskeistä	82
Talvivaara ei kaatunut veroihin.....	83
Kuinka Fennovoimasta taitetaan kotimainen.....	84
Mikä unohtui Greenpeace-kohussa?.....	85
Tehdäänkö Etelä-Karjalasta halpahallimaakunta?.....	86
Rikkidirektiivi tuskin siirtää rahteja kumipyörille	87
Ne jyrää meitin!	87
Turhaa tietoa etsimässä.....	88

Lukijalta: Lasten ja nuorten yksinäisyys tulee ottaa vakavasti

16.2.2021 mielipide Etelä-Saimaa, Christina Nenonen, kuntavaaliehdokas (vihr),
Lappeenranta

Sunnuntaina vietettiin ystävänpäivää. Kaikille lapsille ja nuorille se ei kuitenkaan ollut iloinen päivä. THL:n kouluterveyskyselyn mukaan jopa joka kymmenes koululainen kokee olevansa yksinäinen.

Sateenkaarinuorten tilanne on erityisen huolestuttava. Sukupuoli- ja seksuaalivähemmistöihin kuuluvat nuoret olivat kouluterveyskyselyn mukaan

muita nuoria yleisemmin vailla läheisiä ystäviä ja kokivat useammin yksinäisyyttä. Outi Kauko nostaa väitöstutkimuksessaan (2018) esille myös turvapaikanhakijalasten kokeman yksinäisyyden.

Suomen Mielenterveys ry:n mukaan yksinäisyys alentaa itseluottamusta ja lisää riskiä muun muassa tunne-elämän ongelmiin, kuten masennukseen ja ahdistukseen sekä käytöksen häiriöihin. Lapsuudessa koettu pitkäaikainen yksinäisyys jatkuu usein myös nuoruudessa, mikä nostaa muun muassa syrjäytymisriskiä.

Meidän aikuisten tulee pitää huolta siitä, että yksikään lapsi tai nuori ei jää yksin. Se vaatii osaamista tunnistaa yksinäisyyttä ja sen vaikutuksien tuntemista varhaiskasvatuksessa, kouluissa ja vapaa-ajan toiminnassa. Meidän tulee edistää ystävystymistä, esimerkiksi tarjoamalla vertaistoimintaa sateenkaarinuorille. Lapsi tai nuori tarvitsee elämäänsä vähintään yhden turvallisen aikuisen, jolle hän voi puhua.

Lukijalta: Suojellaan luontoa ja pidetään Lappeenrannan lentokenttä harrastelentokenttänä

12.2.2021 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola, kaupunginvaltuutettu, kuntavaaliehdokas (vihr), Lappeenranta

Etelä-Saimaa käsitteli 19.1. artikkelissaan Lappeenrannan lentokenttäsuunnitelmia.

Lyhyesti sanottuna lentokenttä olisi järkevintä säilyttää harrastajalentokenttänä. Lentobisnestä veronmaksajien tukemana ei tule jatkaa. Lentoasemayhtiö tekee karmeaa tappiota ja lentoasemasäätiön kautta pumpataan verorahoja halpalentoyhtiöiden tytäryhtiöille (mm. Jersey saarelle). Myös aluetaloudellisesti toiminta on järjetöntä. Kaupunki tukee venäläisten ja eteläkarjalaisten lomalentoja. Rahaa virtaa ulos maakunnastamme eteläisiin maihin, Keski-Euroopasta turisteja ei ole Lappeenrantaan juurikaan tullut.

Maailman lentokoneet lentävät 99,99999-prosenttisesti raakaöljyllä ja lentokerosiinin päästökerroin on säteilypakotteen takia kaksinkertainen bensiiniin verrattuna. Halpalentoliikenteen tukeminen ei yksinkertaisesti sovi Green Leaf -palkinnon voittaneelle kaupungille.

Suomen vanhin lentokenttä voisi toimia edelleen harrasteilmailijoiden käytössä ja vaikkapa sähkölentokoneiden kehityksen keskuksena. Näitä varten lentokentälle ei tarvitse tehdä miljoonien kiitorata- ja matkustajaterminaali-investointeja.

Lappeenrannan lentokenttä on myös monien uhanalaisten hyönteislajien ja kasvien paratiisi. Vuonna 2016 julkaistiin luontokartoittajien Jari Kaitilan ja Petri Parkon raportti Lappeenrannan lentokentän luontoarvoista. Raportti alkaa sanoilla: "Lappeenrannan lentokenttä on todennäköisesti maamme merkittävin paahdeympäristö, jolla esiintyy lukuisia uhanalaisia ja silmälläpidettäviä hyönteislajeja."

Samasta syystä tulee noudattaa varovaisuusperiaatetta suurten aurinkopaneelipuistohankkeiden suhteen.

Lukijalta: Edessä on merkillinen joulukuukausi, joka tarjoaa myös mahdollisuuden luopua liiasta suorittamisesta

21.12.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Hanna Holopainen, kansanedustaja (vihr.), Lappeenranta

Olemme laskeutumassa joulun viettoon. Samalla on kuitenkin jaksuttava jatkaa koronatartuntojen kasvun hillitsemistä. Kysymys on siitä, että jokainen osaltaan noudattaa annettuja viranomaisohjeita ja suosituksia. Ei jäädä odottamaan niiden muuttumista määräyksiksi.

Kaakkois-Suomessa oma erityispiirteensä on rajan yli tulevien tartuntojen ennaltaehkäisy. Terveysviranomaiset ovat suositelleet välttämään matkustamista Venäjälle Luoteis-Venäjän hälyttävän koronatilanteen vuoksi.

Jos esimerkiksi perhesyistä on pakottavia tarpeita rajanylittämiseen, on tärkeää noudattaa karanteenisuositusta. Joulun pyhistä huolimatta vastuuviranomaiset kunnissa, alueellisessa terveydenhuollossa ja valtionhallinnossa seuraavat tilanteen kehittymistä ja tarvittaessa reagoivat nopeasti.

Edessämme on eräs nykyhistorian merkellisimmistä joulukuukausista. Toisaalta erikoinen aika tarjoaa mahdollisuuden luopua joulun suorittamisesta. Meillä on lupa keskittyä niihin ydinasioihin, joista joulutunnelma, rauha ja levollisuus muodostuvat.

Ymmärrämme nyt entistä paremmin sen, että fyysisen etäisyyden ei tarvitse antaa määritellä henkistä läheisyyttä ja osaamme kohdata toisemme etäyhteyksin. Tämä madaltaa kynnyistä jakaa joulukokemusta myös kaukana asuvien läheisten kesken. Joulunvietto, yhteiset tonttuleikit ja lahjojen avaaminen voidaan järjestää myös virtuaalisesti.

Hyvänä esimerkkinä perinteiden mukautumisesta on se, että seurakunnat ovat onnistuneesti järjestäneet virtuaalisia Kauneimmat Joululaulut -tilaisuuksia, joissa kirkon seinät eivät ole rajanneet osallistujamääriä.

Etäyhteyksin vietetyssä joulussa on myös paljon positiivista. Emännän ja isännän vastuu on pienempi; heitä eivät stressaa nurkissa pyörivät villakoirat eivätkä keittiöön kertyvät tiskivuoret. Tästä toivottavasti tarttuu jotain pysyvää oivallusta joulunviettoomme. Tämä raskas vuosi on koetellut henkistä kestävyttämme. Kohta jakoon tuleva rokote luo onneksi toivoa, kunhan vielä jonkun aikaa jaksamme sinnitellä ja tukea toisiamme.

Lukijalta: Etelä-Karjala ilmastotalkoisiin EU-elvytystukirahoilla

12.12.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Sirkka Littow, Lappeenranta

Etelä-Saimaan pääkirjoituksessa Timo Laitakari käsitteli ilmastonmuutosta (8.12.) ansiokkaasti tavalla, jonka kaikki voimme kokea todeksi jokapäiväisessä elämässämme. Hän päättää kirjoituksensa viitaten meidän kaikkien mahdollisuuteen tehdä jotain asiaan vaikuttaaksemme. Ihmistoimin olemme kiihdyttäneet ilmastonmuutosta ja ihmistoimin voimme myös hillitä sitä.

Päättäjät, suunnittelijat ja elinkeinoelämän asiantuntijat myös paikallistasolla voivat ratkaisullaan vaikuttaa merkittävästi ilmasto- ja ympäristökysymyksiin. Nyt kun EU:n mittava korona-elvytyspaketti on taas astunut askeleen eteenpäin, myös Etelä-Karjalalla on mahdollisuuksia hyödyntää sitä sekä ihmisten että ympäristön ja ilmaston hyväksi. Suomi on saamassa yli kaksi miljardia euroa, jolla on mahdollista tukea ja kehittää erityisesti kestävästä kehityksestä edistävää koulutusta ja tutkimusta ja sitä kautta työllisyyttä ja yhteistä hyvinvointiamme. Koulutus on jo pitkään ollut Suomen valtti oikeudenmukaisuudessaan.

Koronaepidemia on kurittanut monia suomalaisia työpaikan menettämisen, velkaantumisen tai yritysten kaatumisen seurauksena. Myös sairastumiset ja läheisten menettämiset ovat horjuttaneet monien elämää. Nyt kriisin keskellä monet tarvitsevat heti-apua mutta myös erilaiset uuteen tulevaisuuteen suunnatut täydennys- ja uudelleen koulutukset sekä erilaiset täsmäkurssit edistävät sekä työllistymistä että työelämää. Tämä avaa loistavia mahdollisuuksia Etelä-Karjalan ammattiopisto Sampolle, LAB-korkeakoululle sekä LUT-yliopistolle.

Elpymistukien avulla on nyt mahdollista antaa lisävauhtia myös paikallisten oppilaitosten, elinkeinoelämän, ympäristökeskuksen, luonnonsuojeluinstituuttien ym. tutkimuslaitosten välisen yhteistyön kehittämiseksi erilaisten vihreiden hankkeiden

muodossa. Teknisen kehittyneisyytemme ohella olisi tärkeä huomioida myös ihmisten sosiaalisen arjen sekä kulttuurin sektorit. Myös vuoden 2021 vihreälle kaupungille löytynee mahdollisuuksia olla mukana erilaisissa projekteissa sekä suurena julkisena vaikuttajana kehittää omia toimintastrategioitaan yhä enemmän luontoa ja ihmiselämän tarpeita tukevaan suuntaan.

Lukijalta: Tiesitkö, että lääkitty hiv ei tartu?

7.12.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Sini Pasanen, Toiminnanjohtaja, Positiiviset ry, Christina Nenonen, Puheenjohtaja, Lappeenranta Pride ry

Hiviin liittyy edelleen vanhentunutta tietoa ja ennakkoluuloja. Nykyään tiedetään, että hiv-lääkitys mahdollistaa yhtä pitkän elämän kuin ilman hiviä ja estää hivin tarttumisen ihmisestä toiseen.

Hi-virus aiheuttaa pysyvän infektion, jonka seurauksena elimistön puolustusjärjestelmään syntyy vaurioita. Hiv-infektion eteneminen on hyvin yksilöllistä. Keskimäärin aids-vaiheeseen eteneminen kestää ilman hoitoa 10 vuotta.

Hiv ei tartu tavallisessa kanssakäymisessä, eikä esimerkiksi halauksista, suudelmista, astioista tai yhteisen vessan tai suihkun kautta. Hiv-infektion saanut ei muodosta riskiä ympäristölleen vaan voi toimia yhteiskunnassa lähes kaikissa tehtävissä täysin normaalilla tavalla.

Kun diagnoosi tehdään ajoissa ja lääkitys aloitetaan ajoissa, taudin eteneminen saadaan pysäytettyä eikä hiv myöskään tartu missään olosuhteissa lääkityksen toimiessa. Ei siis missään.

Hiv-tietous on tärkeää hiv-tartuntojen vähenemisen näkökulmasta, mutta myös hiv-positiivisten ihmisoikeuksien toteutumisen takia. Ketään ei saa syrjiä hivin takia, eikä hiv ole este esimerkiksi lasten saannille.

THL:n mukaan Suomessa on todettu yli 4000 hiv- tartuntaa. Suomessa arvioidaan olevan noin 600 ihmistä, jotka eivät ole tietoisia omasta hiv-tartunnastaan.

Etelä-Saimaa uutisoi 3.10.2018, että "Hiv jyllää salakalavana Etelä-Karjalassa — puolet tartunnan saaneista on elänyt pitkään ilman tietoa tartunnasta ja osa on tartuttanut tietämättään seksikumppaneitaan, tartuntoja oli viime vuonna ennätysmäärä.

– Etelä-Karjalan hiv-tilanne poikkeaa muun Suomen tilanteesta. Pieneen väestömäärään nähden täällä todetaan enemmän hiv-tartuntoja kuin muualla

Suomessa, sanoo Etelä-Karjalan sosiaali- ja terveystieteiden (Eksote) infektioyhtymän lääkäri Pekka Suomalainen tiedotteessa.”

Päivitä tietosi hivistä ja hivin hoidosta tänä päivänä. Käytä kondomia ja käy hiv-testissä. Vain testaamalla tiedät hiv-statussi.

Lukijalta: Voisiko kaupunki ”kompensoida” Arboretumin alueen siirtämällä esimerkiksi 20 hehtaaria talousmetsiä hakkuiden ulottumattomiin?

25.11.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Virpi Junntila, Vihreiden valtuustoryhmän puheenjohtaja, Lappeenranta, Kimmo Klemola, Vihreiden valtuustoryhmän varapuheenjohtaja, Lappeenranta

Arboretumin puiden kohtalo siirrettävän tekonurmikentän tieltä on herättänyt ansaittua huolta Lappeenrannassa. Yleisemminkin vaarana on, että lähimetsät ja viheralueet kutistuvat rakentamisen tieltä ja menetämme arvokkaita kaupunkimetsien viheryhteyksiä.

Kaupunginpuutarhuri Hannu Tolonen on hyväksynyt suunnitelman tekonurmikentän siirtymisestä Arboretumin päätyyn tiukoin ehdoin. Vaarana kuitenkin on, että parkkipaikkojen tai vastaavien syiden varjolla puita kaadetaan vastaisuudessa aiottua enemmän.

Huolen hakkuista soisi koskevan kaikkia Lappeenrannan ja Etelä-Karjalan metsiä. Voisiko kaupunki ”kompensoida” Arboretumin menetetyn alueen ruhtinaallisesti siirtämällä esimerkiksi 20 hehtaaria hakattavaksi aiottuja kaupungin talousmetsiä hakkuiden ulottumattomiin?

Suomi on sitoutunut YK:n biodiversiteettisopimuksen tavoitteisiin suojella maatalasta 17 prosenttia. Suomen metsistä kuitenkin vain kuusi prosenttia on tiukasti suojeltuja, Etelä-Karjalassa vain prosentti. Etelä-Karjalan metsistä suojelluiksi ilmoitetaan yleensä kaksi prosenttia. Luonnonsuojelualueiksi on kuitenkin laskettu määräaikaista suojelualueita ja esimerkiksi Saimaan saaria ja ranta-alueita, jotka on avohakattu ja joita edelleen hakataan.

Lappeenrannan metsistä kaupungin omistamissa metsissä yli 70-vuotiaiden metsien osuus on moninkertainen verrattuna yksityisten omistamiin metsiin. Kaupungin omistamissa metsissä luontoarvot ovat siis keskimääräistä suuremmat.

Vihreä valtuustoryhmä tulee tekemään aloitteen, jossa Lappeenrannan kaupunki ensi vuonna suojelee Green Leaf -palkintonsa kunniaksi 17 prosenttia metsistään luonnonsuojelulain kriteerien mukaan ja täyttää näin osaltaan kansainväliset velvoitteet luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi sekä näyttää esimerkkiä muille maakunnan metsänomistajille.

Porvoo ja Jyväskylä ovat jo tehneet päätöksen suojella metsistään vähintään 17 prosenttia.

Lukijalta: Miesten päivä tuo esiin miehiin kohdistuvia tasa-arvo-ongelmia

19.11.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Christina Nenonen, Lappeenranta

Feministinä saa usein kuulla, että ajaa vain naisten oikeuksia. Tämä ei ole totta. Olen huolissani monista tasa-arvo-ongelmista, jotka koskettavat erityisesti poikia ja miehiä.

Vähemmän tunnettua miesten päivää vietetään 19.11. Päivän tarkoituksena on tuoda esille miehiin kohdistuvia tasa-arvo-ongelmia. Olen erityisen huolestunut muun muassa seuraavista ongelmista.

Tilastokeskuksen mukaan miehet joutuvat naisia useammin pahoinpitelyiden, ryöstöjen sekä kiristysrikosten uhreiksi. HUS:in mukaan masentuneiden kuolemaan johtaneiden itsemurhayritysten yhdeksi suurimmaksi riskitekijäksi on osoittautunut miessukupuoli. THL:n mukaan peruskoulun jätti lukuvuonna 2017/2018 kesken yhteensä 510 oppilasta, joista 63 prosenttia oli poikia. Tiedoissa ei ole huomioitu sukupuolen moninaisuutta.

Sosiaali- ja terveysministeriön mukaan yksi strategia sukupuolten välisen tasa-arvon edistämiseen on sukupuolinäkökulman valtavirtaistaminen. Tämä tarkoittaa sitä, että eri organisaatioiden toiminnassa otetaan huomioon se, miten toiminta vaikuttaa eri sukupuoliin ja miten eri sukupuolet otetaan huomioon toiminnassa. Sukupuolivaikutuksia tulee myös arvioida, jotta toimintaa voidaan kehittää tasa-arvoisemmaksi. Tasa-arvosuunnittelu hyödyttää kaikkia sukupuolia.

Mielestäni yksi tapa edistää poikien ja miesten tasa-arvoa Lappeenrannassa olisi poikaerityinen sukupuolisensitiivinen työ. Esimerkiksi Oulussa ja Helsingissä on Poikien talot. Tällaiselle työlle olisi varmasti paikkansa myös meillä.

Transtytöt, transpojat ja intersukupuoliset kohtaavat identiteettinsä vuoksi enemmän syrjintää ja väkivaltaa kuin muut ikätoverinsa

28.9.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Christina Nenonen, puheenjohtaja, Lappeenranta Pride ry

Pirjo Taskinen kirjoitti Etelä-Saimaassa 26.9. Kasvurauhasta tytöille ja pojille. Kasvurauhaa toivon kaikille tytöille ja pojille myös minä. Mutta toivon sitä myös ei-binäärisille lapsille ja nuorille.

Sukupuolen moninaisuus on fakta, ei mielipide. Ei-binäärisiä lapsia ja nuoria on olemassa, on ollut olemassa ja tulee olemaan, vaikka heidän huomionsa onkin edelleen hyvin vähäistä yhteiskunnassamme.

Sukupuolivähemmistöihin kuuluville lapsille ja nuorille ei taida kukaan mitään etuja olla ajamassa, vaan sitä, että myös heidän kohdallaan toteutuisivat lapsen oikeudet. Lapsen oikeuksien sopimuksessa yksi lapsen oikeus on oikeus syrjimättömyyteen. Jokaisen lapsen identiteettiä tulee kunnioittaa ja arvostaa. Se jos mikä antaa kasvurauhan kaikille lapsille ja nuorille.

Tyttöjen ja poikien identiteettiä ei vähätellä sillä, että tunnustetaan myös muiden olemassaolo ja tuetaan myös heitä. Tyttöys ja poikuus ovat yhtä lailla tärkeitä, mutta cis-tyttöjen ja cis-poikien identiteettejä poikkeuksetta arvostetaan yhteiskunnassa, toisin kuin esimerkiksi muunsukupuolisten nuorten. Lasten ja nuorten identiteetit eivät ole seurausta aikuisten politikoinnista, vaan nämä lapset ja nuoret ovat yksinkertaisesti olemassa.

Transtytöt, transpojat ja esimerkiksi intersukupuoliset lapset ovat tavallisia lapsia siinä missä muutkin lapset. He vain kohtaavat identiteettinsä vuoksi enemmän syrjintää ja väkivaltaa kuin muut lapset ja nuoret. Tähän pitää tulla muutos, jos haluamme kasvurauhan toteutuvan jokaisen lapsen kohdalla.

Rikkomalla perinteisiä tyttöjen ja poikien sukupuolirooleja ja -malleja, annetaan tilaa myös cis-tytöille ja -pojille olla rohkeasti juuri niitä ihania ja tärkeitä omia itsejään joita he ovat. Lapsella ei tulisi olla paineita tai määräyksiä siitä, miten hän omaa sukupuoltaan saa ilmaista.

Sukupuolen moninaisuus näkyväksi

24.9.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Christina Nenonen, puheenjohtaja, Lappeenranta Pride ry

Sukupuolivähemmistöihin kuuluvat lapset ja nuoret ovat erityisen haavoittuvassa asemassa yhteiskunnassamme. Vuoden 2019 kouluterveyskyselyn mukaan sukupuolivähemmistöihin kuuluvista yläkouluikäisistä koulukiusaamista koki 23 prosenttia, kun muilla samaan ikäryhmään kuuluvilla nuorilla luku oli kuusi prosenttia.

Vuoden 2015 alusta tuli voimaan tasa-arvolain uudistus, joka laajensi sukupuoleen perustuvan syrjinnän kiellot koskemaan myös syrjintää sukupuoli-identiteetin tai sukupuolen ilmaisun perusteella. Sukupuoli-identiteetillä tarkoitetaan laissa henkilön kokemusta omasta sukupuolestaan ja sukupuolen ilmaisulla sukupuolen tuomista esiin pukeutumisella, käytöksellä tai jollain muulla tavalla.

Laissa on myös velvoitettu viranomaiset, koulutuksen järjestäjät ja työnantajat ennaltaehkäisemään syrjintää. Yksi tapa ennaltaehkäistä esimerkiksi muunsukupuolisiin nuoriin kohdistuvaa syrjintää, on puheessa ja täällä mielipidekirjoituksissa huomioida sukupuolen moninaisuus. Puhuttaessa nuorista, tulee puhua myös muista kuin tytöistä ja pojista. Ei-binääristen lasten ja nuorten näkyväksi tuominen puheen tasolla viestii nuorelle tai lapselle että hänen identiteettiään kunnioitetaan ja hän on arvokas.

Biokaasuaudit

26.9.2020 puhe puoluevaltuuskunnassa, Kimmo Klemola

Arvoisa puoluevaltuuskunta,

Tartun pieneen yksityiskohtaan, biokaasuautoihin. Jokainen biokaasulla toimiva henkilöauto, kuten myös sähköauto, säästää elinkaarensa aikana tankkiautollisen raakaöljyä. Meillä on Suomessa kolme miljoonaa henkilöautoa. Kyse ei siis ole pienestä asiasta.

Monelle änkyrälle sähköauto on kirosana – näin vaikka se on jopa käyttäjälle taloudellisempi ja huoltovarmuuden, kansantalouden ja ympäristön kannalta erittäin järkevä. Sähköautolle meillä on runsaasti kannustimia alhaisesta autoverosta ja ajoneuvoverosta lähtien.

Biokaasu sopii kotimaisena vaihtoehtona hieman paremmin myös änkyröille, ja myös biokaasulla ajaminen on bensiinillä tai dieselillä ajamista edullisempaa. Valitettavasti biokaasuautot ovat alkaneet saada turpiin vähän joka suunnalta. Kaasuauton päästöt, autovero ja ajoneuvovero lasketaan fossiilisen maakaasun päästöjen mukaan. Tilanne on ristiriitainen verrattuna täyssähköautoihin ja ladattaviin hybrideihin. Sähköautot lasketaan autonvalmistajien tilastoissa nollapäästöisiksi, kun kaasuautoilla on suunnilleen fossiilisen dieselin päästöt. Tämä on johtanut siihen, etteivät valmistajat enää panosta kaasuautoihin. Tätä ongelmaa on nostanut esiin meppimme Heidi Hautala.

Suomessa kaasuautoille on tulossa biokaasun jakeluelvoite nestemäisten biopolttoaineiden tapaan. Kuulostaa sinänsä hyvältä ja tämä taitaa olla hallituksen vihreä tavoite. Biokaasun jakeluelvoiteosuus on kaavailun mukaan 20 % vuonna 2022 ja nousisi vuoteen 2030 mennessä 30 prosenttiin. Biokaasun osuus on jo nyt 60 prosenttia. Mitään erityistä edistystä jakeluelvoite ei siis toisi, nestemäisten biopolttoaineiden jakeluelvoite jopa ilmeisesti hieman pienenis. Jakeluelvoite katsotaan tueksi biokaasulle ja sen myötä biokaasu on laitettava verolle, mikä nostaisi biokaasun hintaa merkittävästi.

Nykyinenkin biokaasutuotanto riittäisi moninkertaiselle määrälle autoja. Itse lopettaisin fossiilisen maakaasun ajoneuvomyynnin. Tämä saattaisi lopulta vaikuttaa myös kaasuautojen verokohteluun. Esitin tämän idean Gasumin biopolttoainejohtajalle, joka kannatti sitä ja sanoi että se olisi todellinen "game changer".

Kuten Iris Suomelakin antoi ymmärtää, kaikkien myytyjen uusien henkilöautojen tulisi olla tästä päivästä lähtien joko täyssähkö- tai kaasuautoja, jotta kunnianhimoisiin tavoitteisiin päästäisiin. Päästösten tulisi olla tätä tavoitetta tukevia eikä kampittavia.

Kiitos

Kimmo Klemola, puoluevaltuuskunnan jäsen, Kaakkois-Suomen vihreät

Lukijalta: Lisäboostia Greenrealityyn

22.8.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Harry Granö, Riksa-kuski, Lappeenranta

Hymyssä suin luin 19.8. Etelä-Saimaasta Vesa Salmisen mainion kirjoituksen pyöräilyn eduista!

Oman tulkintani mukaan Vesa Salmisen jutun ajatus on, että kyllä polkupyörä aina yhden alfaromeon voittaa!

Ensi viikon keskiviikkona järjestetään Kansalaistorilla Greenreality-karnevaali, ja vaikka tämän vuoden teemana on ympäristöystävällinen lähiruoka, heitän Lappeenrannan kaupungin päättäjille pallon työmatkapyöräilyn lisäämiseksi.

Kun ajattelee Lappeenrannassa työmatkoja 1–8 km suuntaansa, on ne kaikki mahdollista tehdä polkupyörällä helposti. Ainakin sähköavusteisella, koska meillä nyt sattuu kaupungissamme jokunen ylämäki olemaan.

Kaupungin väki voi kontakteillaan aktivoida työnantajia ja yksityisiä osallistumaan puhtaamman Lappeenrannan tekemiseen. Opiskelijamme, joiden tulevaisuutta varten näitä ratkaisuja tehdään osaavat varmasti luoda meille Greenreality-sivustolle helposti käytettävän ”omat kilometrini” osion, jossa voisimme omaa työmatkapyöräilyämme ja sen kehitystä seurata. Myös yritysten olisi helppo kirjata sinne henkilöstönsä ajamat ”hiilijalanjälkeä” pienentävät työmatkakilometrinsä.

Lisämotivaatiota työmatkapyöräilyn aloittamiseen voisivat olla yritysten henkilöstölleen järjestämät logolla varustetut ajovarusteet, leikkimieliset kisailut ym. Uskoisin tällaisella toiminnalla olevan merkitystä myös työhyvinvointiin jne.

Myös yksityishenkilöiden motivoimiseen löytyy varmasti monia keinoja, kuten esim. säästyvät sadat eurot, kohentuva kunto, elämänlaadun parantaminen.

Hyödyn tässä keräävät kaikki. Ihmiset liikkuvat enemmän, ovat paremmassa kunnossa niin työ- kuin vapaa-ajalla. Ajettuja kilometrejä voisimme siis kaikki kerryttää yhteiseen ”kilometripankkiin”, jolla tukisimme kaupunkimme tavoitteita ympäristöystävällisenä kaupunkina.

Ja ennen kaikkea, kuten Vesa Salminen osuvasti kirjoittaa, pyöräilijän hiilijalanjälki on lähes nolla. Vielä vuosienkin päästä Lappeenranta olisi hyvä kaupunki elää ja olla!

Kaivokset eivät sovi Saimaalle

9.8.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Hanna Holopainen, kansanedustaja (vihr.),
Eduskunnan LoveSaimaa verkoston puheenjohtaja, Lappeenranta

Kesän kuumiin puheenaihe Saimaan alueella ovat kaivoshankkeet. On noussut huoli herkän järviluonnon puolesta, kun alueella on tehty useita malminetsintävarauksia. Lainsäädäntömme on kaivosteollisuuden kannalta edullinen ja Suomi on sen vuoksi

kansainvälisten kaivosyhtiöiden kannalta houkutteleva maa. Maaperämme kaivannaiset voi hakea halpaan hintaan muualla jalostettavaksi ja jättää riskit ja haitat paikallisten murheeksi.

Etsintävarauksia voi tehdä myös sellaisille alueille, joille tuskin on mahdollista saada lupaa varsinaiselle kaivostoiminnalle. Suomen järviluonnossa riski laajojen alueiden saastumiselle on erityisen suuri. Etsintävarausvaiheessa ei nykyisin mukaan tehdä ympäristövaikutusten arviointia ja viranomaisten on luvat käytännössä lähes aina myönnettävä. Varaukset voivat olla voimassa jopa kymmeniä vuosia, mikä aiheuttaa alueen toimijoille kohtuutonta epävarmuutta.

Kaivoslain uudistaminen on kirjattu hallitusohjelmaan ja uudistusta valmistellaan Työ- ja elinkeinoministeriön asettamassa työryhmässä. Lakiluonnos lähtee lausuntokierrokselle syyskuussa ja valmis esitys tulee eduskunnan käsittelyyn loppuvuonna. Huolta on aiheuttanut valmistelutyöryhmän vahva kaivosteollisuuden edustus.

Vastapainoksi tarvitaan vahvaa vaikuttamista, jotta myös ympäristönäkökulmat tulevat huomioiduksi. On hienoa, että Saimaan ystävät ovat aktivoituneet. Esimerkiksi Etelä-Savon puolella moni kunta on asettunut vastustamaan kaivoshankkeita ja lähes 20.000 ihmistä on yhdistänyt voimansa Facebookissa ”Saimaa ilman kaivoksia” -ryhmässä.

Kaivoslaille tarvitaan kokonaisuudistus, pelkkä hienosäätö ei riitä. Lupamenettelyä on muutettava siten, että lupaa myönnettäessä huomioidaan toiminnan vaikutukset ympäristölle ja alueen muulle elinkeinotoiminnalle. Vaikutukset tulee arvioida tarkemmin koko elinkaaren ajalta suunnittelusta jälkikäyttöön. On lisättävä maanomistajan, kuntien, alueen asukkaiden ja muiden vaikutuspiirissä olevien toimijoiden mahdollisuuksia vaikuttaa. Etsintävarausten tekeminen Saimaan kaltaisessa herkässä luontoympäristössä ja luonnonsuojelualueilla tulee kieltää.

Kaivosyritysten vastuu ympäristöstä ja ihmisistä tulee taata sekä kaivoksen toimiessa että sen sulkemisen jälkeen. On huolehdittava siitä, että kaivostoiminnan jälkien korjaaminen ei jatkossa enää kaadu suomalaisten veronmaksajien maksettavaksi. Tämä voidaan toteuttaa keräämällä yhtiöiden liikevoitoista varoja kaivosrahastoon. Lisäksi on pikaisesti valmisteltava kaivosveron käyttöönottoa. Riskien hinnoittelu osaksi toimintaa kannustaa myös raaka-aineiden kierrätykseen ja ympäristön kannalta parhaiden mahdollisten teknisten ratkaisuiden kehittämiseen ja käyttöönottamiseen.

Nyt on aika vaikuttaa ja luoda painetta lain valmisteluun. Perinteisten luonnonsuojeluaktiivien vääntövoima ei riitä, mukaan tarvitaan kaikkia Saimaan ystäviä puoluekannasta riippumatta.

Kansallispuvut esille historiaa kunnioittaen

29.7.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Eeva Arvela, kaupunginvaltuutettu (sdp), kulttuuri- ja liikuntaltn pj, Hanna Holopainen kaupunginvaltuutettu (vihr.), kansanedustaja

Suomalaisen kansallispuvun historia katsotaan alkavaksi vuodesta 1885. Silloin, elokuun 5. päivänä Venäjän keisari pari Aleksanteri III ja Maria Feodorovna olivat vierailulla Lappeenrannassa.

Suomalaisuutta painottaakseen keisarinnalle annettiin lahjaksi käsityötuotteilla koristeltu soutuvene, jonka soutajat edustivat kansallispuvut yllään Suomen eri maakuntia. Keisariparin saapuessa, heitä oli vastassa satapäinen kansallispukuisten joukko. Tapahtuma sai julkisuutta laajasti ympäri Eurooppaa.”

Kansallispuvut ovat tavattoman kauniita joka maassa, usein kovin värikkäine ja runsaine koristeluineen. Suomalainen kansallispuku kuvastaa hienolla tavalla kansamme vakaata, hillittyä tyyliä pukeutua arkeen ja juhlaan. Kansallispukumme tehdään aina aidoista ja laadukkaista materiaaleista, puvut kestävät värinsä pitäen sukupolvelta toiselle.

Usein kuulee harmittelua siitä, että kauniita kansallispukuja voi pitää niin harvoin, upeat ja usein itse käsin tehdyt puvut seisovat kaapeissa näkymättömissä.

Lappeenrannassa voitaisiin nyt näyttää esimerkkiä ja palauttaa kansallispuvut arvoonsa. Viitaten tuohon historialliseen tapahtumaan 5.8.1885, olisi hienoa jos yhdessä museon ja asiantuntijoiden kanssa heräteltäisiin tulevana kaupungin vuosipäivinä näyttävä kansallispukujen tuuletus. Vaikkapa järjestettäisiin tuo keisarin vierailu näytöksenä, meillähän on upea teatteri loistavine ammattilaisineen, kaupunginorkesteri voisi olla säestämässä satamassa tapahtumaa jne.

Mutta tärkeänä ryhmänä tuolloin olisivat kaikki kynnellekykenevät, joilla on kansallispuku ja tulisivat paikalle ne yllään.

Lappeenranta on hieno ja rakas kotikaupunki, sen pitkään historiaan mahtuu valtava määrä tapahtumia, murheineen ja iloineen.

Iloa voidaan arjen keskelle luoda monella tavalla, mm. yhteisillä tilaisuuksilla ja juhlilla, joihin mahdollisimman moni kaupunkilainen voi osallistua.

Saimaan purkuputkivaihtoehdon hintalappu on kymmeniä miljoonia euroja

27.7.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola, kaupunginvaltuutettu (vihr.), Lappeenranta

Estareissa 23.7. epäiltiin vääräksi Etelä-Saimaan haastattelussa 19.7. esittämäni 50 miljoonan euron lisälaskua kaupunkilaisille, mikäli uuden Lappeenrannan jätevedenpuhdistamon jätevedet joudutaan laskemaan Saimaaseen. Jos korkein hallinto-oikeus ei anna lupaa uuden puhdistamon rakentamiseksi Hyväristönmäkeen, jää Saimaa puhdistettujen jätevesien purkuputken käytännössä ainoaksi vaihtoehdoksi.

Saimaa-vaihtoehdossa purkuputkea tulee rakentaa parikymmentä ekstrakilometriä ja väliin lisäksi muutama pumppaamo. Lisähintaa tästä tulee parikymmentä miljoonaa euroa. Seuraavien kymmenien vuosien aikana pelkästään veden pumppauksen ylimääräiset käyttökulut ovat nykyrahana toiset parikymmentä miljoonaa euroa. Putkistoa ja pumppaamoja on myös pidettävä kunnossa ja uusittava. Lopullinen lisälasku lappeenrantalaisille on varsin lähellä 50 miljoonaa euroa, noin 700 euroa asukasta kohti.

Öljystä eroon pääseminen on isänmaallinen teko

9.7.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola, kaupunginvaltuutettu (vihr.), Lappeenranta

Ostin juuri akkukäyttöisen moottorisahan. Vanha ruohonleikkuri oli jo aiemmin vaihtunut akkukäyttöiseen. Tuskailu käyntiin lähdön kanssa on historiaa. Naapurit kiittävät vähä-äänisyydestä, eikä ilmassa enää leijaile savua. Hieman suurempi hankintahinta kuittaautuu ajan saatossa pienempinä käyttökuluina.

Myös ostettaessa uutta autoa, mopoa tai skootteria valinnan tulisi olla joku muu kuin pelkällä bensinillä tai dieselillä kulkeva vaihtoehto. Mopoissa ja skoottereissa käyttövoiman tulisi olla sähkö ja autoissa sähkö tai biokaasu. Autoilun elinkaaren kustannukset ovat kotimaisella sähköllä ja biokaasulla ajettaessa pienemmät kuin ulkomaisella raakaöljyllä ajettaessa. Kukkaron lisäksi myös hengittämämme ilma ja ilmasto kiittävät.

Niin pienkoneissa kuin autoissakin ongelmana ovat ihmisten pinttyneet asenteet. Vaikka auton lataus verkosta onnistuisi helposti ja kaasutankkausasema olisi vieressä, ostetaan tottumuksesta edelleen bensiini- tai dieselauto. Sähkö- ja kaasuautot ovat kuitenkin suunnilleen samanhintaisia kuin fossiiliset kilpailijansa. Mikäli tavoitteisiin puhtaammasta autokannasta vuonna 2030 halutaan päästä, tulisi uusien bensiini- ja dieselautojen myynti lopettaa välittömästi. Niitä tarvitseville hyväkuntoisia käytettyjä autoja on runsaasti tarjolla.

Raidehenkilöliikenne on jo pitkään kulkenut sähköllä. VR käyttää puhdasta sähköä, ja henkilökilometrin hiilijalanjälki on yksityisautoiluun verrattuna vain sadasosa. Laivaliikenteen sähköistäminen on vasta alkutekijöissään. Maakaasulla kulkevat laivat ovat kasvihuonekaasupäästöjen kannalta vain pieni parannus.

Varsinainen ongelma on lentoliikenne. Viime vuonna Finnairin käyttämästä polttoaineesta vain alle 0,03 promillea oli biopohjaista. Biokerosiini ei edes oleellisesti vähentäisi päästöjä bioraaka-aineen päästöjen ja lentoliikenteen niin sanotun säteilypakotteen takia. Sähköinen lentoliikenne voisi tarkoittaa korkeintaan lyhyttä pienimuotoista taksiliikennettä. Nykyisenkaltaiseen massalentoturismiin sähkölentokoneet eivät pysty.

Öljyriippuvuudesta eroon pääseminen vaatii meiltä kaikilta tekoja.

Valkoposkianhien tuhojen estämiseen tarvitaan uusia keinoja

9.6.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Krista Mikkonen, ympäristö- ja ilmastoministeri (vihr.), Hanna Holopainen, kansanedustaja (vihr.)

Valtaosa valkoposkianhista jatkoi jo muuttomatkaansa tundralle pohjoiseen lämpimien ilmavirtojen vihdoin saapuessa. Jälkeensä ne jättivät aiempaakin mittavammat tuhot, sillä tänä keväänä kylmät ilmavirrat pysäyttivät parvet ruokailemaan pitkäksi aikaa itäisille pelloille. Etelä-Saimaa uutisoi 21.5. valkoposkianhien aiheuttamista tuhoista maakunnassa, erityisesti Parikkalassa.

Tilanne on viljelijöiden kannalta erittäin vaikea. Pahimmillaan koko kevään työ on valunut hukkaan, kun kaikki kylvetyt siemenet on syöty ja nurmi nyhdedetty juurineen niin, että kesän ensimmäinen rehusato on menetetty.

Ympäristöministeriössä ja ELY-keskuksessa onkin varauduttu tukemaan viljelijöitä korvaamalla valkoposkianhista aiheutuneet vahingot mahdollisimman nopeasti. Toivottavasti kunnat tekevät vahinkoarviot pikaisesti, jotta korvaukset saadaan maksuun. Pelkkien korvauksien sijaan tarvitaan kuitenkin uusia keinoja hanhien aiheuttamien vahinkojen ennaltaehkäisyyn.

Valkoposkihanhi on suojeltu luonnonsuojelulaille sekä EU:n lintudirektiivillä. Sääntely mukaan poikkeuslupia hanhien tappamiseen voi saada, jos ne aiheuttavat vakavia satovahinkoja, joita ei ole voitu ehkäistä muilla keinoilla. Ruotsissa metsästykseseen voidaan myöntää alueellisia EU-lainsäädännön mukaisia yleispoikkeuslupia. Tämä tulisi kysymykseen myös Suomessa, jos laji olisi metsästyslain alla.

On kuitenkin epärealistista kuvitella, että itäisen Suomen yli muuttavaa yhteistä eurooppalaista hanhikantaa olisi mahdollista poikkeusluvilla pienentää niin massiivisesti, etteivät linnut enää aiheuttaisi yhtään satovahinkoja. Siksi ongelman ratkaiseminen on monimutkaista ja työtä sen eteen tehdään EU-tasolla.

Lintujen hävittämisen sijaan on otettava käyttöön sellaisia keinoja, joilla voidaan sovittaa maanviljelys ja muuttoreitti toisiinsa. Tässä, jos missä, tarvitaan todellista hybridistrategiaa.

Linnut oppivat nopeasti ja siksi karkoituskeinoja on vaihdeltava. Keski-Karjalan puolella tätä työtä on tehty jo vuosien ajan. Lintujen karkoitus ei kuitenkaan auta, jos ei kiinnitetä huomiota siihen, mihin linnut karkoitetaan. Valkoposkihanhille tarvitaan niille suunniteltuja syöttöpeltoja, jotka on sijoiteltu niiden muuttoreitin varrelle. Valtio korvaisi näiden lintupeltojen ylläpitämisen kulut ja ne vähentäisivät huomattavasti muiden peltujen tuhoja.

Hanhipellot on saatava vahvasti mukaan maatalouden seuraavaan tukiohjelmaan ja peltoja on otettava kokeiluun jo ennen uutta ohjelmakautta. Kun eri keinoja käytetään tehokkaasti yhdessä, voidaan minimoida hanhien aiheuttamat vahingot. Vahinkojen riittävästä korvaustasosta on myös huolehdittava.

Vihreä elvytys auttaa Suomea nousemaan jaloilleen

2.6.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Maria Ohisalo, Vihreiden puheenjohtaja, Virpi Junttila, kaupunginvaltuutettu (vihr.), Lappeenranta

Koronan jälkeen maailma ei tule olemaan ennallaan. Vihreä jälleenrakennus tähtää siihen, että yhteiskuntamme on jatkossa ympäristölle ja ihmisille kestävä. Tämä auttaa kohtaamaan myös tulevia kriisejä.

Vihreä jälleenrakennus nojaa elvytyksessä isoihin ilmastoinvestointeihin, päästöttömään liikenteeseen ja puhtaaseen energiaan. Myös ihmisten koulutukseen ja osaamiseen on panostettava. Samalla luodaan työtä ja toimeentuloa pitkälle tulevaisuuteen ja eri puolille maata. Esimerkiksi kansainvälinen työjärjestö ILO on arvioinut, että ilmastotoimet synnyttävät uusia työpaikkoja.

Hyviä esimerkkejä mahdollisista elvyttävistä ilmastotoimista ovat kiinteistöjen päästöjä pienentävät energiaremontit, Suomen rataverkon kehittäminen sekä pyöräily- ja kävelyinfrastruktuurin rakentaminen.

Näistä esimerkiksi omakoti-, rivi- ja kerrostalojen energiatehokkuutta parantavat remontit vähentävät päästöjä ja tuovat kotitalouksille säästöjä lämmityskuluissa. Elvytystoimien yhteydessä voitaisiin tukea ihmisiä myös lämmitystapamuutoksissa, joilla he pääsevät eroon asuntojensa lämmittämisestä öljyllä. Tässä ei ole kyse mistään pienestä kysymyksestä, sillä rakennusten lämmittämisen osuus koko Suomen energian loppukäytöstä on noin neljännes. Lappeenrannan ilmasto-ohjelmassa rakennusten öljy- ja kaasulämmityksen vähentäminen on tärkeä tavoite. Se sopii hyvin yhteen alueemme korkeakoulujen tutkimusosaamisen kanssa ja se tukee myös energia-alan yritystoiminnan kasvua.

Osasta puolueista on kuulunut äänenpainoja, että ilmastoteoista pitäisi tinkiä vaikean taloustilanteen vuoksi. Ajatus on nurinkurinen. Olemme juuri oppineet, että jos kriiseihin ei valmistaudu ennakolta ja jos niitä ei torju ajoissa, ne voivat tulla inhimillisesti ja taloudellisesti kalliiksi. Jos ilmastokriisiin ei puututa ajoissa, sen vaikutukset ovat monta kertaa koronapandemiaa pahemmat.

Nyt ei ole leikkauslistojen aika, vaan aika rakentaa hiilineutraalia Suomea.

Lentokeisarilla ei ole vaatteita

19.5.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola, kaupunginvaltuutettu (vihr.), Lappeenranta

Tutkimus- ja Analysointikeskus TAK Oy:n tuoreen selvityksen jälkeen Lappeenrannan lentokentän matkustajista alkaa vihdoon olla tutkittua tietoa. Matkustajista 58 % on venäläisiä, 36 % suomalaisia ja 6,7 % keskieurooppalaisia.

Huolestuttavaa on, että keskieurooppalainen matkustaja jätti Etelä-Karjalaan vain 100 euroa. Taloustutkimuksen aiemman selvityksen mukaan keskieurooppalainen matkustaja käyttää Suomessa 1 155 euroa. Tästä päätellen vain vajaa kymmenesosa keskieurooppalaisista matkustajista jäi Etelä-Karjalaan. Muut jatkoivat Lappiin, Pietariin tai muualle. Lentomatikustajista siis ainoastaan 0,5 prosenttia oli sellaisia keskieurooppalaisia, jotka jäivät Etelä-Karjalaan. Joka toisella lennolla oli yksi tällainen keskieurooppalainen matkustaja.

Venäläinen lentomatikustaja jätti Etelä-Karjalaan 66 euroa. Venäläisten suuren matkustajaosuuden takia tämä on rahallisesti suurin hyöty Etelä-Karjalalle. Herää kuitenkin kysymys, kuinka suuri hyöty on maakunnallemme Lidlissä käytetty 66

euroa? Keskimäärin venäläinen matkustaja käyttää Etelä-Karjalassa 170 euroa, joten luvuista voi päätellä, että kaksi kolmesta venäläisestä lentomatikustajasta sujahtaa lentoasemalta suoraan rajalle kuluttamatta senttiäkään.

Ulkomaalaisten Etelä-Karjalaan tuomista matkailutuloista lentoliikenteen osuus on noin puoli prosenttia, keskieurooppalaisten lentomatikustajien osuus matkailutuloista on alle promille.

Valtio tukee Lappeenrannan lentokenttää vajaalla miljoonalla eurolla vuosittain. Lappeenranta maksaa lentoasemasäätiölle vuosittain reilu puolitoista miljoona euroa. Säätiöltä verorahojamme siirtyy ilmeisesti Ryanairin tytäryhtiö Airport Marketing Services Ltd:lle (Jersey) kynnysrahoina noin miljoona euroa. Säätiön rahansiirrot eivät valitettavasti ole julkisia. Lentoasemasäätiö on raskaasti tappiollinen. Lappeenrannan lentoasema Oy:n viime vuoden tilinpäätös lähentelee kauhukertomusta.

Kolmen vuoden valtuustokauteni aikana vain vihreät ovat äänestäneet lentoliikenteen tukia vastaan.

Corona Airways

10.3.2020 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola, kaupunginvaltuutettu (vihr.), Lappeenranta

On selvää, että kiinalaiselta torilta lähtenyt koronavirus ei olisi levinnyt kulovalkean tavoin ympäri maailman ilman massiivista lentoturismia. Varsin pian havaittiin, että virus on helposti ihmisestä toiseen tarttuva ja vaarallinen. Matkustamista ei kuitenkaan haluttu rajoittaa, jotta maailmantalous ja turismi eivät kärsisi.

Koko Italia – ja erityisesti Pohjois-Italia – on nyt epidemia-alue. Käytännössä kaikki Euroopassa ja Suomessa uutisoidut koronavirustartunnat on saatu matkustettaessa Pohjois-Italiaan tai tartuntana siellä matkustaneilta.

Lappeenranta–Bergamo-lennot olisi tullut keskeyttää välittömästi Pohjois-Italian koronavirusepidemian tultua julki. Ennaltaehkäisy on huomattavasti tehokkaampi tapa torjua epidemiaa kuin ohjeet käsien pesemisestä ja hihaan yskimisestä.

Epidemia tappaisi suuren joukon ihmisiä, sulkisi koulut ja peruuttaisi jääkiekko-ottelut ja muut yleisötapahtumat. Tätä kirjoittaessa Bergamon lennot edelleen jatkuvat. Lippuja myydään jopa hintaan 19,99 euroa, mikä tarkoittaa vahvaa veronmaksajien subventiota.

Tekniikan Maailmassa oli kaksi vuotta sitten hätkähdyttävä otsikko: ”Näin tapat naapurisi: Nastarenkaat ja märät polttopuut ovat yleisin keino, vaikka harva suostuu uskomaan sitä todeksi”. Italian lentoloman voi lisätä keinovalikoimaan.

Lentotuet ovat tehoton tapa tukea matkailua ja elinkeinoelämää

12.10.2019 mielipide Etelä-Saimaa, Virpi Junntila, kaupunginvaltuutettu (vihr.), Lappeenranta

Lappeenrannassa ollaan merkittävien arvovalintojen äärellä: tiukassa taloustilanteessa, Eksoten aloittaessa YT-neuvottelut, ovat puntarissa lentokenttä ja kunnan peruspalvelut. Eksoten lisäksi varhaiskasvatus- ja opetuspuoli, joukkoliikenne ja katujen kunnossapito ovat olleet säästölistoilla jo vuosia.

Vaikka lentokenttämme jokainen reittilentoyhteys näyttää vaativan kunnalta suurta rahallista tukea, halutaan matkustajamääriin yhä huomattavaa lisäystä. Valtuuston enemmistön hyväksymään 500 000 euron tukeen on kaupunginhallitus lisännyt tänä vuonna jo toiset 500 000 euroa sekä myöntänyt 800 000 euron lainan, jota ei ilmeisesti peritä takaisin. Tuen ylärajasta ei ole edes keskusteltu. Matkustajamäärän kasvattaminen 200 000 matkaan nostaisi tuen tarpeen noin kolmeen miljoonaan euroon. Vertailun vuoksi, kaupungin bussiliikenteen rahoituksessa olevaa 600 000 euron aukkoa ei ole ollut varaa paikata.

Ei ole luotettavaa näyttöä siitä että lennoista olisi alueelle taloudellista tai elinvoimallista nettohyötyä. Se, että tänne lentäneet turistit näkyisivät myös lentotukia vastaavina verotuloina kaupungin kassassa, on hyvin kaukainen haave.

Lentotuet ovat tehoton tapa tukea matkailua ja elinkeinoelämää. Matkailun oma markkinointi ja matkailupalveluiden kehittämisen tuki olisivat kustannustehokkaampi tapa tukea matkailua. Elinkeinoelämää tukisi tehokkaammin liikematkailun mahdollistava aamuvarhaisen ja iltamyöhän bussiyhteys Helsinki-Vantaan kentälle ja takaisin.

Kyseessä on myös kaupungin uskottavuus elinkeinopoliittisessa Green reality -hankkeessaan. Valitettavasti yksi iso ilmastopäästöjä lisäävä kupru kaupungin toiminnassa jättää pahasti varjoonsa monet, suurella työllä rakennetut ja ansiokkaat ilmastotoimet– aurinkopaneelit, tuulivoiman ja uuden tekniikan kehittämishankkeet.

Lentoliikenteen tarvetta ja tukia on uskallettava tarkastella realistisesti, kaikki todelliset rahalliset, ilmastolliset ja imagolliset nettovaikutukset huomioiden, muistaen kunnan todelliset tehtävät.

Lähimetsän avohakkuu halveksii demokratiaa

18.9.2019 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola ja Virpi Junntila,
kaupunginvaltuutettuja (vihr.), Lappeenranta

Toukokuun 2018 kokouksessaan Lappeenrannan kaupunkikehityslautakunta päätti äänin 8–1 evätä Hiessillan asuinalueen vieressä tehtävän Höltänmäen taajamametsän maisematyöluvan eli käytännössä avohakkuun ja edellytti kaupungin selvittävän mahdollisuudet jatkuvan kasvatuksen periaattein tehtäviin hakkuisiin alueella. Päätöksen takana olivat kaikki puolueet vihreistä perussuomalaisiin.

Lempeämpien hakkuutapojen sijaan kaupunki alkoi valmistella maisematyöluvien viemistä pois metsäsuunnitelmien toteuttamisen jarruksi muodostuneelta kaupunkikehityslautakunnalta. Lappeenrannan kaupunginvaltuusto siirsi tämän vuoden tammikuun kokouksessa metsien hakkuisiin liittyvien maisematyöluvahakemusten käsittelyn kaupunkikehityslautakunnalta rakennuslupajaostolle. Perusteena oli ”parantaa prosessin toimivuutta”. Vihreät valtuutetut varoittivat, että rakennuslupajaoston rooliksi jää toimiminen kumileimasimena. Mikäli avohakkuut lähimetsissä täyttävät lain kirjaimen, niihin ei enää voi puuttua.

Kaupunki toi 10.9. rakennuslupajaoston kokoukseen lähes alkuperäisen Höltänmäen hakkuusuunnitelman sivuuttaen kaupunkikehityslautakunnan päätöksen ja tahdon täysin. Vihreän valtuustoryhmän pelko toteutui ja avohakkuuluvat lähimetsiin saadaan vastaisuudessa sujuvasti rakennuslupajaostosta. Arvatenkin Höltänmäen avohakkuusta ei jaostossa edes keskusteltu, koska valtaa muuttaa hakkuusuunnitelmaa ei enää ole.

Vasta viimeisten parin vuoden aikana tietoisuus metsien jatkuvan kasvatuksen mahdollisuudesta avohakkuun ja alaharvennuksen vaihtoehtona on lisääntynyt. Lappeenrannan kaupungin omistamien metsien metsäsuunnitelmat on tehty suurina kokonaisuuksina jopa monta vaalikautta sitten. Käytännössä hakkuiden järkevyyteen ja hakkuutapoihin pystyttiin kaupunkikehityslautakunnassa puuttumaan vasta, kun kaupunki haki hakkuille maisematyölupaa. Kaupungin virkamiehillä on nyt käytännössä yksin vastuu lähimetsistämme, kun luottamushenkilöiltä vietiin päätäntävalta.

Ilmastonmuutoksen ehkäisy luo menestyksellistä tulevaisuutta

22.8.2019 mielipide Savon Sanomat, Aarni Mustonen Kuopio Hanna Holopainen kansanedustaja (vihr.) Lappeenranta

Pekka Sevanto (Lukijan Sanomat 20.8.) vertasi ilmastonmuutoksen uhkaa aiempiin uhkakuviin öljyn loppumisesta ja tietojärjestelmien pettämisestä vuosituhannen vaihteessa.

Molempien mainittujen aiempien uhkakuvien ratkaisemiseksi työskenneltiin aikanaan kovasti. Ilmastonmuutoksen uhkien välttäminen tai edes lieventäminen vaatii kuitenkin huomattavasti kovempaa työskentelyä.

Ilmastonmuutokseen liittyvä tieteellinen yksimielisyys on erittäin laaja. Myös hiilidioksidin ja muiden kasvihuonekaasujen osuus tunnetaan hyvin tarkkaan.

Samalla ilmiö etenee koko ajan, kuten uutiset ennätysshelteistä ja jäätiöiden tuhosta kertovat. Fysiikan lait ovat vääjäämättömät, halusimme uskoa niihin tai emme.

Ikävä kyllä julkisessa keskustelussa faktoja yritetään kuitenkin muuttaa mielipidekysymyksiksi. Tähän liittyy valitettavaa todenpuhujien pilkkaamista.

Hysteriasta ja vouhottamisesta puhuminen ei ole asia-argumentointia vaan yritystä vetää keskustelu mutapainin ja kiusaamisen tasolle. Tällainen puhetapa ei kuulu julkiseen keskusteluun.

Ilmastonmuutos on paitsi fakta, myös aikamme suurin haaste. Jos emme tee mitään, planeettamme muuttuu hyvin toisenlaiseksi ja ihmiselle vaikeammaksi. Siksi on toimittava nyt. Päästöjä on vähennettävä ja hiilivarastoja kasvatettava.

Nämä toimet myös lisäävät hyvinvointimme edellytyksiä. Leikkaamalla liikenteen ja teollisuuden päästöjä parannamme oman hengitysilmamme laatua ja edistämme kansanterveyttä.

Lisäämällä vanhojen metsien hiilivarastoja kohennamme samalla luonnon monimuotoisuutta, mikä edesauttaa ekosysteemien selviytymistä. Samalla luonnossa virkistäytymisen mahdollisuudet paranevat.

Edelläkävijyys uusiutuvan energian ja puhtaiden teknologioiden saralla on myös taloudellinen mahdollisuus. Esimerkiksi rikkidirektiivin peloteltiin tuhoavan teollisuutemme, mutta todellisuudessa tämä paljastui perusteettomaksi uhkakuvaksi. Sen sijaan direktiivin vaatimien laitteiden valmistamisesta muodostui tuottoisa vientiala.

Suomalaiseen arvomaailmaan on aina kuulunut luonnon kunnioittaminen ja sen asettamien realiteettien huomioiminen. Ilmastonmuutokseen varautuminen jatkaa suomalaista luonnon kanssa tasapainoon pyrkimisen perinnettä.

Mikään opetusmenetelmä ei saa olla itsetarkoitus, vaan tärkeintä ovat lasten oppiminen ja hyvinvointi

20.8.2019 mielipide Etelä-Saimaa, Virpi Junttila, kaupunginvaltuutettu (vihr.),
Lappeenranta

Viime päivinä on uutisoitu perheistä, jotka ovat siirtäneet lapsensa pois Pontuksen koulusta, koska lapsen oppiminen on heikentynyt.

Samoista syistä tapahtuneita vaihtoja on saamani palautteen mukaan ollut myös muutamasta muusta niin sanotusta edelläkävijäkoulusta. Perheiden huoli lasten tilanteesta on suurta, ja tilanne on otettava vakavasti.

Mikään opetusmenetelmä, vanha tai uusi, ei saa olla itsetarkoitus, vaan tärkeintä ovat lasten oppiminen ja hyvinvointi. Tilanteessa, jossa kouluihin on ajettu aivan uudenlaisia toimintatapoja ja kirjo niiden soveltamistavoissa on suurta, on seurattava erityisen tarkasti ja objektiivisesti kuinka ne vaikuttavat lasten oppimistuloksiin ja hyvinvointiin, ja reagoitava aktiivisesti palautteeseen ja mahdollisiin ongelmiin.

Jotta arviot erilaisten opetusmenetelmien toimivuudesta perustuvat faktoihin, kaupungin on käytettävä kaikille kouluille yhteisiä oppimistulosten ja hyvinvoinnin mittareita. Pelkkä mittareiden keskiarvojen seuraaminen ei vielä riitä, sillä mahdollinen oppimisen eriytyminen jää silloin huomaamatta. Tällaista analyysiä en kuitenkaan ole nähnyt peruskoulujen osalta missään.

Onko maakunnan eri lukioiden välisissä tuloksissa eroa, ja jos on niin miksi?

Oppimistuloksia tunnutaan seurattavan yleisestikin varsin vähän. Ainoat kattavat ja yhtenäiset seurantatiedot näyttävät olevan ylioppilaskirjoitusten tulokset. Helsingin Sanomien mukaan tämän kevään kirjoitusten huonoimman arvosanan, improbatur, prosentuaalinen osuus oli Etelä-Karjalan maakunnassa 6,5 prosenttia, suurempi kuin missään muussa Manner-Suomen 17 maakunnassa (3,1 - 5,7%). Mistä tämä huolestuttava tulos johtuu? Onko maakunnan eri lukioiden välisissä tuloksissa eroa, ja jos on niin miksi?

Lappeenrannan on tarjottava opetusta, joka antaa kaikille lapsille hyvät eväät jatkaa eteenpäin. Lähikoulujen pitää tarjota kaikenlaisille oppijoille ja temperamentteille

sopivaa opetusta. Jokainen koulunvaihto opetuksen laatuun liittyvistä syistä on liikaa. Edelläkävijyys koulutuksen uudistamisessa vaatii parikseen edelläkävijyyttä palautteen vastaanottamisessa ja oppimistulosten seuraamisessa.

Kimmo Klemola ei usko lentokentän pärjäävän ilman kaupungin tukea: "En minä itkisi, vaikka tuosta kentältä ei yhtään lentoa lähtisi"

26.6.2019 Lappeenrannan Uutiset, Tuija Horttanainen

Lappeenrantalainen vihreiden valtuutettu Kimmo Klemola on aiemminkin kritisoinut kaupungin lentokenttään tekemiä satsauksia.

Klemola ei suuremmin ilahtunut viimeisimmästä käänteestä, jossa lentoasemasäätiö haki, ja sai, kaupungilta 800 000 euroa Lappeenrannan lentokentän toiminnan tukemiseen.

Saimaan Lentoasema säätiö sr -konserni omistaa täysin Lappeenrannan Lentoasema Oy:n osakekannan. Lappeenrannan lentoasema Oy on hakenut liikenne- ja viestintäministeriöltä miljoonan euron valtionavustusta tälle vuodelle.

Hallituksen eroaminen kuitenkin keskeytti valtionavustusten käsittelyn, eikä uudesta käsittelyajankohdasta ole tietoa.

Tätä vajetta paikatakseen lentoasemasäätiö kääntyi kaupungin puoleen, ja avustus irtosi sillä ehdolla, että se maksetaan takaisin siltä osin kuin valtio tukea myöntää.

Lisäksi säätiö velvoitetaan aloittamaan neuvottelut lentoliikenteen muiden hyödynsajien kanssa niiden osallistumisesta toiminnan rahoittamiseen.

Klemola luonnehtii menettelyä riskipeliksi.

– Aina on olemassa mahdollisuus, että valtionavustusta ei tulekaan ja kaupunki, eli veronmaksajat, jäävät maksumiehiksi.

Klemolan mukaan lentokenttä ei tule pärjäämään ilman kaupungin eli veronmaksajien tukea.

– Näillä lennoilla Lappeenrannan veronmaksajien osuus on parin miljoonan luokkaa. Jos lisälentoja hamutaan, kulut kasvavat.

Klemolan mukaan lentoliikenne on ollut liian yksisuuntaista.

– Ei tänne ole suuria turistivirtoja saatu, ja suhtaudun myös esitettyihin ennusteisiin suurella varauksella.

Taloustutkimus Oy:ltä tilatun tutkimuksen mukaan lentomatkustajat toisivat yhteensä lähes 30 miljoonan euron matkailijatulot Etelä-Karjalaan, Etelä-Savoon ja Kymenlaaksoon jo vuoden 2021 aikana.

– Aika omituiselta ne luvut mielestäni kuulostivat, eikä niissä ollut huomioitu menetettyjä euroja, kun paikalliset valitsevat lähialueen lomakohteen sijaan halvan matkan ulkomaille.

Klemola olisi laittanut lentokentän sijaan kaupungin rahoja esimerkiksi camping-elinvoimaan ja vesitorniin.

Hän uskoo, että niistä olisi saatu enemmän hyötyjä kuin lentokentän tukemisesta.

– Sekin ihmettyttää, että joukkoliikenteen kehittämiseen ei tunnu löytyvän rahaa millään. Se, jos mikä, olisi elinvoimaisuuden edistämistä, Klemola näkee.

Klemola olisi myös valmis lentoveron käyttöönottoon.

– En minä itkisi, vaikka tuosta kentältä ei yhtään lentoa lähtisi. Hyvin pärjättiin pari vuotta ilmankin.

Aloite on jätetty

Vihreiden valtuustoryhmä jätti äskettäin Lappeenrannan kaupungille valtuustoaloitteen jossa se esittää, että kaupunki tekee lentoasemalle liiketoimintasuunnitelman, joka sisältää toimet, joilla asema saavuttaa taloudellisen tasapainon.

Lisäksi halutaan alueellinen ja kansallinen nettovaikutuslaskelma, joka sisältää objektiiviset ja realistiset laskelmat sekä riski-/herkkyysarviot rahavirroista tänne päin ja pois.

Kolmas kohta tuoreessa aloitteessa on lentoaseman ilmastosuunnitelma, joka sisältää kompensatio-ohjelman lisääntyneiden lentojen aiheuttamien ilmastopäästöjen kattamiseksi.

Veronkierron purkutalkoilla talouteen tasapainoa

9.4.2019 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Suomi velkaantuu muutaman miljardin euron vuosivauhtia. Kerätyt verot eivät siis riitä kattamaan menoja. Talouden tasapainottamiseksi on kuritettu työttömiä ja pienipalkkaisia sekä leikattu muun muassa koulutuksesta – käytännössä sahattu omaa oksaa ja haitattu tulevaisuuden elinvoimaa.

Julkisen sektorin tehostaminen tarkoittaa käytäntöön vietynä opettajien, poliisien ja sairaanhoitajien virkojen vähentämistä. Huonoina aikoina yksityiseltä puolelta ei löydy töitä, joten tehostaminen voi tarkoittaa ihmisten siirtämistä työtätekevistä toimeentuloon. Se ei ole yhteiskunnan kokonaisedun mukaista.

Vähälle huomiolle talouden tasapainottamisessa on jäänyt harmaan talouden kitkentä. Harmaan talouden, veronkierron ja suuryhtiöiden verosuunnittelun aiheuttamia veromenetyksiä on vaikea arvioida, mutta suuruusluokka on vuositasolla 10 miljardia euroa.

Vuosien mittaan poliitikot ovat erilaisia ryhmiä miellyttääkseen ja muista sekalaisista syistä tehneet verotukseen lähes 200 poikkeamaa, jotka vähentävät tänäkin vuonna yhteiskunnan verotuloja yli 28 miljardilla eurolla. Tyypillisesti näitä poikkeamia on helpompi säätää kuin purkaa. Osa veropoikkeamista on perusteltuja, mutta osa on talouden ja ympäristön kannalta haitallisia.

Harmaan talouden, veronkierron, verosuunnittelun ja veropoikkeamien purkutalkoilla verotuloja pystyttäisiin kasvattamaan merkittävästi. Valtio- ja kuntatalous saataisiin tasapainoon ja veronalennukset ja muut toimet voitaisiin kohdentaa kilpailukyvyyn, työllisyyden ja ympäristön kannalta järkevämmiin.

Autoilussa on menossa suuri murros

30.3.2019 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Juha Pyrhönen (ES 23.3.) ja Pekka Lakka (ES 24.3.) pohtivat millä käyttövoimilla autojen kannattaisi tulevaisuudessa kulkea. Dieselautot, biodiesel ja synteettinen ”aurinkodiesel” saivat heiltä erityisesti kannatusta.

Vaikka sähkö- ja varsinkin kaasuauto ovat suurimmalle osalle autoilijoista jo nyt järkevin vaihtoehto uutta autoa hankittaessa, laajassa Suomessa monien on edelleen ajettava perinteisillä autoilla etäisyyksien tai tankkausverkoston puutteellisuuden

takia. Hinta on myös suuri este – halpoja sähkö- tai kaasuvaihtoautoja ei toistaiseksi ole tarjolla.

Bensiini ja diesel tehdään yli 90-prosenttisesti raakaöljystä. Ilmastonmuutoksen torjunnan ja myös huoltovarmuuden takia raakaöljyn käytöstä tulisi päästä eroon. Bioetanoli ja biodiesel valmistetaan käytännössä ruokakasveista, eivätkä ne riitä alkuunkaan korvaamaan nykyistä kulutusta. Biopolttoaineiden elinkaaren kasvihuonekaasupäästöt voivat myös olla yllättävän suuria. Suomessa valmistettavien biodieselexleiden suurien päästövähennyslukemien takana on luova (poliittinen) tulkinta siitä, että ne on valmistettu tähteistä tai jätteistä.

Synteettistä dieseliä voidaan valmistaa aurinko- tai tuulisähkön avulla. Ongelmia ovat huono hyötysuhde ja prosessin kalleus. Ohjasin vuosikymmenen alussa aiheesta diplomityön ja tulos oli, että sähkö kannattaa mieluummin käyttää sähköautoissa.

Tein varsin tarkan elinkaarivertailun eri Volkswagen Golfin käyttövoimien välillä. Vaikka sähköauton valmistus aiheuttaa enemmän päästöjä kuin polttomoottoriauton valmistus, sähköauto on kuitannut Suomessa bensiiniauton päästöt jo 26 000 kilometrin jälkeen. Sähköauton akkujen päästöt tulevat lisäksi tulevaisuudessa laskemaan merkittävästi.

Kaikki auton elinkaaren kustannukset huomioiden, edullisin valinta nyt uuden auton ostavalle on kaasuauto. Hyvin pian myös sähköauto ohittaa bensiini- ja dieselauton. Uuden fossiiliauton ostaminen 2020-luvulla ei ole enää järkevää. Käytettyjä vanhoja autoja riittää vuosikymmeniksi eteenpäin niitä haluaville.

Talonmiehet tarvitaan takaisin

20.3.2019 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Jokainen tietää, kuka on vanhan omakotitalon, kesämökin tai auton paras asiantuntija. Silmä, korva ja nenä tuntevat oman talon tai auton viat ja muutokset.

Viimeisten vuosikymmenien aikana on luovuttu talonmiehistä. Heidät on korvattu kilpailutetuilla ja alati vaihtuvilla kasvottoman huoltoyhtiön työntekijöillä, jotka eivät tunne rakennuksia ja joiden työtehtävät ovat tarkkaan rajatut.

Ympäri valtakunnan julkisissa rakennuksissa on kosteusvaurioita ja sisäilmaongelmia. Kouluja ja terveyskeskuksia puretaan vain 30–40 vuoden käytön jälkeen ja tilalle rakennetaan kymmenien miljoonien eurojen uudisrakennuksia.

Talonmiehet ja talonmiesten asunnot saattavat olla huoltoyhtiöitä kalliimpia, mutta voisivatko ne säästää yhteiskunnalle tulevina vuosikymmeninä miljardeja euroja terveempien rakennusten ja ihmisten muodossa? Kaupanpäälle talonmiehet toisivat turvaa ja järjestystä sekä myös ilmastohyötyjä, kun rakennukset olisivat pitkäikäisempiä.

Pyydän anteeksi sukupuolivärityneen talonmies-sanan käyttöä.

Kimmo Klemola, tekniikan tohtori, kansanedustajaehdokas (vihr.), Lappeenranta

Peruskoulu ei pysty kuromaan taustasta johtuvia oppimiseroja kiinni

16.3.2019 mielipide Etelä-Saimaa, Virpi Junttila

Peruskoulun alkuperäisenä tehtävänä on ollut mahdollistaa kaikkien lasten oppiminen heidän taustoistaan riippumatta. Viimeisen kymmenen vuoden aikana oppimistulokset ovat kuitenkin jakautuneet yhä rajummin ääripäihin. Vanhempien koulutustausta näkyy lasten oppimistuloksissa eikä peruskoulu pysty kuromaan eroja kiinni. Myös alueelliset erot ovat suuria.

Yli 10 prosenttia peruskoulun päättävistä oppilaista ei enää yllä matematiikan ja lukutaidon osalta sille tasolle, jota tarvitaan pärjätäkseen toisen asteen opinnoissa sekä arki- ja työelämän vaatimuksissa. He ovat huomattavassa vaarassa syrjäytyä elämästä, opinnoista ja työstä.

Nyt, aivan oikein, on kannettu laajasti huolta peruskoulun jälkeisen ammatillisen koulutuksen resursseista ja lähiopetuksen turvaamisesta. Jokaiselle nuorelle on turvattava toisen asteen opiskelupaikka. Se ei kuitenkaan riitä, jos nuorella ei ole perustaitojensa puolesta edellytyksiä pärjätä opinnoissaan – pohja puuttuu.

Pohja onkin saatava kuntoon. Peruskoulu on palautettava muotoon, jossa kaikki lapset saavat hyvät rahkeet elämään. Opettajamitoitusta pitää lisätä, ryhmäkokoja pienentää, erityistä tukea tarvitseville on taattava riittävä apu. On myös luotava riittävän pienet, rauhalliset ja ennakoitavat oppimisympäristöt.

Opetussuunnitelmia on tarkasteltava uudestaan ja tarpeen vaatiessa päivitettävä ottamaan paremmin huomioon lasten kehityspsykologia: lapselta ei saa vaatia taitoja, joita hänellä ei vielä kehityksensä puolesta ole. Aikana, jolloin lasten ja nuorten mielenterveysongelmat ovat lisääntyneet, on selvitettävä kuinka koulu voi tukea erilaisia oppilaita mielen hyvinvoinnissa. Liian aikaisin vaadittu itseohjautuvuus ja ryhmätyöskentely voivat kuormittaa lapsia entisestään.

Koulutukseen viisaasti sijoitetut eurot ovat sijoitus tulevaisuuteen ja tulevat yhteiskunnalle myöhemmin takaisin osaavien ja hyvinvoivien ammattilaisten muodossa. Nyt tarvitaan viisaita, tulevaisuuteen katsovia päätöksiä, sillä säästöt koulutuksesta tulevat kalliiksi.

Virpi Junntila, kansanedustajaehdokka (vihr.), Lappeenranta

Suomalaiset eivät tunne kaukaisia sukulaisiaan

19.2.2019 mielipide Etelä-Saimaa, Kai Hämäläinen

Ilkka Pohjalainen peräänkuulutti (ES 10.2.) edes hitusta yleissivistystä ymmärtääksemme saamelaisia kieliä ja kulttuuria. Samaa voisi kysyä muihinkin suomensukuisiin kansoihin liittyen. Virosta tiedämme jotain, mutta entäpä muut sukukansat ja sukukielet? Kuinka moni osaa tervehtiä edes karjalan kielellä?

Kieli on kulttuurimme ja identiteettimme tärkein perusta, mutta emme tunne niitä, joiden kanssa meillä on kaukainen yhteinen muinaisuutemme. Suomalaisugrilaisen kantakielen ja kulttuurin juuret ovat kaukana esihistoriassa tuhansien vuosien takaa. Tästä voisimme olla tietoisempia ja nostaa sitä enemmänkin esille eri yhteyksissä jopa matkailuun liittyen.

Silmien sulkeminen sukukansoilta näkyy muussakin kuin kielentuntemuksessa. On turha kuvitella näkevänsä televisiosta sen nykyisestä kanavamäärästä huolimatta sukukansoja käsitteleviä ohjelmia. Esimerkiksi ruokakirjoja tai käännettyä kaunokirjallisuutta saa hakemalla hakea, niitäkin lähinnä kirpputoreilta tai antikvariaateista.

Missä ovat sukukansojen esiintyvät taiteilijat? Jos kysymys on lähinnä kaupallinen, voisiko myös tarjonta lisätä kysyntää, esimerkiksi ruokakulttuurin tai taiteen saralla?

Jos kysymys on poliittinen, on outoa, että todella hyötyisimme katselemalla maailmaa vain yhteen suuntaan. Ainakaan virolaisilla ei ole vastaavaa tarvetta sulkea aihetta pois. Maassa hiljattain avatussa uudessa kansallismuseossa esitellään myös muita sukukansoja. Oli niin tai näin, aikamme monikulttuurinen ajattelu ja arvomaailma ei voi olla tässä suhteessa valikoivaa.

Kai Hämäläinen, Lappeenranta

Hoivayhtiöissä osataan talousmatematiikka paremmin kuin hoitajien lukumäärän laskeminen

14.2.2019 mielipide Etelä-Saimaa, Hanna Holopainen

Viime päivinä vanhusten kaltoinkohtelun estämiseksi on vaadittu hoitajamitoituksen nostamista ja sen kirjaamista lakiin. Samanaikaisesti kokoomus on vähätellyt mitoituksen merkitystä. Puheenjohtaja Petteri Orpon mukaan ”desimaalit ovat lillukanvarsia.”

Aiempi puheenjohtaja Alexander Stubb kompasteli valtiovarainministerinä puolestaan prosenttilukujen kanssa. Stubbin mukaan 90 prosenttia viranomaislausunnoista oli myönteisiä hallintarekisterin käyttöönottamiselle. Todellisuudessa asiantuntijoista vain 10 prosenttia piti hallintarekisteriä hyödyllisenä ja loput ennakoivat niiden edistävän veronkiertoa.

Samantyyppistä matematiikan perusteiden huonoa osaamista on paljastunut kohun kohteena olevissa hoivayhtiöissä, kun on laskettu hoitopaikoissa hoitajien ja asukkaiden suhdelukuja. Työssä olevien hoitajien lukumäärän laskemisessa on ollut suuria vaikeuksia.

Talousmatematiikan osaamista hoivayhtiöistä tuntuu sen sijaan löytyvän. Verojärjestelyt ovat onnistuneet erinomaisesti ja yhtiöitä lainoittaneet omistajat ovat saaneet nauttia korkeakorkoisten lainojen tuotoista. Nykyinen hallitus ei ole nähnyt tarpeelliseksi tukkia suomalaisten verotulojen vuotoa veroparatiisyhtiöihin. Ei vaikka arvioidut menetykset, satoja miljoonia euroja vuodessa, olisivat hyvä apu hyvinvointipalvelujen rahoittamisessa. On ollut liikaa kiirettä sote-uudistuksen, aktiivimallin ja indeksi- ja koulutusleikkausten valmistelussa.

Ei todella ole sattumaa, että soten toimintaympäristöstä on tullut viime vuosina niin edullinen erilaisille keinotteleville, veroja kiertäville hoivajäteille. On ollut tietoinen poliittinen valinta, että sote-palveluiden kilpailutuksessa kilpailuetua on saanut vähäisemmällä hoitohenkilökunnalla. Ei ole sattumaa, että meillä on naapurimaita vähemmän sote-yritysten valvontaa ja sote-uudistuksen yhteydessä aiotaan valvontaa heikentää entisestään. Nykyinen hallitus on kaikin keinoin edistänyt hoivajättien bisnesmahdollisuuksia. Nostetaan nyt keskiöön hyvä ja laadukas hoiva, ihmisarvo ja inhimillisyys!

Hanna Holopainen, eduskuntavaaliehdokas (vihr.), Lappeenranta

Autoverosta luopuminen olisi tulonsiirto varakkailta uuden auton ostajilta kaikkien autoilijoiden maksettavaksi

9.2.2019 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Ylen MOT-ohjelma käsitteli maanantaina 4.2. autoveron poistoa. Kumarrus yksityisautoilijoille on lähes aina pyllistys julkiselle liikenteelle. Autoveron poisto olisi lisäksi kumarrus rikkaille autoilijoille, pyllistys meille köyhille autoilijoille.

Perussuomalaiset esitti joulukuussa 2014 autoveron poistoa. Marraskuussa 2018 perussuomalaiset esitti dieselin käyttövoimaveron poistoa. Näitä autoilun veronalennuksia ei saisi perussuomalaisten mukaan siirtää polttoaineveroon tai muihinkaan autoilun veroihin. En tiedä mistä puolue leikkaisi tai mitä veroja se nostaisi syntyneen verovajeen paikkaamiseksi.

Vuoden 2019 tammikuussa kokoomus esitti autoveron poistoa. Kokoomukselle ilmeisesti käy autoveron siirtäminen vuotuisen ajoneuvoveroon tai polttoaineen hintaan – toisin sanoen verojen siirtäminen varakkailta uuden auton ostajilta kaikkien autoilijoiden maksettavaksi.

Autoveroa kerätään Suomessa vuodessa noin miljardi euroa. Mikäli autovero siirrettäisiin vuotuisen ajoneuvoveroon, ajoneuvovero nousisi keskimäärin 350 eurolla. Mikäli ajoneuvovero siirrettäisiin polttoaineen hintaan, bensiinin ja dieselin hinta nousisi 21 sentillä litralta.

Mercedes Benz 560 4Matic L:n ostaja maksaa autostaan nyt 191 000 euroa. Autoveroa siinä on 65 000 euroa. Autoveron poiston jälkeen hinta olisi 126 000 euroa. Bensiiniä Mercedes kuluttaa 10 litraa sadalla kilometrillä, joten noin 300 000 kilometrin elinkaaren aikana se kuluttaa bensiiniä 30 000 litraa. Jos autovero siirrettäisiin bensiinin hintaan, Mercedeksen ostaja maksaisi auton eliniän aikana 6 300 euroa enemmän polttoaineveroa kuin nyt. Autoverosäästön jälkeen Mercedeksen ostaja hyötyisi kokoomuksen veromallista 59 000 euroa. Asian voi myös ilmaista niin, että tämän Mercedeksen ostaja saisi nykyiseen verrattuna koko auton käyttöiän ilmaiset bensat ja 20 000 euroa puhtaana käteen.

Autoveron poistopuheet tuntuvat myös omituisilta, koska se hyödyttäisi eniten paljon polttoainetta syöviä autoja. Sähköautoilla autovero on jo nyt lähellä nollaa.

Kimmo Klemola, tekniikan tohtori, kaupunginvaltuutettu, kansanedustajaehdokka (vihr.), Lappeenranta

Lentoliikenteen tukeminen on erikoinen arvovalinta ilmastopääkaupungin johdolta

1.2.2019 mielipide Etelä-Saimaa, Virpi Junttila, Kimmo Klemola

Lappeenrannan bussiliikenteen kehitys on ollut matkustajamäärien osalta jo usean vuoden ajan positiivinen, viime vuonna matkustajamäärä kasvoi 1,1 prosenttia. Kasvu voi jatkua edelleen, jos joukkoliikennemahdollisuuksia kehitetään.

Ongelmana on kuitenkin kaupungin rahoitus: tällä hetkellä joukkoliikenne maksaa puoli miljoonaa euroa enemmän kuin siihen on varattu. Tätä rahoitusvajetta on jo paikattu lipunhintojen korotuksella ja vähän käytettyjen vuorojen karsinnalla. Koko rahoitusvajeen kattaminen tarkoittaisi palvelutarjonnan kovaa karsintaa – jopa koko bussiliikenteen sulkemista kesäkuukausiksi, mikä näkyisi jo ihmisten arjessa ja voisi matkustajakadon myötä huonontaa rahoitustilannetta edelleen.

Kaupungin rahoitusraamien mukaisesti vaje on katettava kaupunkikehityksen toimialan sisältä. Käytännössä sitä katetaan tänä vuonna kunnossapidon palvelualueelta, mikä tulee varmasti näkymään siellä työn laadussa ja määrässä – eli se vaikuttaa asukkaiden arkeen. Toimialan sisällä on kovin vähän liikkumavaraa, ja on mahdotonta tehdä säästöjä niin ettei se vaikuttaisi kaupungin kehitykseen tai asukkaiden arkeen.

Bussiliikenteen rahoitusvajetta ei ole haluttu paikata kaupungin strategiarahoilla, vaikka kyse on mitä suurimmissa määrin strategiaamme kuuluvasta puhtaasta ja kestävästä liikenteestä. Bussiliikenne tukee myös kaupungin ilmastotavoitteita. Sen sijaan kaupunginjohtaja on ollut aktiivisesti huolissaan lentoliikenteen tuista ja esittää yksityisille, kansainvälisille lentoyhtiöille annettavien tukien lisäämistä entisestään miljoonalla strategiarahoituseurolla vuosittain. Erikoinen arvovalinta ilmastopääkaupungin johdolta!

Vihreät ovat hakeneet vastuullista, asukkaiden arkea tukevaa ratkaisua bussiliikenteen rahoitusvajeeseen ja esittäneet lentotukirahojen siirtoa bussiliikenteelle. Tämä ei ole saanut kannatusta muilta valtuustoryhmiltä eikä kaupungin johdolta. Mikä on heidän ratkaisunsa joukkoliikenteen budjettivajeen kattamiseksi, jotain kun on pakko tehdä?

Virpi Junttila ja Kimmo Klemola, kaupunginvaltuutettuja (vihr.), Lappeenranta

Kaupungin talousmetsät jatkuvaan kasvatukseen

18.12.2018 mielipide Etelä-Saimaa, Virpi Junntila, Kimmo Klemola

Vihreät ovat tehneet aloitteen siirtymisestä jatkuvaan kasvatukseen kaupungin talousmetsissä, joita nykyään hoidetaan pitkälti tehometsätalouden periaattein eli avohakkuin. Aloitteen tavoitteena on tukea metsien hiilivarastojen nostoa ja luonnon monimuotoisuutta aikana, jolloin ilmastokriisiin ja ennennäkemättömään sukupuuttoaaltoon on reagoitava nopeasti. Jatkuvasta kasvatuksesta hyötyisivät myös maisema- ja virkistysarvot.

Siirtymällä jatkuvaan kasvatukseen kaupunki saisi todennäköisesti nykyistä parempaa taloudellista tuottoa metsistään, koska hakkuista saatavan tukkipuun osuus on suurempi ja metsänomistaja välttyy kalliilta metsänuudistukselta. Jatkuva kasvatus onkin hyvä metsänomistajalle, avohakkuut puolestaan hyvä halpaa puuta janoavalle selluteollisuudelle.

Kaupungin metsätalospuolen lausunto aloitteeseen on tyrmäävän kielteinen. Se ei mielestämme pohjaudu faktoille. Esitettyyn toimintatapaan ei ole edes tutustuttu eikä tietoa ole etsitty tahoilta joilla on asiantuntijuutta ja omaakin kokemusta aiheesta.

Luonnon monimuotoisuuden turvaamisen kaupunki jättää käytetyn PEFC-sertifikaatin varaan. Vaikka Suomen metsätalouksen käytön piirissä olevista metsistä 91 prosenttia on PEFC-sertifioituja, Suomen metsäluonnon monimuotoisuus on kriisissä. Esimerkiksi töyhtö- ja hömötiaisten kannat ovat puolittuneet, ja uhanalaisten lintulajien määrä ylipäänsä on Suomessa yli kaksinkertaistunut tällä vuosituhatvuotena. Voidaan siis perustellusti kyseenalaistaa sertifikaatin riittävyys metsäluonnon monimuotoisuuden takaajana.

Huolestuttavaa on, että kaupunki on lausunnossaan viitannut vain valikoitujen avohakkuumetsätaloutta kannattavien tutkijoiden näkemyksiin. Näkökulma on siis kovin suppea eikä pohjaudu puolueettomiin, laajoihin tutkimustuloksiin.

Jatkovaa kasvatusta ei pidä nähdä mörkönä, johon ei voida edes tutustua, vaan mahdollisuutena yhdistää nykyistä paremmin metsätalous ja sosiaalinen ja ekologinen kestävyys. Nykykäytännön ongelmat pitää hyväksyä ja hakea niihin ratkaisuja avoimin mielin.

Virpi Junntila ja Kimmo Klemola, kaupunginvaltuutettuja (vihr.), Lappeenranta

Lappeenrannan metsien hoito pakenee demokratiaa

14.12.2018 mielipide Etelä-Saimaa, Virpi Junntila

Lappeenranta on siirtämässä metsien hakkuisiin liittyvien maisematyöluvahakemusten käsittelyn kaupunkikehityslautakunnalta lupalautakunnalle perusteenaan parantaa prosessin toimivuutta.

Kaupungin omistamien taajamametsien hakkuusuunnitelmat hyväksyy kaupunkikehityslautakunta. Hakkuiden toteuttamista varten tarvitaan maisematyöluha. Sen ideana on muun muassa ympäristön ja virkistykseen turvaaminen, joten sen olettaisi olevan kaupunkikehityksen ytimessä.

Kaupungin hakkuusuunnitelmat valmistetaan viranhaltijoiden asettamien tavoitteiden pohjalta suurina kokonaisuuksina useiden vuosien aikajaksoille. Vasta valmiit suunnitelmat tuodaan asukkaiden kommentoitavaksi ja asiasta päättävälle lautakunnalle hyväksyttäväksi, sisältäen metsätaloustermein tehdyt hakkuusuunnitelmat sadoille yksittäisille metsäkuvioille. Tällaisiin suunnitelmajärkäläisiin on kenenkään mahdotonta vaikuttaa muuta kuin marginaalisesti.

Pitkistä suunnitteluajakajoista johtuen nykyisillä päättäjillä ei ole edes tietoa, mitä hakkuista minnekin on suunniteltu. Keväällä kaupunki haki maisematyöluha omille hakkuilleen Höltänmäkeen, mutta kaupunkikehityslautakunta, myös luvan hakijan roolissa, päätti että hakemus vedetään pois ja alueella selvitetään suunnitellun avohakkuun sijaan mahdollisuudet jatkuvan kasvatuksen periaattein tehtäviin hakkuisiin. Lautakunta siis käytti sitä valtaa mikä sillä vielä on.

Tämän päätöksen jälkeen koko prosessia ollaan kaupungin taholta muuttamassa "toimivammaksi". Käytännössä hakkuista päättävällä lautakunnalla ei siis pian ole enää mitään todellista mahdollisuutta vaikuttaa asukkaiden lähi- ja virkistysmetsien hakkuisiin. Silti, kriittistä palautetta saadessaan, viranhaltijat vetoavat vain toteuttavansa lautakunnan hyväksymiä suunnitelmia.

Lupaprosessia voidaan toki linjata toisin, mutta koko suunnitelmaprosessi on samalla muutettava niin että asukkaille ja päättäjille tulee aito, todellinen mahdollisuus vaikuttaa elinympäristöönsä ja demokratia toimii. Kaupungin metsät kuuluvat meille kaikille!

Virpi Junntila, kaupunginvaltuutettu (vihr.), Lappeenranta

Dieselautojen käyttövoimaveron poisto voi olla järkevää

19.11.2018 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Dieselautojen käyttövoimaveron poistoa vaativa kansalaisaloite on saanut hetkessä valtavan määrän allekirjoituksia. Aloite saattaa olla aivan järkevä, mutta syy ja seuraukset voivat olla aivan erilaisia kuin aloitteen alullepanijat ja allekirjoittajat tarkoittavat.

Aikanaan, kun autojen käyttövoimavaihtoehtoja olivat vain bensiini ja diesel eikä ilmastonmuutoksesta ollut tietoaakaan, raskasta kuljetusliikennettä päätettiin tukea dieselpolttoaineen pienemmällä energiasisältöverolla. Veroetu on tällä hetkellä 0,2595 euroa litralta. Jotta etu ei valuisi dieselhenkilöautoille, dieselaivot (poikkeuksena linja-autot) maksavat vuotuista käyttövoimaveroa.

Dieselautojen käyttövoimaveron poistaminen kannustaa suuriin vuotuisiin kilometrimääriin, mikä on liikenteen ilmastotavoitteiden kannalta ongelmallista. Kuljetusalaa ja vientiteollisuutta voisi tukea muillakin tavoilla kuin tukemalla fossiilisella dieselillä ajamista. Dieselautojen käyttövoimaveron poisto veisi samalla pohjan dieselpolttoaineen alemmalta verokannalta ja nykyhinnoilla dieselin hinta nousisi 1,80 euroon litralta. Se olisi kannuste siirtyä sähkö- ja biokaasuautoihin henkilö- ja pakettiautoissa ja biokaasuun raskaassa liikenteessä.

Tällä hetkellä dieselin verotuki on vuodessa noin 400 miljoonaa euroa. Käyttövoimaveron poisto nostaisi tuen 800 miljoonaan euroon. Mikäli dieselpolttoaineen verotuki samalla kuitenkin poistettaisiin, valtion verotulot nousisivat nykyisestä 400 miljoonalla eurolla.

Vastikään julkaistujen Suomen ilmastopaneelin ja EL-TRAN-konsortion raporttien mukaan Suomessa tulisi vuonna 2030 olla 850 000 sähköllä kulkevaa henkilö- ja pakettiautoa ja 40 % raskaasta liikenteestä tulisi kulkea biokaasulla. Autoilun verotulot laskisivat noin 800 miljoonalla eurolla, mutta kansakunta säästäisi raakaöljyn nykyhinnalla saman summan öljyntuonnin vähetessä merkittävästi. Lisäbonuksena kasvihuonekaasupäästöt pienenisivät viidellä miljoonalla tonnilla.

Kimmo Klemola, tekniikan tohtori (öljynjalostus), Etelä-Karjalan vihreiden puheenjohtaja, Lappeenranta

Kymppitonni on halpa hinta "modernista venäläisestä kaupunkikuvasta"

7.11.2018 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Jarmo Nieminen (ES 7.11.) toivoi kaupunkikehityslautakunnan puuttuvan valomainosten sijoitteluun Lappeenrannan kaupungissa.

Minä ja useat muut kaupunkikehityslautakunnan jäsenet olemme tuoneet esiin valomainostaulujen ongelmia: vaikutus kaupunkikuvaan, liikenneturvallisuus ja näyttöjen liiallinen kirkkaus.

Lautakunnalle on kerrottu, että valomainostauluista ollaan muutamassa vuodessa luopumassa. Siitä huolimatta lautakunnan esityslistalla oli lokakuun alussa luvan antaminen useille uusille valomainostaulupaikoille vuoden 2025 loppuun. Esitys jätettiin kokouksessa pöydälle.

Viime viikon kaupunkikehityslautakunnan kokouksessa toin esiin siirrettävien peräkärriyvalomainostaulujen ongelman. Usin sellainen on tuotu Helsingintien ja Skinnarilankadun risteykseen entisen Tikan eläinlääkäriaseman pihaan. Vastaavia paikkoja on muuallakin kaupungissa. Tällaiset viritelmät vaativat toimenpideluvat ja sellaisia ei kaupunki ole myöntänyt.

Ilman lupaa olevat valomainostaulut tulisi poistaa välittömästi eikä uusia lupia valomainoksille tule enää antaa. Kaupungin vuokratulot näistä tauluista ovat kymmenen tuhannen euron luokkaa vuodessa. Kymppitonni on halpa hinta modernista venäläisestä kaupunkikuvasta ja liikenneturvallisuuden heikkenemisestä.

Kimmo Klemola, kaupunkikehityslautakunnan jäsen, kaupunginvaltuutettu (vihr), Lappeenranta

Ilmastonäkökulma kaikkeen päätöksentekoon

28.10.2018 mielipide Etelä-Saimaa, Virpi Junttila

Äskettäin julkaistu ilmastoraportti toi ilmastonmuutoksen viimein keskustelun ytimeen. Huoli tilanteesta jaettiin, aivan aiheesta, maamme hallitusta myöten, vaikka he eivät välttämättömiin, pikaisiin päästövähennyksiin olekaan valmiita.

Tämän toimien hitauden lisäksi vaarana on, että tilanteessa jossa ongelmavyyhdyissä ovat mukana myös muun muassa saasteet, ylikulutus, mikromuovit sekä luonnon

lajikirjon hupeneminen, kehitetään putkinäköisesti osaratkaisuja jotka aiheuttavat ongelmia toisaalla tai viherpestään muita tavoitteita joiden vaikutus tulevaisuuteemme on kokonaisuudessaan ennemminkin negatiivinen, esimerkkinä biotaloushuuma.

Kuten Linda Brandt-Ahde (ES 11.10.) ja Kari-Matti Vuori (ES 15.10.) kirjoittivat, ratkaisut ilmastonmuutoksen torjuntaan ovat meidän jokaisen henkilökohtaisissa päätöksissä. Yhteiskunnan päättäjien, valtion ja kuntien, käsissä on kuitenkin tehdä hyvistä ratkaisuista houkuttelevia ja huonoista hankalia. Esimerkiksi Lappeenrannassa voimme etelän lentolomien sijaan tukea lähimatkailun kehittämistä, panostaa kasvispainotteisen lähiruuan lisäämiseen kouluaterioissa ja tukea joukkoliikenteen nykyistä kattavampaa palvelutasoa.

Vähäpäästöisin energia on käyttämätön energia. Ylikulutus näkyy myös energian käytössä. Tutkimusten mukaan kulutuksen jatkuva kasvu ei lisää edes onnellisuutta, Suomessa onnellisuus ei ole kasvanut 70-luvun jälkeen. Verotuksen keinoin pitääkin tukea pitkäikäisiä välttämättömyystuotteita huoltoineen sekä pyrkiä palvelupainotteisempaan yhteiskuntaan. Kohtuulliseen kuluttamiseen siirtyminen voidaan nähdä myös positiivisena asiana kun hyvinvoinnin tasaisesta jakautumisesta pidetään huolta. Enemmän aikaa, vähemmän roinaa.

Kuten ilmastouutisoinneissa todetaan, meillä on jo riittävästi tietoa ilmastonmuutoksesta ja keinoja sen torjuntaan, mutta päättäväinen toteutus puuttuu. Laaja, tietopohjainen ilmasto- ja ympäristönäkökulma ja yhteiskunnan hallittu muutos pitää nostaa rohkeasti läpileikkaavaksi lähtökohdaksi kaikkeen päätöksentekoon.

Virpi Junttila, kaupunginvaltuutettu (vihr.), Lappeenranta

Lappeenrannan teatterinjohtajan valinta ei kerro hyvää kuntademokratiasta

18.10.2018 mielipide Etelä-Saimaa, Leena Lipiäinen-Medjeral

Kulttuuri- ja liikuntalautakunta on tehnyt päätöksensä uudesta teatterinjohtajasta. Lautakunnan jäsenten ei kuitenkaan ollut mahdollista tutustua paikkaa hakeneisiin muuten kuin sen perusteella, mitä haastatteluissa mukana ollut työryhmä heille kertoi syyskuun kokouksessa. Lautakunnan tehtävä on tehdä lopullinen päätös, enkä mielestäni kykene tekemään objektiivista päätöstä parhaimmasta vaihtoehdosta, jollen itse pääse missään vaiheessa kuulemaan kandidaatteja. Nyt

minun oli luotettava siihen, mitä työryhmä kertoi, ja mikä mielikuva heille oli hakijoista jäänyt.

Lisäksi työryhmä tiedotti hakuprosessin kulusta lautakunnalle heikosti: ilmoitus siitä, ketä tullaan esittämään teatterinjohtajaksi kerrottiin meille esityslistan ulkopuolisena asiana samana päivänä, jona haastattelut oli pidetty. Prosessi oli toisenlainen kuin esimerkiksi liikuntajohtajaa valittaessa, jolloin puheenjohtajien lisäksi lautakunnasta valittiin myös muita jäseniä haastattelijoin.

Teatterinjohtajan hakuprosessin läpi vienti ei kerro kuntademokratiasta hyvää, ja erityisesti ihmettelyn edellisessä kokouksessa esitettyä näkökantaa, jossa massapostituksella muun muassa luottamushenkilöille ja tiedotusvälineille sähköpostiin lähetettyä mediatiedotetta pidettiin riittävänä tapana kertoa asian etenemisestä. Valitettavasti tällainen toiminta saa kaiken näyttämään tarkoitusperäiseltä, vaikkei siitä olisikaan kyse.

Haluan kuitenkin tähdentää, ettei tämä kannanotto ole millään tavoin suunnattu Iris Ranniota vastaan vaan kritiikkini kohdistuu vain ja ainoastaan toimintatapaan, joka ei tällä kertaa vastannut mielikuvaani hyvästä, toimivasta ja avoimesta kuntademokratiasta. Rannion toivotan sydämellisesti tervetulleeksi uuteen pestiinsä: luotan siihen, että jatkossakin teatterimme tuottaa meille monia hienoja ja nautinnollisia hetkiä kulttuurin parissa.

Leena Lipiäinen-Medjeral, kulttuuri- ja liikuntalautakunnan jäsen (vihr.),
Lappeenranta

Talviaika on luonnonmukainen aika

1.10.2018 mielipide Etelä-Saimaa, Kai Hämäläinen

Suomi kuuluu sijaintiinsa perustuen Itä-Euroopan aikavyöhykkeeseen, joka on kesä- tai talviajasta riippuen kolme tai kaksi tuntia nollameridiaanin aikaa edellä. Aikavyöhykkeemme määräytyy pituusasteen 30 mukaan, mutta yleisenä käytäntönä on ollut ilmoittaa kalentereissa ja almanakoissa taivaan tapahtumista 25 asteen mukaan, johon Helsinki suurin piirtein osuu. Tällöin aurinko on talviaikaan melko tarkkaan etelässä kello 12 aikaan etenkin Itä-Suomessa ja noin 15–20 minuuttia perässä tulevalla Helsingin pituusasteella vääristymä ei ole käytännössä suuri. Sen sijaan kesäaikana aurinko on suoraan etelässä Helsingin pituudella vastaavasti vasta kello 13:20 aikaan, jolloin ero on jo huomattava.

Aikakeskusteluissa kesäajan puolesta vedotaan usein hämärän välttelyyn ja valoisan ajan hyödyntämiseen. Käytännössä kesäajasta on tässä mielessä hyötyä vain joitain viikkoja keväisin ja syksyisin.

Keskikesällä valoa menee harakoille joka tapauksessa, ellei satu valvomaan aamuyöstä iltamyöhään. Sydäntalvella aurinko on horisontin yläpuolella eteläisimmässäkin Suomessa vain muutaman tunnin; pimeään aamuun on herättävä joka tapauksessa. Myös syksyjen tyypilliset pitkät pilvisyyden jaksot tekevät kesäajan tavoitellusta hyödystä käytännössä merkityksettömän.

Sen sijaan syksyn hämärä antaa loistavan mahdollisuuden hiljentyä ja samaistua ympäröivään luontoon. Hämärässä sen välttelyn sijaan voi yhtä lailla kokea voimaannuttavia elämyksiä esimerkiksi kirkkaan tähtitaivaan revontulineen osuessa iltakävelyllä. Hämärä aika ja hämärässä eläminen on osa ikäaikaista kulttuuriperintöämme ja nykyisenä led-valojen ja älylaitteiden aikakautena sen kanssa eläminen on entistä vaivattomampaa.

Talviaika eli normaaliaika on siis luonnonmukainen aika ja itäisessä Suomessa vieläpä hyvinkin tarkkaan luonnon kiertokulun mukainen.

Kai Hämäläinen, Lappeenranta

Lappeenkadun vaihtoehtoon ei ole varaa

24.9.2018 mielipide Etelä-Saimaa, Paavo Alander, Hanna Holopainen, Virpi Junntila, Kimmo Klemola, Leena Lipiäinen-Medjeral, Tuija Maaret Pykäläinen

Etelä-Saimaa uutisoi 22.9. vihreiden reivanneen kurssiaan jäähalliasiassa. Tämä käsitys ilmeisesti syntyi lehdelle, kun useimmat meistä olivat vastanneet kuuliaisesti toimittajan kysymykseen "jos kaupunki löytää kilpailutuksen jälkeen uskottavan investoijan ja toteutustavan, kumpaa vaihtoehtoa kannatatte hallin sijoituspaikaksi, Lappeenkatua vai Kisapuistoa?" ja ilmoittaneet kannattavansa näistä vaihtoehdoista annetuilla ehdoilla Lappeenkatua.

Olemme aiemmin esittäneet, että vanhan jäähallin korjaus pidetään vaihtoehdoissa mukana. Sitä ei valtuuston enemmistö ole kuitenkaan kannattanut. Meille poliittinen yllätys tässä kyselyssä olikin ennemmin se, että aiemmasta äänestyskäyttäytymisestä ja valtuustopuheista poiketen monet muutkin ovat alkaneet nähdä vanhan jäähallin korjaamisen varteenotettavana vaihtoehtona.

Lappeenkadun vaihtoehto kuulostaa hyvältä, mutta tosielämässä meillä ei ole siihen varaa. Ulkopuolisen, uskottavan ja luotettavan sijoittajan pitäisi ottaa koko

rakennusmassan lisäksi pääosa hallista vastuulleen, jotta kaupungin vuosikulujen nousu jäisi tasolle, jonka kaupunki voi käyttötaloudestaan maksaa. Rahamme eivät riitä edes nykyisten toimintojemme ylläpitoon, kuten varhaiskasvatukseen, Eksoteen, joukkoliikenteeseen ym. liittyvä uutisointi kertoo. Edessä on todennäköisesti vielä vaikeampia vuosia.

Paavo Alander, Hanna Holopainen, Virpi Junttila, Kimmo Klemola, Leena Lipiäinen-Medjeral, Tuija Maaret Pykäläinen, kaupunginvaltuutettuja (vihr.),
Lappeenranta

Luonnonvarojen ylikulutus on liikaa kuluttavien vastuulla

3.8.2018 mielipide Etelä-Saimaa, Virpi Junttila

Huolestuttavat uutiset vakavista ympäristöongelmista, kuten äärimmäisistä kuivuudesta ja tulvista, hirmumyrskyistä, lajikadosta ja vesistöjen muovista ovat lisääntyneet jatkuvasti. Voimme vain kuvitella, mikä tilanne on vuosisadan lopulla, jos jatkamme näin. Jätämme tuleville vuosikymmenille ja lapsillemme valtavat ongelmat joiden konkreettinen hintakin jää heidän maksettavakseen.

Yhä viime aikoinakin jotkut ovat kuitenkin olleet sitä mieltä, etteivät ympäristökatastrofien syyt ja vastuut paina piskuista Suomea eikä meidän teoillamme ole globaalissa mittakaavassa mitään väliä. Heistä syypää löytyy esimerkiksi väestönkasvusta, ja luonnonvarojen ylikulutus olisi näin jonkun muun eli kehittyvien ja väestöltään kasvavien maiden syytä (Juho Eerola, ES 2.8.).

Kulutus ja sen aiheuttama ympäristökuormitus ei kuitenkaan jakaannu tasaisesti maapallon väestön kesken. Rikkain viidennes maailman ihmisistä kuluttaa neljä viidesosaa maailman luonnonvaroista. Tämä merkitsee sitä, että jos väkiluku romahtaisi 1.4 miljardiin niin, että vain tuo rikkain viidennes väestöstä jäisi jäljelle, kulutettaisiin luonnonvaroja edelleen 80 prosenttia siitä mitä nyt – edelleen enemmän kuin maapallon sietokyky sallii. Liiallinen väestönkasvu on kyllä ongelma monista muista syistä, mutta rikkaiden maiden ylikulutusta se ei aiheuta.

Nämä luvut ovat tietenkin vain karkeita arvioita, mutta ne osoittavat sen että meidän kaikkien, erityisesti tuon eniten kuluttavan viidenneksen, johon me suomalaisetkin kuulumme, on toimittava ja pian. Kukaan meistä yksittäisestä 7 miljardista ihmisestä ei ole yksin vastuussa ongelmista, mutta toisaalta jokainen meistä on vastuussa omasta kulutuksestaan. Suomen tuleekin tehdä oma osansa kulutuksensa kohtuullistamisessa ja Suomen on valtiona otettava aktiivinen rooli riittävien ratkaisujen edistämiseksi kansainvälisellä tasolla.

Erityisesti päättäjätasolta toivoisin kuulevani konkreettisia esityksiä ja rakentavaa keskustelua omista ratkaisuihimme kulutuksemme vähentämiseksi vastuun pakoilun ja ongelmien kieltämisen sijaan!

Virpi Junttila, (vihr.), Lappeenranta

Panostus varhaiskasvatukseen on oiva sijoitus

25.3.2018 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Marja-Liisa Vesterinen kirjoitti ansiokkaasti Lappeenrannan varhaiskasvatuksen ongelmista (ES 22.3.). Olin toinen Tehyn varhaiskasvattajia kuulemassa olleista valtuutetuista ja jaan Vesterisen esittämät huolet.

Lappeenrannan edellinen valtuusto päätti varhaiskasvatuksen säästöistä. Varhaiskasvatusoikeuden rajaamisella tavoiteltiin 1,42 miljoonan euron ja päiväkotien käytön tehostamisella 2,27 miljoonan euron säästöjä. Toimialan johtajat eivät juuri omiaan puolustaneet ja säästökuuri on laitettu täytäntöön. Säästöjen seurauksena työn kuormittavuus on kasvanut ja työhyvinvointi on koetuksella.

Kysyin, mitä konkreettista varhaiskasvatuksen työntekijät toivoisivat. Vastaus oli konkreettinen: yksi käsipari lisää per päiväkotia olisi hyvä alku. Varsin pieni satsaus varhaiskasvatukseen lisähenkilökunnan muodossa parantaisi koko työyhteisön hyvinvointia. Yksi lastenhoitaja tai lastentarhanopettaja lisää voisi tarkoittaa käytännössä kahta lisähenkilöä poissaolojen vähentyessä. Siitä hyötyisivät lapsetkin.

OAJ:n mukaan varhaiskasvatukseen sijoitettu euro poikii seitsemän euroa lisää. Vastaavasti euron säästö varhaiskasvatuksesta on yhteiskunnalle seitsemän euron tappio.

Kimmo Klemola, kaupunginvaltuutettu (vihr), Lappeenranta

Uusi jäähalli olisi tarpeellinen, mutta onko meillä varaa siihen?

22.10.2017 mielipide Etelä-Saimaa, Paavo Alander, Hanna Holopainen, Virpi Junttila, Kimmo Klemola, Leena Lipiäinen-Medjeral, Tuija Maaret Pykäläinen

Lappeenrannan kaupunginvaltuusto teki maanantaina päätöksen uuden monitoimijäähallin rakentamisesta.

Totutusta tiukasta talouskurilinjasta poiketen tästä periaateratkaisusta puuttuivat kuitenkin täysin sekä lyhyen että pitkän aikavälin talouslaskelmat. Investoinnille ei

annettu euromääräistä ylärajaa eikä vaadittu selvitystä siitä, mistä nousevat vuosikulut katetaan.

Työryhmän raportin mukaan nykyisen pääjäähallin käyttömenot vuonna 2016 olivat noin 1,3 miljoonaa euroa ja tulot noin 200 000 euroa. Uuden hallin käyttömeneiksi arvioidaan noin 2,5 miljoonaa euroa vuodessa. Kasvua käyttömeneissa olisi siis yli miljoona euroa vuodessa.

Jos uuden hallin tuotto-odotuksia nostetaan, täytyy hallissa pitää ulkopuolisia tilaisuuksia todella usein, mikä näkyy tietenkin harrastajille tarjottavassa jääajassa. On myös mahdollista nostaa vuokratuottoja Saipan liigapeleistä tai laittaa harrastajat maksamaan jääajasta huomattavasti nykyistä enemmän.

Realismia kuitenkin on, että hallin tuotoilla ei tulevia kustannuksia tulla kattamaan. Tällöin rahaa pitää etsiä liikuntatoimen sisältä joko harrastajien tilavuokrien nostolla tai harrastusmahdollisuuksia karsimalla. Jo nyt kaupunki on vähentänyt kaikkien asukkaiden tavoitettavissa olevia lähiliikuntapaikkoja ja uimarantoja, vaikka niiden merkitys liikunnan lisääjinä on tutkitusti suuri. Säästötalkoiden yhteydessä alettiin myös periä maksua junioreiden käytössä olevista tiloista, mikä on monessa lajissa jo nostanut lasten liikuntaharrastamisen kustannuksia merkittävästi.

Meidän huolemme on se, että uudesta jäähallista ei päätetty taloudellisesti vastuullisella tavalla ja että tämän päätöksen vaikutukset voivat heijastua aivan väärin kohteisiin. Samaan aikaan meille viestitään että kaupungilla ei ole varaa uusien koulurakennusten pääomavuokriin, ja toimintaa pitää tehostaa entisestään. Kun kouluihin ja varhaiskasvatukseen esitetään parannuksia, kysytään aina mistä ne rahoitetaan. Olisiko sitä kysyttävä uuden jäähallin esittäjiltäkin?

Paavo Alander, Hanna Holopainen, Virpi Junntila, Kimmo Klemola, Leena Lipiäinen-Medjeral, Tuija Maaret Pykäläinen, kaupunginvaltuutettuja (vihr.),
Lappeenranta

Sodat terrorismin syynä

13.9.2017 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Viimeaikainen keskustelu sisäisestä turvallisuudesta Suomessa on keskittynyt radikalisoitumisen oireisiin ja niiden hoitoon. Syistä ei ole juurikaan keskusteltu. Lääkkeeksi oireisiin tarjotaan muun muassa rajojen sulkemista ja turvapaikanhakijoiden eristämistä leireille.

Radikalisoitumisen syitä voivat olla uskonnot ja niiden väärintulkinnat sekä taloudelliset ja demografiset syyt. Vähemmän on puhuttu länsimaiden sotatoimista Lähi-idässä tai Palestiinan tilanteesta, jotka ovat katkeroitaneet monia muslimeja. Muun muassa Lontoon ja Madridin tuhoisien terrori-iskujen motiivi oli kosto Espanjan ja Ison-Britannian osallistumisesta Irakin sotaan.

Irak, Syyria ja Afganistan ovat sekasortoisessa sotatilassa ja seuraukset näkyivät kaksi vuotta sitten turvapaikanhakijoiden tulvana Manner-Eurooppaan. Irakiin hyökänneet Iso-Britannia ja USA käytännössä sulki rajansa ja jättivät vastuun ja seuraukset muiden kannettaviksi.

Suomi on ollut pitkään osa lännen sotakoalitiota Afganistanissa ja nyt myös Irakissa. Puolustusvoimien entinen komentaja Gustav Hägglund ihmetteli kymmenen vuotta sitten, että eduskunta ei millään tavalla käsitellyt suomalaisjoukkojen täysin muuttunutta tilannetta Afganistanissa syksyllä 2006. Tuolloin suurin osa USA:n taistelijoukoista alistettiin osaksi samaa Naton ISAF-joukkoa, jossa suomalaisetkin sotilaat olivat. Hägglundin mukaan Afganistan-operaatio sai tuolloin täysin uuden – sotaa käyvän – luonteen.

USA:n presidentti Donald Trump on päättänyt lisätä joukkoja Afganistanissa ja lehtitietojen mukaan Suomi on valmis vastaamaan ”yes” USA:n pyyntöön lisäjoukoista. Kaksi viikkoa sitten Helsingin Sanomien pääkirjoitus käsitteli Suomen ja USA:n presidenttien tapaamista Valkoisessa talossa: ”Trump kiitti Suomea osallistumisesta kansainvälisiin operaatioihin Afganistanissa ja Irakissa”.

Ehkä uinuva kansamme olisi ravistettu hereille toisenlaisella sanavalinnalla: ”Trump kiitti Suomea osallistumisesta sotiin Afganistanissa ja Irakissa”.

Kimmo Klemola, tekniikan tohtori, kaupunginvaltuutettu (vihr), Lappeenranta

Hakataan metsiä sopivasti ja käytetään puu järkevästi

asiantuntijakirjoitus MTK:n Etelä-Karjalan lehteen 9/2017, Kimmo Klemola

Suomen metsissä on puuta enemmän kuin koskaan ja ne kasvavat ennätystahtia. Niitä myös hakataan kiihtyvällä tahdilla. Voisimmeko kuitenkin muuttaa hakkuutapoja ja puun käyttötapoja niin että siitä hyötyisivät niin kansantalous, luonto, ilmasto, maisemat, virkistyskäyttö kuin metsänomistajatkin?

Metsätalouden suunnittelun professori Timo Pukkala otsikoi kesäkuussa blogikirjoituksensa yllättävästi: ”Suomen metsissä on vähän puuta”. Tasarakenteisen metsänkasvatuksen ja siitä johtuvien hakkuuaukkojen, taimikoiden ja nuorten

metsien takia Suomen metsissä on puuta keskimäärin vain 100 kuutiota hehtaarilla, kun sitä järeässä varttuneessa metsässä on 300 kuutiota hehtaarilla. Suomen metsät voisivat pitkään hakkaamatta sitoa hiiltä 3600 miljoonan hiilidioksiditonin verran enemmän. Se vastaa Suomen 60 vuoden kasvihuonekaasupäästöjä.

Kaikkien Suomen metsien hakkaamattomuus ei ole vaihtoehto, mutta hakkuutapoja muuttamalla ja hakkuumääriä kohtuullistamalla voimme lisätä metsiemme puun määrää ja kasvua sekä hiilivarastoa ja hiilensidontaa ja samalla saada pitkällä aikavälillä metsistämme parempaa taloudellista hyötyä.

Uudet ja suunnitellut biotalousinvestoinnit – sellutehtaat ja biodiesellaitokset – perustavat raaka-ainehuoltonsa pitkälti tasarakenteisen metsänkasvatustavan (avohakkuut) ensiharvennuksesta ja alaharvennuksesta saatavaan puoli-ilmaiseen puumassaan. Luonnon monimuotoisuuden, metsien virkistyskäytön, marjastajien, maiseman, hiilensidonnan ja metsänomistajan tilipussin kannalta kannattaisi siirtyä laajassa mitassa erirakenteiseen metsänkasvatukseen ja yläharvennukseen, jossa metsästä hakataan järeää arvokasta puuta ja nuoremmat puut jätetään järeytymään ja odottamaan 15–20 vuoden päässä olevia uusia hakkuita.

Metsä säilyy erirakenteisessa kasvatuksessa jatkuvasti metsänä. Metsänomistaja välttyy kalliilta metsänuudistamiselta maanmuokkauksineen ja istutuksineen, kun metsän annetaan uudistua ja varttua luonnonmukaisesti. Monimuotoinen erirakenteinen metsä antaa myös hyvän suojan myrskytuhoja ja tuholaisia kuten kirjanpainajaa vastaan. Kolmasosa erirakenteisella kasvatuksella saadusta puuaineksesta säilyy pitkäikäisinä tuotteina hiiltä sitomassa. Kaksi kolmasosaa puusta voidaan ohjata biotuotetehtaille tai energiakäyttöön.

Metsiemme kasvatustapojen lisäksi myös puun energiakäytössä kannattaisi käyttää talonpoikaisjärkeä. Otan esimerkiksi öljyn korvaamisen puulla. Suomessa käytetään arviolta 1280 miljoonaa litraa lämmitysöljyä vuosittain omakotitaloissa, muissa rakennuksissa, kasvihuoneissa ja viljankuivauksessa. Jos öljy korvataan omakotitaloissa haloilla tai pelleteillä ja muualla hakkeella, puuta kuluu 6,5 miljoonaa kuutiota ja raakaöljyä säästyy 1377 miljoonaa litraa (öljynjalostuksen energiahävikki laskettu mukaan). Tähän raakaöljymäärän vähennykseen päästään myös puuetanolilla tai -dieselillä, mutta tuotantoprosessien tehottomuuden takia puuta tarvitaan noin kaksi kertaa enemmän.

Puun jalostaminen polttonesteiksi on myös kallista. Puun käyttö lämmitykseen säästäisi tässä tapauksessa kansantaloudellemme rahaa yli miljardi euroa vuodessa verrattuna puun jalostamiseen liikenteen polttonesteiksi.

Kimmo Klemola, tekniikan tohtori, luonnonvarojen käytön tutkija,
kaupunginvaltuutettu (vihr), Lappeenranta

Voisiko Lapveden nimi juontua nuotalla kalastuksesta?

27.7.2017 mielipide Etelä-Saimaa, Kai Hämäläinen

Etelä-Saimaassa (25.7.) pohdittiin Saimaa- ja Lapvesi-sanojen syntyä ja osoitettiin miten ajan saatossa paikkojen nimistä voi tippua kirjaimia pois. Lap-alkuisena sanana Lapveden arvellaan alkujaan liittyvän lappalaisuuteen, mutta näkemyksellä ei ole varauksetonta kannatusta.

Voisiko paikkojen nimien historiaa arvuutella myös niiden ominaisuuksien tai tekemisen kautta? Suomen kielen etymologisen sanakirjan mukaan lappaaminen on alkujaan tarkoittanut mm. nuotalla vetoa. Vuonna 1539 valmistuneessa Pohjoismaiden kartassa Carta Marinassa mahdollinen Lapveden pitäjä on kirjoitettu muotoon Lappavesi.

Joka tapauksessa muinaisen Lappaveden rannoilla on varmasti ollut puitteet nuotalla vetoon eli lappaamiseen kesät talvet. Mieleen tulee myös sana lappea, joka etymologisen sanakirjan mukaan paikkaan liitettynä tarkoittaa sivussa, vieressä tai syrjässä olevaa tasaista seutua.

Kai Hämäläinen, Lappeenranta

Ympäristö on yhteistä omaisuuttamme

21.7.2017 mielipide Etelä-Saimaa, Jonne Mustonen

Yle uutisoi (17.7.), että Lappeenrannassa Luukkaan jäteveden pumppaamolta on päässyt jätevettä Saimaaseen liki 3 000 kuutiota.

Ei voi olla niin, että kaupunki ja yhtiö tutkivat itse omia toimiansa.

Uutisen otsikkoa oli väritetty ”lurahtaa” teonsanalla ja käyttämällä mittayksikkönä litraa, siis liki kolme miljoonaa. Vuoto on tapahtunut ilmeisesti sunnuntain 9. päivän ja torstain 13. heinäkuuta välisenä aikana. Se havaittiin torstaina 9. päivä, ja Saimaan vesi- ja ympäristötutkimus -yhtiö sekä Lappeenrannan seudun ympäristötoimi aloittivat sitä selvittämään.

On perusteltuja syitä olettaa, että Lappeenrannan Energian vastuulle kuuluvassa jäteveden käsittely- ja sen varoitusprosesseissa on tapahtunut virhe.

Samoin voidaan katsoa, että tapahtuman tiedottaminen ei vastaa nykyaikaiselle, ympäristövastuunsa tuntevalle yhtiölle asetettavia vaatimuksia.

Edes sitä, mitä ympäristömyrkyjä tai -vahingollisia aineita on Saimaaseen päässyt jäteveden mukana, ei ole pystytty selvittämään. Onko tapahtunut jonkin asteinen ympäristörikkomus tai -rikos, tulisi selvittää.

Mielestäni näillä ympäristöön kohdistuvissa ”vahingoissa” tulee selvittää myös vastuukysymykset. Eivät ympäristöä omista yhtiöt tai kaupunki, vaan kyllä se on enemmän tai vähemmän osa meidän kaikkien omaisuuttamme. Ei voi olla niin, että kaupunki ja yhtiö tutkivat itse omia toimiansa.

Uskoisin, että Salpausselän kihlakunnan syyttäjän puuttuminen asian tutkintaan, poliisin ainakin alustava tutkinta sekä mahdolliset toimenpiteet sanktioineen poistaisivat epäilyjä selvityksen puolueettomuudesta.

Missään tapauksessa ei saisi syntyä käsitystä, että herkällä Saimaa – Salpausselkä alueella ympäristöasioihin suhtaudutaan leväperäisesti.

Jonne Mustonen, Etelä-Karjalan vihreät, Lappeenranta

Ojitetut suot pitää ennallistaa

27.6.2017 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Etelä-Saimaan verkkosivujen uutisen (6.6.) mukaan Geologian tutkimuskeskus (GTK) tekee turvetutkimuksia Etelä-Karjalan soilla. Ilmeisenä tavoitteena on avata uusia soita turvetuotannolle.

Tavoitteena on ohjata tulevaa turvetuotantoa ojitetuille tai osittain ojitetuille soille. Ojitetuilta soilta hiili vapautuu hitaasti suoturpeesta ilmakehään ja vesistöihin valuu päästöjä. Niiden muuttaminen turvetuotantosoiksi tarkoittaisi kuitenkin hiilipäästöjen nopeuttamista ja vesistöpäästöjen kasvamista. Oikea ratkaisu olisi palauttaa ojitetut suot luonnontilaan, jolloin ne muuttuisivat hiilensitojiksi ja järviämme pilaavat vesistöpäästöt saataisiin kuriin.

Suomen soiden kuivattaminen ja turpeennosto ovat olleet haitallisia luonnon, ilmaston ja järviemme kannalta. Kymmenestä miljoonasta suohehtaaristamme kuusi miljoonaa on ojitettu lähinnä metsätalouden tarpeisiin. Yli miljoona hehtaaria ojituksista on tehty metsätalouden kannalta turhaan, yhteiskunnan tukemana ja luonnolle vahingollisesti.

Etelä-Saimaassa oli taannoin (8.2.2009) uutinen "Saddam teki paratiisista kuivan mutakentän". Siinä kerrottiin Irakin diktaattorin Saddam Husseinin kuivatuttaneen Irakissa Eufrat- ja Tigris-jokien suistoalueella 0,8 miljoonaa hehtaaria suota: "Saddamin soidenkuivatusohjelma on YK:n mukaan yksi pahimmista ympäristökatastrofeista viime vuosisadalla".

Suomen soidenkuivatusohjelma oli kahdeksankertainen Irakiin verrattuna. Irakista tuli pari vuotta sitten sentään hyviä uutisia. Eufraatin ja Tigrisin kuivatut suot on suurelta osin saatu ennallistetuiksi.

Kimmo Klemola, puheenjohtaja, Etelä-Karjalan vihreät, Lappeenranta

Vihreä oraakkeli

13.6.2017 blogikirjoitus, Jussi Salminen

En sano tätä vihreänä, vaan selkeän ajattelun ja hyvien perustelujen ystävänä: Osmo Soininvaara on yksi tämän maan parhaista yhteiskunnallisista aiheista kirjoittaja. Erityisesti arvostan hänen kykyään olla sortumatta naurettavaan poliittiseen propagandaan, vaan hän osaa katsella asioita muistakin näkökulmista kuin omastaan.

Tämä laaja näkökulma pystyy parhaimmillaan tuottamaan hätkähdyttävän hyviä ennustuksia. Sattumalta minulla on juuri kesken Soininvaaran Jäähvyäiset eduskunnalle. Kirja ilmestyi alkuvuodesta 2015 eli reilut kaksi vuotta sitten, ja siinä hän kirjoittaa sivulla 162 näin:

"Kun Timo Soini selvästi tähtää hallitukseen seuraavalla vaalikaudella, kehittymätön sisäisen pohdinnan kulttuuri tulee muodostamaan puolueelle hallituksessa suuren haasteen. Ylhäältä käskemällä saa puolueen lopulta hajalle."

Ja mainittu seuraava hallituskausi on tämä nykyinen. Aika hyvin osui ja upposi.

Lappeenrannan jätevedenpuhdistamo

10.6.2017 blogikirjoitus, Kimmo Klemola

Lappeenrannan jätevedenpuhdistamokeskustelussa on liikkunut aika paljon tietämättömyyttä tai virheellistä tietoa. Periaatteessa puhdistamo voitaisiin rakentaa vaikka Kahilanniemen golfkentälle ja vedet laskea viereen Saimaaseen. Realistisiksi vaihtoehdoiksi valikoituivat kuitenkin käytännössä Hyväristönmäki ja

Kukkuroinmäki. Lappeenrannan kaupunginvaltuusto on jo päättänyt paikaksi Hyväristönmäen.

Toikansuon puhdistamo puhdistaa 60 000 ihmisen vedet Lappeenrannasta Lemiltä ja Taipalsaareltä. Toikansuon vedet pitää johtaa uuteen puhdistamoon. Ylämaalla ja Nuijamaalla puhdistamoissa käsitellään yhteensä 550 asukkaan jätevedet. Niiden merkitys puhdistamoratkaisussa on mitätön. Joutsenossa käsitellään 6800 asukkaan jätevedet. Se puhdistamo on toimiva.

Mädättämö nimenä kuulostaa pahalta, mutta se on ympäristöinvestointi. Mädättämö tarkoittaa biokaasureaktoria, jossa osa puhdistamolietteen kiintoaineesta muuttuu metaaniksi. Metaani voidaan polttaa lämmöksi tai käyttää puhdistettuna ajoneuvojen polttoaineena. Mädättämö on myös hajujenpoistaja.

Kukkuroinmäelle rakennetaan biokaasua tuottava mädättämö, johon Hyväristönmäen kiintoliete on tarkoitus viedä tuottamaan biokaasua. Mädättämön voisi rakentaa myös Hyväristönmäelle, mikäli puhdistamo sinne rakennetaan. Koska vain pieni osa kiintoaineesta kaasuuntuu mädätysprosessissa, Kukkuroinmäelle kuljetettavaksi tulee joka tapauksessa suunnilleen sama määrä kiintolietettä kompostoitavaksi. Kiintolietteen vieminen kaasutettavaksi Kukkuroinmäelle on siis järkevää, koska kahta mädättämöä ei kannata rakentaa.

Mädättämön sijoittuminen Kukkuroinmäelle ei tarkoita, että myös jätevedenpuhdistamo kannattaisi sinne rakentaa. On taloudellisempaa ja ympäristöystävällisempää kuljettaa maanteitse 34 kuutiota kiintolietettä päivässä Hyväristönmäeltä Kukkuroinmäelle kuin pumpata kaikki jätevesi, 20 000 kuutiota päivässä, Kukkuroinmäelle.

Investointilaskelmat ja ympäristöarviot on tehty. Materiaalia on satoja sivuja. Hyväristönmäki vaatii putkilinjaa 5,3 km + yhden pumppaamon ja Kukkuroinmäki 25 km putkilinjaa + kuusi pumppaamo. Hyväristönmäen tila/lunastustarve on noin 12 hehtaaria, 5 km putkilinjaa tarvii noin 10 hehtaaria maata. Kukkuroinmäen vaihtoehdon 25 km putkilinjaa tarkoittaa ainakin rakennusajaksi noin 50 hehtaarin tarvetta, joista pitää neuvotella maanomistajien kanssa. Investoinnin ero Hyväristönmäen eduksi on selvitysten perusteella noin 20–23 miljoonaa euroa, yhden teatterin hinta.

Eräs kaupunkipoliitikko väitti, oletti tai luuli, että 50 vuoden aikana kiintolietteen vieminen Hyväristönmäeltä Kukkuroinmäelle maksaa niin paljon, että Kukkuroinmäki tulee elinkaareltaan halvemmaksi. Kiintolietettä kuljetetaan kuitenkin vain yksi kuorma päivässä (34 kuutiota). Kaupunginhallitus teki juuri

päätöksen, että kaupungin ajoneuvot kulkevat vastaisuudessa joko sähköllä tai biokaasulla. Lietteenkuljetus voidaan siis hoitaa tulevaisuudessa Kukkuroinmäen biokaasulla.

Vaihtoehto on pumpata joka päivä 20 000 kuutiota jätevettä Kukkuroinmäelle (ja sieltä takaisin Rakkolanjokeen tai muualle kauas, Saimaan kanavaan vettä ei saa laskea). Käyttökuluiltaan Kukkuroinmäen puhdistamovaihtoehto on vähintään 250 000 euroa kalliimpi ratkaisu per vuosi. Viidenkymmenen käyttövuoden aikana Hyväristönmäen käyttökulut ovat siis nykyrahassa noin 12,5 miljoonaa pienemmät.

Myös ympäristö kiittää Hyväristönmäen vaihtoehdosta. Lappeenrannan Energia Oy:n myymän sähkön elinkaaren hiilijalanjäljen mukaan laskettuna Kukkuroinmäelle sijoitetun puhdistamon pumppauksen vaatiman sähkön vuosittaiset kasvihuonekaasupäästöt ovat noin 600 tCO₂e suuremmat kuin Hyväristönmäen vaihtoehdossa. Tulevien vuosien aikana Lappeenrannan Energian myymä sähkö voi tosin vihertyä. Hyväristönmäen vaihtoehdossa tulee kasvihuonekaasupäästöjä kiintolietteen kuljetuksesta noin 30 tCO₂e/vuosi, mikäli käytetään fossiilista dieseliä. Biokaasua kuljetuksiin käyttämällä elinkaaren kasvihuonekaasupäästöt ovat noin 4 tCO₂e/vuosi. Kiintolietteen kuljetukseen kuluu vajaa 2 % tuotetusta biokaasusta.

Jäteveden kuljetus putkia pitkin Kukkuroinmäelle kuluttaa 30 kertaa enemmän energiaa kuin kiintolietteen kuljetus Hyväristönmäeltä Kukkuroinmäelle maanteitse.

Veronmaksajien ja ympäristön kannalta tuntuu vahvasti siltä että kaupunginvaltuuston päätös sijoittaa puhdistamo Hyväristönmäelle on järkevä.

Kimmo Klemola

kaupunginvaltuutettu, elinkeino- ja kaupunkikehityslautakunnan jäsen,
Lappeenrannan Energia Oy:n hallituksen jäsen

Norminpurkutalkoot uhka liikenneturvallisuudelle

7.6.2017 mielipide Lappeenrannan Uutiset, Kimmo Klemola

Hallitusohjelman kärkihankkeisiin kuuluu ”säästösten sujuvoittaminen” eli kansankielellä norminpurkutalkoot.

Säädöksillä ja normeilla on kuitenkin yleensä ja lähes aina jokin hyvä syy tai useampia hyviä syitä. Kun normeja aletaan purkaa, tulisi olla tarkkana ettei esimerkiksi turvallisuus-, ympäristö- tai terveysasioissa oteta takapakkia.

Kaksi hallituksen norminpurkuhanketta ovat vaarassa heikentää liikenneturvallisuutta. Alkoholin saatavuutta on jo helpotettu vapauttamalla kauppojen aukioloaikoja. Uusi alkoholilakiesitys toisi entistä vahvemmat oluet ja limuviinat ruokakauppoihin. Lukuisat asiantuntijat ovat varoitelleet lisääntyvän alkoholinkulutuksen haitallisista vaikutuksista kansanterveydelle ja -taloudelle. Julkisuudessa ei ole juurikaan keskusteltu siitä, että alkoholilain höllennysten myötä entistä useampi tulee ajamaan autoa alkoholin vaikutuksen alaisena.

Toinen norminpurkuhanke, joka tulee heikentämään liikenneturvallisuutta, on katsastuslainsäädännön sujuvoittaminen. Hallitus haluaa EU-direktiivin mahdollistamat harvemmat katsastusvälit uusille ja uudehkoille autoille. Suomessa on kuitenkin toimiva ja kuluttajalle erittäin edullinen katsastusjärjestelmä, jota kannattaisi käyttää mahdollisimman tehokkaasti hyväksi. Hallituksen esitys sivuuttaa Suomen vaativammat keliolosuhteet ja sen, että myös tuliterälle autolle voi tapahtua jokin "tälli", josta jää piilevä ja jopa kohtalokas vaurio esimerkiksi ohjauslaitteisiin. Tiheä katsastusväli pitää myös autojen valot ja renkaat kunnossa.

Katsastuslainsäädännön uudistuksessa tulee myös pitää huolta, että katsastustoiminta pidetään erillään korjaamo- ja automyyntitoiminnasta. Pukkia ei pidä päästää vartioimaan kaalimaata.

Kimmo Klemola, tekniikan tohtori, vihreiden liikennepoliittisen työryhmän jäsen, Lappeenranta

Uusi tasa-arvoinen maailma

12.5.2017 mielipide Etelä-Saimaa, Leena Lipiäinen Medjeral

Kyllä nyt, Antti Vanhanen, tahallasi levität väärää tietoa vihreitten puoluekokoukselle tehdystä aloitteesta. Aloite, joka koskee perhepoliittisten linjausten sukupuolisidonnaisten termien muuttamista on toki tehty. Kukaan ei kuitenkaan halua kieltää lapsia tai ketään muutakaan kutsumasta äitiä äidiksi tai isää isäksi. Tässä mennään nyt samalla tavalla syvälle metsään kuin silloin, kun alkoi voughkaaminen siitä, että kouluissa tyttöjä ei saisi kutsua tytöiksi tai poikia pojiksi. Sellaistakaan ei kukaan vaatinut.

En tunne aloitetta sen tarkemmin, mutta jo pelkästään aloitteen otsikko kertoo mielestäni kyllin selvästi, että kyseeseen tulisivat tietyt viralliset linjaukset tai asiakirjat, joissa äidin ja isän tilalla käytettäisiin mieluummin termejä vanhempi tai huoltaja. Tällä kunnioitettaisiin muun muassa monimuotoisia perheitä, joissa ei välttämättä lapsista ole huolehtimassa yksi isä ja/tai yksi äiti.

Monimuotoiset perheet, esimerkiksi sateenkaari-, sijais- tai uusperheet, ovat osa tämän päivän arkimaailmaa. Sitä paitsi onhan esimerkiksi koulu- ja päiväkotimaailmassa jo ikuisuuden muutenkin käytetty termiä huoltaja esimerkiksi silloin, kun johonkin paperiin on tarvittu lapsesta huolehtivan vanhemman allekirjoitus.

Vihreitten puoluekokouksessa keskustellaan monista asioista pohjautuen muun muassa tehtyihin aloitteisiin. Aloitteet eivät silti tarkoita sitä, että niissä esitetyt asiat olisivat itsestään selvästi puolueen virallisia linjauksia. Joten peace & love, Antti ja kaikki muut, jotka jo ehtivät vetää herneen nenäänsä aivan turhasta. Kyllä minäkin mielelläni edelleen olen ihan vain äiti nyt jo aikuisille lapsilleni – kolmelle pojankoltiaiselle.

Leena Lipiäinen-Medjeral, Lappeenranta

Jako oikeistoon ja vasemmistoon on mennyttä aikaa

11.5.2017 mielipide Etelä-Saimaa, Jonne Mustonen

Ex-kansanedustaja Reijo Tossavaisen (ps.) vihreitä käsittelevä kirjoitus oli luonteeltaan pahantahtoinen, pelotteleva, sekä edusti ajatuksiltaan mennyttä aikaa ja eilistä päivää. Kohottelen kulmiani, että tällaista puoluepoliittista demagogiikkaa katsotaan tarpeelliseksi edes julkaista.

Sinällään Reijo Tossavaisen hyökkäys on ymmärrettävä; perussuomalaisten kannatus on romahtanut puoleen, puolueella on takanaan rökäletappioon päättyneet vaalit, edessä on puoluekokous, joka repii puolueen väistämättä kahtia ja onpa kilvan voittaja kumpi tahansa, ei hänestä ole Timo Soinin saappaiden täyttäjäksi. En tietenkään ennusta, että populismi häviäisi politiikasta, vaikka Perussuomalaiset rp.:n kohtalo on lukemattomien takinkääntöjen jälkeen äänestäjien keskuudessa vaakalaudalla.

Mennyttä aikaa edustaa myös puolueiden jako vasemmistoon ja oikeistoon. Tätä päivää ovat arvo- ja asiaperusteisuuden perustuva jaottelu. Siinä perussuomalaiset edustavat mennyttä ja eilistä, vihreä liike tulevaisuutta ja huomista. Tämä näkyy myös puolueiden kannatusluvuissa ja -ennusteissa.

Halu pelotella ihmisiä vastuuttomasti ja aiheettomasti vihreiden vasemmistolaisuudella ja liberalismilla kumpuaa vanhojen konservatiivipuolueiden halusta määritellä vihreä liike niiden omista lähtökohdista. Myös Tossavainen rakentaa olkinukkensa, jota vastaan hän sitten hyökkää. "Olkinukke" on muuten eräs yleisimmistä argumentointivirheistä.

Perussuomalaiset on ihmisten pettymykseksi osoittautunut niin sanotuksi perinteiseksi puolueeksi, joka hakee poliittista valtaa pääkeinonaan populismi, jota muun muassa pelottelu, rasismi ja yhtäaikainen oppositio- ja hallituspolitiikka edustavat.

Kyllä, vihreät haluavat välittää tavallisten ihmisten arjesta, myös heikoimmista ja vähemmistöihin kuuluvista ihmisistä. Kyllä, vihreään liberalismiin kuuluu erilaisuuden sietäminen, joka näyttäytyy sallivuutena toisia ja toisenlaisia ihmisiä että ajatuksia ja aatteita kohtaan. Vihreät on ympäristö- ja yhteiskuntatietoisten ihmisten puolue.

Entisenä Lappeenrannan varuskunnan poikana kehotan Reijo Tossavaista ja hänen hengenheimolaisiaan, että "ei saa jäädä tuleen makaamaan". On kohdattava huomina rohkeasti tulevaisuutta rakentaen.

Jonne Mustonen, uusvihreä, Lappeenranta

Halvat lyijyhauhit ovat kalliita terveydelle ja veronmaksajille

4.5.2017 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Urheilukauppa avasi vastikään myymälän Lappeenrannassa ja sisäänheittotarjouksena oli halpoja haulikon lyijypatruunoita. Etelä-Saimaa (26.4.) uutisoi, että Muukon pohjavesialueella olevan lyijyhauhiin saastuttaman haulikkoampumaradan maaperän kunnostukseen on varattu verorahoja 1,5 miljoonaa euroa. Aiemmin on uutisoitu (ES 20.9.2012), että kunnostuksen hinta nousee lähes 2,5 miljoonaan euroon.

Todennäköisesti toimimattomaan suojamuuriin ollaan lisäksi laittamassa satojatuhansia euroja. Halvat lyijyhauhit ovat tulossa veronmaksajille todella kalliiksi.

Olen luennoinut yliopistolla lyijyn terveys- ja ympäristöhaitoista. Niiden takia lyijyn käyttö bensiinin lisäaineena on kielletty jo kauan sitten. Suomen tulisi ottaa mallia Norjasta ja Tanskasta ja kieltää myös lyijyhauhiin käyttö kokonaan.

Maasta, vedestä ja riistaruoasta lyijy päätyy ihmisiin aiheuttaen anemiaa, maksa-, aivo- ja hermostovaurioita, varsinkin lapsilla älykkyyssosamäärän heikkenemistä, oppimisvaikeuksia ja masentuneisuutta, naisilla keskenmenoja, vauvojen henkistä jälkeenyäneisyyttä ja alhaisia syntymäpainoja sekä miehillä sukupuolista haluttomuutta, impotenssia ja lapsettomuutta.

Ilkka Herlinin viisaista sanoista on syytä ottaa oppia: ”Kansakunnan varallisuuden syvällisin mitta on, parannetaanko vai tuhotaanko maaperää”.

Kimmo Klemola, tekniikan tohtori, Lappeenranta (vihr)

Kulttuuripalvelut luovat hyvinvointia ja vetovoimaisuutta

3.4.2017 mielipide Etelä-Saimaa, Leena Lipiäinen-Medjeral

Keväinen lomareissuni meni kulttuuritapahtumien katsomoissa. Kuulin musiikkia ja näin hienoja näytelmiä. Katsomot olivat täyteen varattuja. Mukaan mahtui runsaasti aplodeja, iloa, naurua ja varmasti muutama kyynelkin. Katsomossa istui kaikenlaisia, eri-ikäisiä ihmisiä, jotka silmin nähden nauttivat näkemästään ja kuulemastaan ja poistuivat tapahtumista epäilemättä rentoutuneina ja tyytyväisinä, todennäköisesti vielä jälkikäteenkin kokemaansa pohtien ja muistellen.

Jäin miettimään, miksi kulttuuri on Lappeenrannassa viime vuosina ollut asia, jota on saanut sorkkia ja vähätellä mielin määrin. Miksi toistuvasti luen estareista tai kommenttipalstoilta, kuinka kulttuuritapahtumat, kuten teatteri tai orkesteri, ovat jonkin epämääräisen eliitin kalliita harrastuksia, tai kuinka esimerkiksi teatteri on taidemuoto menneisyydestä? Minä kun kohtaan katsomoissa aivan tavallisia ihmisiä kaikista tuloluokista ja ammattialoilta aivan tavallisesti pukeutuneina.

Kulttuurikokemuksilla on vahva vaikutus ihmisen terveyteen ja hyvinvointiin. Ne virkistävät, ja joissakin tutkimuksissa on todettu, että kulttuuriharrastus helpottaa elämän hallintaa ja suunnittelua, ennaltaehkäisee jopa syrjäytymistä: luovuus lisääntyy ja itsetunto kohenee.

Taidenautinnot myös kannustavat aktiiviseen kansalaisuuteen ja vaikuttavat ihmisen psyykkiseen kasvuun. Kulttuuri opettaa erilaisia ja uusia tapoja ajatella ja ymmärtää asioita. Taidekokemuksella on monesti jopa fyysisiä vaikutuksia: verenpaine ja stressi laskevat, kun mieli lepää koskettavassa musiikissa tai ajatuksia herättävässä teatteriesityksessä.

Kulttuuripalvelut ovat osa kaupungin laatukokonaisuutta. Tämä korostuu, kun ihmiset ja yritykset valitsevat asuin- ja sijoittautumispaikkakuntaansa. Kaupunki ilman kulttuuripalveluja on tylsä paikka ilman vetovoimaa ja viehätystä. Sitä paitsi kaupungin vuosittaisista menoista kulttuuritoimen osuus on vain muutaman prosentin luokkaa.

Toivonkin, että jatkossa kaupunkilaiset jättävät omaan arvoonsa populistiset heitot orkesterin lakkauttamisesta tai teatterin alasajosta. Negatiivinen huutelu nimimerkin

suojista ei saa mitään hyvää aikaan. Sen sijaan olisi kaikille, koko kaupungille, tervehdyttävää ottaa asioihin positiivisempi asenne.

Tehdään yhdessä Lappeenrannasta kiinnostava kulttuurikaupunki ja houkutteleva kohde myös kulttuuri tapahtumia etsivälle matkailijalle!

Leena Lipiäinen-Medjeral, kuntavaaliehdokas (vihr.), Lappeenranta

Halpalennot ja Green Lappeenranta

2.4.2017 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Lappeenrannan lentokentälle on kannettu veronmaksajien rahaa pohjattomaan kaivoon kottikärryillä miljoonia euroja. Ensin tuettiin oikoradan myötä turhiksi osoittautuneita Helsingin lentoja ja sittemmin halpalentoja muuttuviin Euroopan kohteisiin.

Maakuntajohtaja Matti Viialainen oli oikeassa. Jos Lappeenrantaan halutaan matkailijoita lentoteitse, charterlennot ovat siihen oikea tapa. Tosin vielä parempi tapa on hyödyntää Helsinki-Vantaan lentokentän läheisyyttä. Halpalentoreittien avaaminen Lappeenrannasta satunnaisiin Euroopan kohteisiin tarkoittaa verorahoilla tuettua eteläkarjalaisten ja venäläisten viemistä ”shoppailemaan” ulkomaille. Kokemus on osoittanut, että kovin harva halpalentoreittien matkustajista on Etelä-Karjalaan saapuva turisti.

Mainonnassa ja markkinoinnissa Lappeenranta on Green city, Green reality, Suomen ilmastopääkaupunki, Resurssiviisas Lappeenranta jne. Jos kaavaillut lentomatrustajien määrät jostain kumman syystä toteutuisivat, tarkoittaisi se kymmenien miljoonien öljylitrojen polttamista ja Lappeenrannan ilmastopäästöjen kasvamista kymmenillä prosenteilla. Tällöin Lappeenrannan mainontaan tulisi löytää uudet kärkiteemat.

Kimmo Klemola, puheenjohtaja, Etelä-Karjalan vihreät, Lappeenranta

Kulttuuripolitiikkaan intohimoa ja pitkäjänteisyyttä

31.3.2017 Etelä-Saimaa mielipide, Kai Hämäläinen

Kuluneelta valtuustokaudelta kulttuuria sivuavista keskusteluista ovat jääneet mieleen kapea-alaiset väitteet kulttuurista vain joidenkin harvojen harrastuksena. Kulttuurialat ovat kuitenkin laajan vastuun kantajia vähäisillä määrärahoillaan.

Esimerkiksi teatteri on muutakin kuin kulttuuripolitiikkaa. Kun koululaiset menevät teatteriin, se on osa koulutuspolitiikkaa. Kauppakeskuksessa oleva teatteri on myös osa elinkeinoelämää ja matkailua; laajempaa yli kuntarajojen menevää vetovoimaisuutta, jolloin kyse on kaupunkipolitiikasta ja kaupunkien välisestä kilpailusta.

Kulttuuriin liittyy myös ennakoimattomuus. Kulttuuria syntyy ja pitääkin syntyä spontaanisti hallintokoneistojen ulkopuolella. Sellaistakin toimintaa pitäisi myös pystyä kuitenkin tukemaan. Kerran vuodessa jaettavat toimintatuet eivät sellaiseen veny. Kulttuurin aktiivinen harrastaminen lisää tutkitusti hyvinvointia.

Kuluneen vaalikevään aikana kulttuurikeskustelun kärkenä on ollut muun muassa tulevan monitoimihallin katsomon sopiva koko. Keskustelua pitäisi oikeasti käydä esimerkiksi siitä, miten Lappeenrannasta saadaan nykyaikaisen karjalaisen kulttuurin valtakunnallinen keskus; miten luodaan sellaista omintakeista, aitoa ja alkuperäistä kulttuuritarjontaa, joka kiinnostaa ihmisiä ulkomaita myöten.

Tulevaisuuden matkailutrendinä mainittu puhtaan luonnon ja kaupunkikulttuurin yhdistelmä on täynnä alueellisia mahdollisuuksia, joita muiden on vaikea kopioida.

Kai Hämäläinen (vihr.), Lappeenranta

Myös länsialueen lähikoulut on säilytettävä

27.3.2017 mielipide Etelä-Saimaa, Virpi Junntila

Etelä-Saimaan koosteessa kuntavaaliehdokkaiden vaalikonevastauksista 16.3. kerrottiin että Kaukaan ja Pulpin koulujen tulevaisuus näyttää turvatulta, 87 prosenttia ehdokkaista kannattaa niiden peruskorjaamista. Kuten myös Marja-Liisa Vesterinen kirjoitti (ES 17.3.), olisikin lyhytnäköistä ja yksisilmäistä lopettaa toimivia lähikouluja vain koska niihin pitää tehdä peruskorjauksia. Se olisi myös perheiden, lasten ja henkilöstön kannalta kohtuutonta.

Palveluverkon pitää olla asukkaiden kannalta tasa-arvoinen kaupungin eri osissa. Kuitenkaan missään muualla kuin länsialueella ei ole tehty ratkaisua, jossa lopetetaan useampi yli 200 lapsen lähikoulu ja isoja päiväkoteja asukasmäärältään kasvavalla alueella ja korvataan ne kaupungin ylivoimaisesti suurimmilla yksiköillä, 4–5 rinnakkaisluokan eli 560 lapsen alakoululla ja 14–16 ryhmäisellä, 370 lapsen päiväkotij- ja esikoululla vieden samalla nämä palvelut kohtuuttoman kauas pienten lasten kotoa.

Nyt, alle vuosi siitä kun enemmistö valtuustosta vastusti länsialueen lasten lähikoulujen säilyttämistä, samat päättäjät kertovatkin vaalien alla haluavansa turvata lähikoulujen ja -palveluiden tulevaisuuden.

On muistettava että länsialueen ratkaisussa ei pääpaino ollut lasten ja perheiden arjessa, hyvinvoinnissa ja jaksamisessa vaan suorissa kuluissa. Nyt kuitenkin esimerkiksi kirjaston ja Kaukaan ja Pulpin koulujen kohdalla on herätty muihinkin arvoihin, enää ei hirttäydytä pelkkiin suoriin talouslukuihin. Tällaisessa tilanteessa onkin kysyttävä muiden lähipalveluiden nimeen puhuvien kunnallisvaaliehdokkaiden kantaa Länsialueen suuryhteisöön ja -päiväkotiin: Toteutetaanko se sellaisenaan vai saavatko myös länsialueen asukkaat pitää lähipalvelunsa?

Vielä ei ole myöhäistä muuttaa suunnitelmia. Länsialueen suuryhteisöratkaisu tulee ottaa uuteen käsittelyyn huomioiden aidosti sen vaikutukset perheiden arkeen ja lasten hyvinvointiin ja lähipalvelut tulee turvata jatkossa tasapuolisesti myös länsialueelle.

Virpi Junttila (vihr.), Lappeenranta

Ihmisten arki otettava huomioon koulu- ja päiväkotipäätöksissä

26.3.2017 mielipide Vartti Etelä-Karjala, Virpi Junttila, Kimmo Klemola

Kunnan tehtävänä on järjestää ja tuottaa asukkailleen palveluita. Tulevaisuudessa lasten päivähoido ja peruskoulu ovat kuntien tärkeimpiä tehtäviä sosiaali- ja terveyspalveluiden siirryttyä maakunnille. Terveiden ja hyvinvoinnin edistämiseksi näiden palveluiden laadulla on jatkossakin erittäin suuri merkitys.

Viime aikoina palveluiden arviointi on kuitenkin kulminoitunut julkisessa keskustelussa ja toimenpide-esityksissä entistä enemmän vain yhteen mittariin: rahaan. Palvelut hinnoitellaan kassavirtojen mukaan: suorat tulot miinus suorat menot kertovat voimmeko jatkaa palvelun tarjoamista sellaisenaan. Vaikka myös palveluiden välillisistä hyödyistä ja haitoista on enemmän tietoa kuin koskaan, ne usein unohdetaan laskelmista, ehkä vaikeamman määrittelynsä tai sitten tahtotilan puuttumisen takia.

Virkamiesesityksissä erityisesti päiväkotien ja koulujen kohdalla puhutaan lähinnä tehokkuudesta ja tilojen täyttöasteesta. Vaikka ei ajallisesti, niin henkisesti kaukana ovat ne ajat kun ensisijaista huolta kannettiin esimerkiksi varhaiskasvatuksen laadusta ja lasten hyvinvoinnista, perheiden ja lasten tasa-arvoisuudesta ja arjesta, tai erilaisten toimien ennaltaehkäisevästä vaikutuksesta.

Useimmista palveluiden tuottamisen laskelmista puuttuvat myös toimien ulkoisvaikutukset. Jos kaupunki säästää siirtämällä kaikki päiväkodit yhteen pisteeseen, millaisia kustannuksia se aiheuttaa perheille, eli palvelut rahoittaville veronmaksajille, tai miten se vaikuttaa heidän arkeensa? Pääpaino laskelmissa on hallinnon tehokkuudessa ja helppoudessa, ei asukkaiden arjessa. Usein tuntuu unohtuvan se, miksi ja keitä varten palveluita tehtiinkään.

Valtuuston on otettava itselleen takaisin rooli, jossa se määrittää selkeät tavoitteet ja mittarit sille minkälaista ja minkä laatuista palvelua tuotetaan, sekä sille minkälaiset laadulliset kriteerit hyvä koulu- ja päiväkotiverkko täyttää. Näiden tavoitteiden pitää olla lähtökohta, jolle myös ihmisten hyvän ja sujuvan arjen huomioon ottavat ratkaisut tehdään.

Virpi Junntila, kaupunginvaltuutettu, vihreät, Kimmo Klemola, puheenjohtaja, Etelä-Karjalan vihreät

Maksuttomuus ei yksin riitä

2.3.2017 mielipide Paikallislehti Joutseno, Tuija Maaret Pykäläinen

Vaatimus maksuttomasta varhaiskasvatuksesta ja subjektiivisen päivähoito-oikeuden säilymisestä on perusteltua yksilöiden tasavertaisuuden takaamiseksi. Mutta se ei ole automaattinen tae perheiden hyvinvoinnin edistämiseksi. (Kansanedustaja Anneli Kiljunen, Joutseno-lehti 23.2.)

Jo vuosikausia (kymmeniä) Lappeenrannassa on ollut iso ongelma home- ja sisäilmasaastuneet päiväkodit ja koulut. Niissä on altistunut ja sairastunut kymmeniä lapsia ja aikuisia, monet loppuiäkseen. Tämä jatkuu edelleen.

Perheiden tuen ja hyvinvoinnin edistämisen kannalta olennaista on myös riittävät, asianmukaiset, puhtaat tilat, joissa voi toteuttaa tuloksellista, lapsilähtöistä, ilmiöpohjaista toimintaa. Tämä tarkoittaa myös sitä, että niin sanottuja jakotiloja on tarpeeksi — riittävästä ammattitaitoisesta henkilökunnasta puhumattakaan.

Lasten kannalta kaikkein tärkeintä tasapainoiseen tulevaisuuteen kasvamiseksi onnellisen kodin lisäksi on varhaiskasvatuksessa riittävän pienet ryhmät, pysyvä ammattihenkilökunta ja hoitoajan pituus. Tämän ovat vahvistaneet myös tutkijat, muiden muassa professori Liisa Keltikangas-Järvinen.

Ryhmäkokojen kasvattaminen varhaiskasvatuksessa, esiopetuksessa ja perusopetuksessa sekä henkilöstön vähentäminen ovat omiaan edistämään syrjäytymiskehitystä, erilaisia käytöshäiriöitä ja aggressiivisuutta. Yksinkertaisesti

suurissa ryhmissä aikuisen aika ei riitä tarpeeksi kaikkien yksilölliseen huomioon ottamiseen, tukemiseen ja kannustamiseen.

Viimeaikaisissa tutkimuksissa on todettu, että varsinkin poikien syrjäytyminen alkaa jo varhaiskasvatuksessa.

OAJ:n mukaan varhaiskasvatus on kustannustehokkain keino tasoittaa lasten oppimisedellytyksiä ja ehkäistä syrjäytymistä. Tästäkin näkökulmasta vaatimus maksuttomuudesta on oikeutettua.

Tämä edellyttää onnistuakseen nykyistä pienempiä ryhmiä ja suurempaa määrää henkilökuntaa. Ennaltaehkäisy on aina satoja kertoja halvempaa ja tuloksellisempaa kuin jälkihoito.

Tuija Maaret Pykäläinen

Kirjoittaja on kuntavaaliehdokas (vihr.).

Ei vähätellä horinoita

8.12.2016 blogikirjoitus, Jussi Salminen

Loppuvuodesta 1918 Hässleholmissa, Skoonessa vietti aikaansa katkeroitunut mies. Hän oli kenraali Erich Ludendorff, maanpakolainen, keisarillisen Saksan vahva mies ensimmäisen maailmansodan aikana. Ruotsiin hän oli paennut ystävänsä luo valesussa ja väärennetyllä passilla kotimaansa kuohuntaa.

Tuo aika oli Ludendorffille tuotteliasta. Hän vietti Ruotsissa vain seitsemisen kuukautta, mutta ehti siellä ollessaan kirjoittaa sota-ajan muistelmansa. Vaikka hän oli ollut suoraan mukana Saksan sodanjohdossa, hän ei silti kyennyt myöntämään omaa vastuutaan sodan lopputuloksesta. Niinpä hän kehitteli muistelmissaan esittelemänsä selkäänpuukotusteorian, jonka mukaan kotirintaman petturit - eli vasemmisto ja vapaamuurarit - olivat syyllisiä häviöön sodassa. Mitään kunnollisia todisteita hän ei näille jutuilleen esittänyt.

Teorian jatkojalostus tapahtui 1927 ilmestyneessä kirjassa Vernichtung der Freimaurerei durch Enthüllung ihrer Geheimnisse, joka siis keskittyi vapaamuurareihin. Vapaamuurarijärjestöjä kutsuttiin kirjassa "keinotekoisiksi juutalaisiksi", ne siis eivät olleet juutalaisia, mutta valvoivat juutalaisten etuja ja olivat siis mukana juutalaisten väitetyssä salaliitossa.

Aikalaiskommenteissa kirjalle lähinnä naureskeltiin ja kirjoittajaa pidettiin vanhuudenhöppänä. Esimerkiksi Bremer Tageblatt -sanomalehti luonnehti Ludendorffia "psykykkisesti epävakaaaksi."

Kuten kaikki varmaan tietävät, 1930-luvun puolimaissa Ludendorffin horinat vapaamuurareista ja selkään puukotuksesta olivat Saksassa Virallinen Totuus.

Meidän ei siis ole mitään syytä sivuuttaa nykyajan natsisössötyksiä olankohautuksella. Toivottavasti tämän muistaa erityisesti kansanedustaja Juho Eerola - Suomen Sisun (omien sanojensa mukaan entinen) jäsen - jos hän pian alkavassa A-Talk -ohjelmassa yrittää vähätellä kansallissosialismia ja sen nykyisiä ilmenemismuotoja.

Päätöksenteko edellyttää selkeää valmistelua ja esittelyä

10.11.2016 mielipide Etelä-Saimaa, Hanna Holopainen, Virpi Junntila, Tanja Karppinen

Lappeenrannan kasvatus- ja opetustoimen tämänsykyiset esitykset muun muassa eräiden päiväkotien sulkemisesta olivat monelle asioita tarkkaan seuranneelle asukkaalle ja päättäjälle yllätys. Päiväkotien sulkemisasiä ei ollut esillä säästöpäätösten teon yhteydessä kesäkuussa vastoin virkamiesten kertomaa.

Objektiivinen, avoin ja selkeä virkamiesvalmistelu on ensisijaisen tärkeä osa kunnallista päätöksentekoa. Kaikkien selvitysten ja esitysten pitää olla niin selkeitä ja kattavia, ettei kenellekään jää epäselvyyttä päätöksen sisällöstä ja kaikista sen vaikutuksista.

Viranhaltijat valmistelevat asiat, mutta kaupunginvaltuutetut asukkaiden vaaleilla valitsemina luottamushenkilöinä tekevät päätökset poliittisine ja arvopohjaisine linjauksineen. Tämä on selkeä kunnallisen demokratian pelisääntö. Viranhaltijoiden tehtävä ei ole ohjata valmistelullaan päätöksiä, vaan tuoda objektiivisesti ja tasapuolisesti päätöksiä kaikkien vaihtoehdot vaikutuksineen asukkaiden ja päättäjien tiedoksi

Kysymys päätösesitysten objektiivisuudesta on noussut esille myös länsialueen palveluverkkoratkaisun yhteydessä, koska päätösten perustelut ovat muuttuneet aivan päinvastaisiksi kesän ja syksyn välisenä aikana.

Nämä viimeaikaiset epäselvyydet ja ailahtelevuudet ovat rapauttaneet päättäjien luottamusta virkamiesvalmisteluun.

Nyt on aika tehdä parempaa yhteistyötä viranhaltijoiden ja päättäjien kesken ja huomioida avoimuus ja tasapuolisuus koko päätöksentekoprosessissa. Erityisesti suuret päätökset on valmisteltava heti alusta lähtien yhdessä päättäjien kanssa esimerkiksi lähetekeskustelujen muodossa. Päättäjille on jätettävä aito mahdollisuus valita eri vaihtoehtojen väliltä.

Hanna Holopainen (vihr.), Virpi Juntila (vihr.), Tanja Karppinen (vihr.), Leena Kohvakka-Turja (myö.), Marja-Leena Leppänen (ps.), Tuula Lindh (kok.), Marjatta Moilanen (kd.), Katri Pulli (kesk.) ja Marja-Liisa Vesterinen (sd.)

Kulttuuri kytkeytyy hyvinvointiin

2.11.2016 mielipide Etelä-Saimaa, Kai Hämäläinen

Kulttuurin aktiivinen harrastaminen lisää tutkitusti ihmisen hyvinvointia ja elinikää. Tässä valossa kulttuurin kuluttamisella ja kulttuuripalveluilla on merkityksensä osana kuntien hyvinvointivastuuta. Se säilyy kunnilla myös sote-uudistuksen jälkeen.

On kapea-alaista nähdä taide ja kulttuurielämä vain joidenkin harvojen harrastuksena, vaikka näin monissa kannanotoissa väitetään. Vallitseva kehityssuunta on päinvastainen. Tälläkin hetkellä toteutetaan valtakunnallista kehitystyötä, jossa taidetta viedään entistä enemmän osaksi peruspalveluja; kaikille tasapuolisesti kuuluvana elämän sisältönä niin kouluissa, nuorisotyössä, vanhainkodeissa ja kuin vaikkapa vankiloissa. Taidetta viedään myös niiden luokse, jotka eivät muuten pääsisi osalliseksi esimerkiksi yksittäisiin tapahtumiin.

Tarjonnan ja esitystapojen monipuolistaminen avaa mahdollisuuksia miettiä myös toiminnan rahoitusmalleja. Ajattelutavan tärkeydestä kertoo mm. se, että maan hallituksen kärkihankkeisiin lukeutuu niin sanotun prosenttiperiaatteen laajentaminen, jossa rakennushankkeisiin integroitavan taiteen lisäksi edistetään taide- ja kulttuurilähtöisten palvelujen vakiintumista osaksi sote-rakenteita.

Eksote on edelläkävijä myös tässä yhdistämistyössä. Yksittäisten organisaatioiden ja työryhmien on niin ikään mahdollista hakea mm. valtionavustuksia tällaiseen toimintaan perinteisten taideapurahojen tapaan.

Kai Hämäläinen, Kaakkois-Suomen taidetoimikunnan puheenjohtaja, Lappeenranta

Vähille verorahoille olisi parempaakin käyttöä

5.10.2016 blogikirjoitus, Kimmo Klemola

Perussuomalaisen kansanedustaja Jani Mäkelä (ES 4.10.2016) piikitteli vihervasemmista opposition arvosteltua hallituksen aikeita tukea runsaasti sähköä kuluttavaa teollisuutta yli 200 miljoonalla eurolla vuosina 2017–2021.

Oppositio on viitannut arvostelussaan mm. Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen (VATT) tutkijoiden raporttiin, joka pitää hallituksen kaavailemaa tukea julkisten varojen perusteettomana tuhlaamisena. Mäkelä pitää VATT:n raporttia tarkemmin perustelematta ”vanhentuneena ja väärin lähtökohtiin perustuvana”.

Energiaintensiivinen teollisuus on saanut päästöoikeutensa käytännössä ilmaiseksi eikä Suomen teollisuuden maksama hinta sähköstä päästä huimaa. Suomessa ja Ruotsissa sähkönhinta teollisuudelle on Euroopan halvinta. Hallituksen kaavailema tuki olisi myös kilpailua vääristävää. Sahateollisuus on hallituksen tukiaikeista erityisen ärsyyntynyt. Tukea maksettaisiin UPM:n ja Stora Enson kaltaisille suuryrityksille, jotka valmistavat myös sahatavaraa, mutta pienet ja keski-suuret sahurit jäisivät ilman tukia.

Aiemmat suuryritysten tukitoimet eivät ole olleet erityisen onnistuneita. Yhteisöveron alennus ei tuonut kaivattuja työpaikkoja, vaan rahat päätyivät omistajille (suurelta osin ulkomaille) kasvaneina osinkoina. Panostus osaamiseen ja koulutukseen olisi monin verroin tehokkaampi tapa parantaa suomalaisten yritysten kilpailukykyä. On nurinkurista, että hallitus on päättänyt leikata niistä sadoilla miljoonilla euroilla.

Mäkelä oli vakuuttunut hallituksen toimien järkevyydestä luettuaan teollisuusliittojen kansanedustajille lähettämän kirjeen. Kaikkeen tietoon kannattaa suhtautua kriittisesti. Erityisen kriittisesti suhtautuisin lobbareiden kirjeisiin.

Kimmo Klemola, vihreät, Lappeenranta

Teatterikeskustelu on ahdistavaa

13.10.2016 mielipide Etelä-Saimaa

Lappeenrannan teatterikeskustelu on ahdistavaa. En kiellä, etteikö olisi kyse suurista rahasummista. Enkä kiellä sitäkään, etteikö virheitä olisi tehty. Ehkä voi myös esittää epäilyjä siitä, onko kaupungin markkinointiosaaminen ollut oikeissa käsissä ja ammattitaitoista.

Mutta. Kyllä nyt on myös kaupunkilaisten katsottava peiliin. Jari Juutisen aikana teatterin mollaaminen räjähti käsiin. Aivan syyttä. Juutisen aikana meille oli tarjolla liuta todella hienoja ja puhuttelevia esityksiä. Mutta räjähtäminen netissä ja estareissa

yltyi esitys esitykseltä. Pääosan tästä kritiikistä esittivät ihmiset, jotka eivät edes vaivautuneet katsomaan näytöksiä. Seurasi jonkinlainen kollektiivinen joukkohysteria. Muualla, jopa Suomen rajojen ulkopuolella, Juutisen työtä arvostettiin.

Juutisen aikana teatterikiinteistö myös muuttui päivä päivältä vaarallisemmaksi paikaksi työntekijöille. Jotkut sairastuivat pysyvästi rakennuksessa työskenneltyään. Vanhaa rakennusta ei valitettavasti enää ollut mahdollista korjata – tai ainakin siihen olisi pitänyt upottaa rahaa yhtä paljon kuin uuteenkin.

Nyt meillä on uusi teatteri ja uusi teatterinjohtaja. Pari päivää sitten estareissa oli kaksi myönteistä kommenttia tämän syksyn ensimmäisestä ensi-illasta Kuin ensimmäistä päivää. Se herätti pienen positiivisen sykähdyksen: ehkä tästä nyt siirrytään parempaan ja vastaanottavaisempaan suuntaan ja aikaan. Mutta pahoin pelkään, että uusin uutinen vie taas kaiken syntymässä olleen hyvän mennessään. Vihainen puhe kommenttiosiossa alkoikin välittömästi.

Kulttuuritarjonta on kuitenkin asia, joka saa ihmiset viihtymään asuinpaikassaan. Kaupunki, jossa ei ole konsertteja, teatteria ja tapahtumia, on aika tylsä paikka. Siksi me tarvitsemme teatterin. Mutta teatteri ja teatterintekijätkin tarvitsevat meitä – kaupunkilaisia. Olisiko mitenkään mahdollista suhtautua suopeammin, mennä katsomaan, mitä on tarjolla ja iloita siitä, että meille vielä tarjotaan teatteria: esityksiä, jotka naurattavat ja itkettävät, jotka herättävät tunteita laidasta laitaan. Jauhamisen teatterista eliitin harrastuksena voisi myös lopettaa. En minä ainakaan parin tonnin kuukausituloilla katso kuuluvani mihinkään eliittiin. Ottakaa teatteri omaksenne ihan sellaisina kuin olette.

Yksi konkreettinen toive kuitenkin myös teatterin suuntaan: ohjelmisto pitää saada aikaisemmin valmiiksi ja markkinointimateriaali jakoon maailmalle. Yhdistykset ja erilaiset ryhmät tekevät matkasuunnittelua esimerkiksi tällä hetkellä jo vuoden päähän. Ensi syksyn ohjelmistosta ei kuitenkaan ole vielä mitään tietoa.

Leena Lipiäinen-Medjeral, Lappeenranta

Suomen muinaisuutta ei pidä vähätellä

3.7.2016 mielipide Etelä-Saimaa, Kai Hämäläinen

Perinteisen opin mukaan muinaiset esihistoriallisen ajan suomalaiset olivat syrjässä asuvia takapajuisia metsäläisiä, joiden sivistäminen alkoi keskiajalla ristiretkien myötä. Sekä tutkimuksen että ahkerien historian harrastajien ansiosta muuttunut

kuva menneisyydestämme kertoo aivan muuta ja ansaitsisi tulla laajemmankin huomion kohteeksi.

Kiinnostus menneisyyteemme näkyy tällä hetkellä muinaissuomalaista luontosuhdetta ja kulttuuriperintöä avaavien dokumenttielokuvien ja tv-ohjelmien suosiossa.

Milloin suomalaisuus syntyi? Lounais- ja hämäläismurteet ovat alkaneet muodostua jo varhaisella rautakaudella. Jos silloisia, meille osittain tuttua kieltä puhuneita ihmisiä nykyisessä Hämeessä, Satakunnassa ja Varsinais-Suomessa ei voi vielä kutsua suomalaisiksi, niin keitä he sitten olivat?

Rautakaudella on jo omaksuttu alkujaan germaanisia sanoja kuten tuomita, murha ja sakko. Se viittaa jonkinlaiseen oikeuslaitokseen tai oikeudenkäynnin periaatteisiin. Samoin on jo rautakaudella ollut esivenäläisiä eli slaavilaisia lainasanoja — kuten risti, pappi, pakana, suntio, raamattu — satoja vuosia ennen ns. ristiretkiäikää.

Ajan esineet sisältävät omintakeisia suomalaisia piirteitä. Rekonstruoidut naisten upeat muinaispuvut koruineen ja kielitieteilijöiden päätelmät ihmisten käytössä olleesta kielestä kertovat tiedoista ja taidoista, vauraudesta, kauas ulottuvista kauppasuhteista ja jopa järjestäytyneestä yhteiskunnasta käräjäineen ja muinaislinnaverkostoineen. Hiljattain julkaistiin tutkimus, jonka mukaan rautakauden arvomiekat eivät olleetkaan pelkästään tuontitavaroita, vaan niitä osattiin valmistaa myös Suomessa.

Rautakaudella laajalti pohjoista Eurooppaa asuttaneet suomensukuiset heimot eivät olleet mitenkään takapajuisia, vaan vuorovaikutuksessa muiden yhtä lailla ahkerasti liikkuneiden ihmisten kanssa.

Brittiläiset tv-sarjojen tekijät kävivät Suomessa tekemässä dokumentteja Hämeen miekkalöydöistä. Kuinka moni suomalainen tietää, miltä rautakauden miekat tai muinaispuvut näyttävät? Menneisyyden tunnetuksi tekemiseen olisi syytä kohdistaa enemmän resursseja jo kulttuuri-identiteetin kannalta. Kulttuuriperintömme voisi nykyistä laajemmin esiteltynä kiinnostaa Suomeen tulevia matkailijoita. Onhan vaikkapa saunakulttuurimme juuri saamassa uusia muotoja.

Historian ja mytologian välimaastossa liikkuvat hahmot ovat aiheita ulkomaisissa tv-sarjoissa ja elokuvissa. Suomessakin voitaisiin ammentaa meikäläisistä rautakauden soturikuninkaista tuotteita ja tarinoita. Vain harvat ovat edes kuulleet sellaisista. Yksi heistä vilahtaa Karjalaisten laulussa.

Kai Hämäläinen, Lappeenranta

Merkittävin ilmastoteko

9.6.2016 mielipide Helsingin Sanomat, Kimmo Klemola

Helsingin Sanomat (4.6.2016) kysyi Helsingin seudun ympäristöpalveluiden (HSY) edustajalta yksittäisen ihmisen merkittävintä ilmastotekoa. Vastaukseksi annettiin punaisen lihan syömisen vähentäminen.

Kasvispainotteiseen ravintoon siirtyminen on hyvä asia, mutta jutussa ei mainittu sanallakaan helpointa ja tehokkainta ilmastotekoa: turhien lentojen välttämistä. HSY on julkaissut vuosittain pääkaupunkiseudun ilmastoraportin. Jokaista pääkaupunkiseudun asukasta kohti laskettuna päästöiksi on saatu 4,7 hiilidioksidiekvivalenttonnia. Raportista puuttuvat kuitenkin lentoliikenteen päästöt.

Mikäli pelkästään Helsinki-Vantaan lähtevien lentojen päästöt lasketaan mukaan, kasvavat asukaskohtaiset päästöt lähes kahdeksaan tonniin – kasvua pääkaupunkiseudun kasvihuonekaasupäästöihin tulee noin 70 %. Lapsiperheen Thaimaan matka kuluttaa raakaöljyä saman verran kuin perheen auto usean vuoden aikana.

Kun ulkomaan lomalento vaihdetaan lähilomaan kotimaassa, hyötyvät siitä sekä ympäristö että Suomen talous.

Kimmo Klemola, Lappeenranta

Vanhemmat mukaan kehittämään varhaiskasvatuksen palveluja

8.6.2016 mielipide Etelä-Saimaa, Johanna Auranen, Kimmo Klemola

Järjestimme viime viikolla lapsiystävällisen Lappeenrannan puolesta tempauksen, jolla halusimme tuoda esiin vanhempien huolta varhaiskasvatukseen kohdistuvien leikkauksien vaikutuksista. Tempauksen päätavoite oli puolustaa lasten oikeuksia sekä tukea päivähoidon henkilöstöä, joka on lapsiperheille tärkeä osa tukiverkoston.

Iloksemme saimme tilaisuuteen vastaamaan vanhempien kysymyksiin kasvatusta- ja opetustoimen johtaja Tuija Willbergin sekä varhaiskasvatusjohtaja Päivi Virkin. Valitettavasti emme saaneet montakaan sellaista vastausta, joka olisi selventänyt tulevan syksyn epävarmaa tilannetta ryhmäkokojen kasvattamisen ja päivähoito-oikeuden rajaamisen suhteen.

Myös kasvatus- ja opetuslautakunnasta saimme viestiä, että syksy tulee olemaan vaikea ja konkreettiset säästöt vielä epäselviä. Kenelläkään ei siis tunnu olevan selkeää kuvaa siitä, mitä käytännössä tulee tapahtumaan.

Joutuimme myös huomaamaan, että vanhempien aloitteellisuus ei välttämättä olekaan aina toivottua. Tätä näkemystä tukivat kommentit ”päivähoito ei ole perheitä varten” tai ”poissa silmistä, poissa mielestä” puhuttaessa subjektiivisen päivähoito-oikeuden rajaamisesta.

Varhaiskasvatus on lapsen oikeus. Mutta julkisen vallan velvoite tukea lasten, nuorten ja lapsiperheiden hyvinvointia on kirjattu perustuslakiin ja ihmisoikeussopimuksiin. Meillä on jo hyvä päivähoitojärjestelmä, jota pitäisi ennen kaikkea kehittää. Mutta nyt kaupunki tuntuu haluavan murentaa tämän järjestelmän sekä heikentää sen ennaltaehkäisevää roolia. Samalla tuntuu, että päättäjät ovat erkaantuneet kauas siitä todellisuudesta, jossa päivähoiton työntekijät työskentelevät.

Kaupungin leikkauslistoissa yhdeksi kriteeriksi sanotaan: ”säästöillä pyritään vähentämään varhaiskasvatuksen kysyntää”. Onko siis niin, että Lappeenrannan kaupunki haluaa sysätä pienten lasten vanhemmat työelämän ulkopuolelle vai eikö tänne haluta lapsiperheitä lainkaan?

Tempauksessa lähti kaikesta huolimatta liikkeelle idea työryhmästä, jossa vanhemmat otettaisiin mukaan palvelujen suunnitteluun, kuten esimerkiksi pyöräilyreittien suunnittelun yhteydessä on tehty. Siitä hyötyisivät kaikki osapuolet. Samalla saisimme lisää näkyvyyttä sille tärkeälle työlle, jota päiväkodeissa tehdään. Vanhemmat eivät ole varhaiskasvatuksen vihollinen, vaan tärkeä ja hyödyllinen yhteistyökumppani.

Minna Taipale, Heini Kähkönen, Johanna Auranen, Maria Klemetilä, Kimmo Klemola, Anne Laine, Piia Koskinen, Lappeenranta

Kouluverkon halvin ratkaisu ei välttämättä ole edullisin

18.4.2016 mielipide Etelä-Saimaa, Virpi Juntila, Hanna Holopainen

Usein esitetty perustelu Lappeenrannan länsialueen kouluverkon keskittämistarpeelle on raha. Meille on vakuutettu, että varaa on vain rakennus- ja ylläpitokuluiltaan halvimpaan ratkaisuun, ja että koulujen sekä päiväkotien pitää olla ennen kaikkea tehokkaita.

Tällainen pelkkien suorien kustannusten käyttö laskelmissa on hämmästyttävää. Luulisi, että vuonna 2016 meillä olisi jo kyky käyttää tutkittua tietoa myös välillisten kustannusten ja erilaisten riskien arviointiin.

Nyt tehtävä ratkaisu vaikuttaa käytännössä 10 000 ihmisen arkeen vähintään seuraavat 30 vuotta.

Tehdyssä selvityksessä ei ole selvitetty ratkaisun vaikutusta lasten hyvinvointiin, vaan painotus on pedagogiikalla, joka käsittää sen, mitä luokkahuoneissa ja opetustilanteissa tapahtuu. Lasten elämä on paljon muutakin. Lapsiin vaikuttaa kouluympäristö, sen rauhallisuus tai levottomuus, virikkeiden ja ärsykkeiden määrä, päivän pituus, koulumatkan pituus, arjen jaksaminen, sosiaaliset suhteet ym.

Lapsen itsetunnon perustat luodaan pienenä, ja on tärkeää, että hän saa riittävästi huomiota ja löytää oman paikkansa omasta yhteisöstään. Tutkimusten mukaan suuri koulu ei tue tätä kehitystä niin hyvin kuin tolkkullisen kokoinen.

Yksikin syrjäytynyt lapsi ja nuori on liikaa. Syrjäytynyt ihminen on myös yhteiskunnalle kallis, 1–2 miljoonaa euroa. Ongelmia kannattaa siis aina mieluummin ennaltaehkäistä.

Eri kouluverkkovaihtoehtoissa opetustoimen kokonaisvuosikustannusten ero täysin keskitetyn ja täysin hajautetun välillä on suurimmillaankin noin kuusi prosenttia keskitetyn ratkaisun kokonaiskustannuksista ja noin 0,3 prosenttia kaupungin vuosittaisista kokonaistuloista. Ero on vielä vähemmän, 5,3 prosenttia keskitetyn kustannuksista, jos vaikka vain 1.–4.-luokat hajautetaan (vaihtoehto 5E). Nämä erot ovat siis käytännössä jo kustannusarvioiden arviointitarkkuuden sisällä.

On lyhytnäköistä ja riskialtista tehdä päätöksiä pelkkien suorien kustannusten pohjalta, varsinkin tällä marginaalilla. Välilliset kustannukset voivat tällöin yllättää ja valittu, halvin ratkaisu osoittautua kalleimmaksi.

Virpi Junttila, kaupunginvaltuutettu (vihr.), Hanna Holopainen, kaupunginvaltuutettu (vihr.), Lappeenranta

Sammonlahden suunnitelmassa vaihtelevaa valinnaisuutta

12.4.2016 mielipide Etelä-Saimaa

Länsialueen palveluverkkosuunnitelma on pian kaupunginvaltuuston käsittelyssä. Suunnitelman pohjana oleva raportti on tehty virkamiestyönä, lähtökohtana

virkamiesten toive saada keskitettyä kaikki ”vanhan länsialueen” (Skinnarila, Kourula, Uus-Lavola) lapset samaan koulukeskittymään.

Puhutaan siis pienten lasten kampuksesta, johon verrattavaa ei ole missään muualla Lappeenrannassa.

Raportti on tehty laajana, tosin käytännössä unohtaen asukkaiden ja henkilöstön kuunteleminen sen tekovaiheessa. Raportin johtopäätös on vähemmän yllättävästi sama kuin alkuperäinen tavoite; keskittymä olisi virkamiehistä kaikilla mittareilla paras ratkaisu.

Moni kokee, että tasapuolisuuden nimissä länsialueellekin pitää tehdä suuri koulukeskus, koska sellaisia on muuallakin, Kimpisestä Lauritsalaan ja Joutsenoon. Koulukeskuksen sisältöä harvempi sitten tarkasteleekaan.

Useimmiten vertailukohtana käytettyyn Kimpisen kampukseen Sammonlahden keskittymällä on seuraavat erot: Sammonlahden alakoulua kävisi 500–560 lasta, Kimpisessä heitä on vain noin 360. Sammonlahden esikoulua kävisi 120–144 lasta, Kimpisessä heitä on pari ryhmää. Sammonlahden kampuksella päiväkotilapsia olisi 228, Kimpisessä ei yhtään.

Kimpisen kampuksen iso koko johtuu lähes täysin yläkoulusta ja lukiosta. Näissä kouluissa opiskelee noin 1 200 nuorta, Kimpisen alakoulu ei ole iso. Sammonlahdessa pääpaino olisi 0–12-vuotiailla lapsilla, joita kampuksella olisi lähes 1 000.

Saattoliikennettäkin olisi enemmän, kun jo yksistään päiväkoteihin ja esikouluihin sisälle saatettavia lapsia olisi lähes 400.

Tässä ratkaisussa puhutaan siis pienten lasten kampuksesta, johon verrattavaa ei ole missään muualla Lappeenrannassa. Tällaista kampusta perustellaan sillä, että siellä lapsilla on enemmän valinnanvaraa kerhoissa ja oppiaineissa. Kuitenkin sama virkamiesryhmä esittää samaan hengenvetoon Lappeenrannan pienimmän yläkoulun, nyt alle 350 oppilaan Sammonlahden yläkoulun, jakamista kahteen osaan. Tässä sama valinnaisuuden logiikka ei virkamiehiä enää vaivaakaan.

Voikin kysyä, onko tässä tavoitteena kaikkien asukkaiden tasapuolinen kohtelu vai jokin muu?

Virpi Junttila, kaupunginvaltuutettu (vihr.), Lappeenranta

Tilastoja ei pidä ylitulkita pelkojen lietsomiseksi

11.2.2016 mielipide Etelä-Saimaa

Yksisilmäisesti lukien erilaisissa tilastoissa on mahdollista nähdä asioita, joita niissä ei ole. Tähän virheeseen sortui myös kansanedustaja Juho Eerola (ps.) (Mielipide 4.2.).

Vuosina 2003–14 Kotkassa tehtiin keskimäärin 3,4 henkirikosta sataatuhatta asukasta kohti vuodessa. Tämä on yli 50 000 asukkaan kaupunkien joukossa suurin luku. Eerolan tavoin ajatteleva alkaisi luonnollisesti taivastella Kotkassa vallitsevaa tappamiskulttuuria ja kotkalaisten yliedustusta väkivaltarikostilastoissa ja haluaisi siksi rajoittaa kotkalaisten pääsyä muualle Suomeen turvallisuussyistä.

Moisessa taivastelussa ei tietysti olisi mitään järkeä, koska kotkalaisuus ei saa ketään tekemään henkirikosta. Samalla tavalla turvapaikanhakijuus, ulkomaalaisuus tai pohjoisafrikkalaisuus eivät tee kenestäkään rikollista.

Eerola lainaa kyllä mielellään Oikeuspoliittisen tutkimuslaitoksen raporttia, mutta jättää mainitsematta, että raportissa erikseen korostetaan, että kaikissa tutkituissa ryhmissä suuri enemmistö ei tehnyt rikoksia ja että tulosten perusteella ei mitään ryhmää voida kutsua olemukseltaan rikolliseksi. Pienten ryhmien kyseessä ollen yksikin rikollinen tuottaa suuria suhdelukuja, joita Eerola innokkaasti osoittelee sormella.

On surullista, että meillä tehdään perusteettomia pelkoja lietsovaa ja vähemmistöryhmiä demonisoivaa politiikkaa. Erityisen surullista on, että tätä politiikkaa tehdään Eerolan tavoin tilastoja ylitulkitsemalla ja faktoja valikoimalla.

Jussi Salminen (vihr.), Lappeenranta

Taloustmetsän hakkuutyö ei sovi virkistysalueelle

6.2.2016 mielipide Etelä-Saimaa

Rauhan-Tiurun Masteensaareen on myönnetty maisematyölupa avo- ja harvennushakkuille. Lappeenranta on toteuttanut säännönmukaisesti samaa mallia virkistysalueillaan, vaikka nykyiset metsätalousmenetelmät tuottavat vain taloustmetsiä.

Asutuksen lähimetsillä on paljon isompi merkitys varsinkin virkistys- ja luontomatka-alueilla. Siksi myös hoitomenetelmät tulisi sovittaa muista kuin puuntuotannollisista lähtökohdista ja tavoitteista.

Taloustmetsän ”hoito” tähtää vain puuntuotantoon. Uusi metsälaki mahdollistaa myös erirakenteiskasvatuksen, joka säilyttää metsän metsänä.

Rauhan-Tiurun metsänhoidossa voisi ottaa mallia vaikkapa Kolin kansallispuistosta, jonka hoito- ja käyttösuunnitelman (2013) keskiössä ovat ennallistamistoimet mm. lehtoalueiden ja perinnebiotooppien luontoarvojen säilyttämiseksi. Lehdoissa ja harjumetsissä ylläpidetään puulajikoostumusta ja sopivia valaistusolosuhteita, kangasmetsissä lisätään lahopuun määrää ja puuston erirakenteisuutta. Ojia tukkimalla ja purojen virtauksia ennallistamalla palautetaan luontaista vesitaloutta.

Luonnonarvojen suojeleminen ei estä retkeilijöiden ja matkailijoiden tarpeista huolehtimista. Retkeilyreiteiltä ja poluilta korjataan kaatuneet puut, reittejä ja leiripaikkoja pidetään kunnossa, opastusta ja palveluja tarjotaan.

Kansallispuistoilla on merkittävä vaikutus talouteen ja työllisyyteen. Kolilla vierailee vuosittain noin 140 000 kävijää. Kävijätutkimuksen mukaan he tulevat kävelemään, nauttimaan luonnosta ja maisemasta ja kokevat tällä olevan myönteisen vaikutuksen terveyteensä.

Rauhan-Tiurun alue ei ole Koli eikä se voi olla kansallispuisto. Se ei kuitenkaan estä kehittämästä alueen lähiluonnosta saarineen arvokasta luontokokonaisuutta niin asukkaille kuin matkailijoille. Tarvitaan vain suunnanmuutos taloustmetsälinjalta toiminnaksi, joka ottaa paremmin huomioon metsien ja rantojen luontoarvot.

Kuten kokemukset kansallispuistoista osoittavat, arvokas luontoalue luo ihmisille henkistä ja fyysistä hyvinvointia sekä elämyksiä, joita ei hakkuuaukkojen pirstomasta maisemasta löydy.

Virpi Junttila, kaupunginvaltuutettu (vihr.), Anitta Miikkulainen, metsävastaava, Suomen luonnonsuojeluliitto Etelä-Karjala, Kimmo Saarinen, johtaja, Etelä-Karjalan Allergia- ja Ympäristöinstituutti

Lappeenranta kurittaa virkistysalueita hakkuilla

16.12.2015 mielipide Etelä-Saimaa

Lappeenrannan tekninen lautakunta päätti jälleen 9.12. ”kehittää” kaupungin virkistys- ja matkailualueita myöntämällä luvan avo- ja harvennushakkuille Joutsenon Masteensaareen.

Metsätalous on valitettavasti jo heikentänyt saaren luontoarvoja.

Vihreän, resurssiviisaan kaupungin kehittämisen perustana tulisi olla asukkaidensa hyvinvointi sekä kestävän tulevaisuuden rakentaminen nopeasti muuttuvassa maailmassa. Saimaan ja puhtaan luonnon vetovoimaan perustuva matkailu on Rauhan-Tiurun mallilla tulevaisuuden valttimme.

Miksi siis Masteensaaren virkistysalue hakataan keskellä Rauhan-Tiurun luontomatkatiluetta?

Rauhan-Tiurun alueella ja sen edustan saaristossa on omaleimaista Saimaan luontoa: harjuja, suppia, hiekkarantoja ja metsiä. Masteensaaren arvokkaimmaksi yksittäiseksi kohteeksi on arvioitu lähes luonnontilainen hiekkaranta. Metsätalous on valitettavasti jo heikentänyt saaren luontoarvoja, ja nyt kaupungin linjauksen mukaan loputkin joutavat mennä.

Onneksi viisaitakin toimijoita löytyy. Etelä-Karjalan virkistysaluesäätiö on esittänyt retkeilyn ja matkailun kehittämiseksi Saimaan saarten retkikohdeverkostoa sekä veneily- ja melontareitistöä Lappeenrannasta Imatralle ja Ruokolahdelle. Näin virkistysaluesäätiö tukee valtuuston hyväksymää aloitetta Rauhan-Tiurun ja sen edustan saarien ottamisesta pilottihankkeeksi luontomatkatilun saralle.

Saarten metsiä ehdotetaan hoidettaviksi kansallispuistojen tapaan, seuraten matkailun kehittymistä sekä selvittäen luontomatkatilun taloudellisia vaikutuksia. Lappeenrannan metsäsuunnitelmissa ja metsänkäytössä Rauhan-Tiurun ”metsienhoitoon” tarjotaan kuitenkin sitä perinteistä. Saariston osayleiskaavassa Masteensaari on kokonaisuudessaan kaavoitettu retkeily- ja ulkoilualueeksi, jolle haetaan maisematyölupaa yli 19 hehtaarin harvennushakkuille ja 4,5 hehtaarin avohakkuulle.

Lappeenrannan kaupunki tarvitsee kipeästi uudenlaista ajattelua ja uusia toimintatapoja lähimetsiensä hoitoon.

Virpi Junttila, kaupunginvaltuutettu (vihr.), Anitta Miikkulainen, metsävastaava, Suomen luonnonsuojeluliitto, Etelä-Karjala, Kimmo Saarinen, projektipäällikkö, Kansallinen allergiaohjelma

(Virpi Junttilan kommenttikirjoitus:

Tästä Tapio Arolan kirjoituksesta käykin hyvin ilmi se, että käsitys "hyvästä metsänhoidosta" on moninainen. Kyse ei ole nyt niinkään virkamiesten ammattitaidosta, vaan siitä mitä metsänhoidon tavoitteet ovat ja miten ja miten laajalti tehdyt tavoitteet jalkautetaan.

Arolan mainitsemien metsätaloussuunnitelmien ammattitaitoisuutta ei tässä kyseenalaisteta, mutta ne on tehty ensisijaisesti metsien taloudellisen kannattavuuden näkökulmasta, ja sehän ei ole ainoa "oikea" tapa nähdä metsien hoitoa. Taajamametsiä, eli kaavoitettujen alueiden metsiä, ei pitäisi hoitaa talousnäkökulmasta, vaan asukkaiden ja luonnon tarpeista lähtien. Tämä on arvovalinta, ja siitä tässä on kyse.

Minkäänlaista luonnonhoitosuunnitelmaa ei taajametsilläkään Lappeenrannassa ole vaikka Green city-Lappeenrannan strategiaan on kirjattu luonnon monimuotoisuuden ylläpito ja lisääminen. Suomenkin metsissä luonnon monimuotoisuus on tästä Arolan mainitsemasta "hyvästä metsän hoidosta" huolimatta (tai ehkä juurikin siksi?) kadonnut uhkaavasti, ja toimenpiteitä tilanteen parantamiseksi kaivataan. Itsestään tai metsänhoitosertifikaattien minimejä noudattamalla ei muutoksia asiaan tule. Tähän luonnon monimuotoisuuden katoamiseen ei ole Tapio Arola ottanut mitään kantaa, ehkä se ei ole kovin kiinnostava asia? Ei vaikka sillä on selkeä yhteys myös meidän ihmisten hyvinvointiin?

Rauha-Tiurun alueen metsistä on tehty myös opinnäytetyö, jonka mukaan turistitkaan eivät talousmetsiin kaipaa. Nykyiset talousmetsät alueella pitäisi siis ennallistaa tämä näkökulma huomioiden. Lappeenranta kutsuu itseään green cityksi ja pyrkii saamaan lisää matkailijoita ja matkailutuloja. Olisiko siis syytä siirtyä tälle vuosituhannelle ja ottaa nämäkin näkökulmat ihan tosissaan?"

(Kimmo Klemolan kommenttikirjoitus: On selvää, että puiden arvo Rauha-Tiurun matkailualueella on pystyssä paljon suurempi kuin saaren hakkuista saatava noin 100 000 euroa (sillä saa pienestä Rauhan loma-asunto-osakkeesta puolet?). Nuo hakkuut potkaisevat nilkkaan Green cityä ja Lappeenrannan matkailuponnisteluja.

Helsingin Sanomat pääkirjoitus sunnuntaina 29.11.2015:

"Kaakkois-Suomella on yhä matkailuvaltansa vaikkapa Pietarista tulevalle turistille: rajan yli pääsee kätevästi omalla autolla, ja alueella on puhdasta luontoa, väljää ja ennen kaikkea turvallista."

Jonkun tahon kaupunkihallinnossa pitäisi pystyä valvomaan, ettei joku kaupungin yksiköistä tee älyttömiä ja vahingollisia päätöksiä. Lautakunnista ja valtuustosta ei

valitettavasti ole paljonkaan apua. Siellä toimitaan virkamiesten hölmöjenkin päätösten kumileimasimina.

Ympäristölautakunnan käsiteltäväksi nämä hakkuut eivät edes päädy, vaikka niillä on haittavaikutuksia mm. Saimaan tilaan. Uudet "biotalousinvestoinnit" ja kasvavat hakkuutavoitteet tulevat lisäämään kiimaa hakata paljaaksi kaikki mahdollinen.)

Simon Elo ja Suomen laki

20.10.2015 blogikirjoitus, Jussi Salminen

Kansanedustaja Simon Elo (ps) ilahdutti syksyistä tiistai-iltaa eduskunnassa pitämällään puheella. En tässä yhteydessä enää puutu ed. Elon hupsuihin käsityksiin Syyrian tulevasta kehityksestä, vaan haluan kiinnittää huomion lakeja säättävän henkilön käsityksiin voimassa olevista laeista.

Ed. Elo haluaa terrorismilakeja kiristettäväksi näin: "Kouluttautuminen terrorismirikoksen tekemistä varten on säädettävä rangaistavaksi teoksi. Lisäksi terrorismin rahoittamissäädökset on laajennettava koskemaan varojen keräämistä tai antamista terrorismiryhmälle tai toisen terrorismirikoksen tekemiseen."

Minulla on ed. Elolle hyviä uutisia: nämä ovat jo rikoksia. Jos ed. Elolla on kiireitä, hän voi laittaa avustajansa lukemaan Suomen rikoslain 34 a luvun. Siellä on määritelty rikokseksi sekä kouluttautuminen terrorismirikoksen tekemistä varten (4 b §) että terrorismin rahoittaminen (5 §).

Kansanedustaja ei siis jostain syystä ole vaivautunut selvittämään, millaisia lakeja maassa on voimassa, ja käyttää arvokasta työaikaansa vaatimalla pykälää sellaisiksi, kuin ne jo nyt ovat. Tämän voisi selittää ihan silkalla typeryydellä, mutta koska haluan ajatella ihmisistä pohjimmiltaan hyvää, oletan syynä olleen pelkän laiskuuden.

Uuden auton ostaminen ei ole ekoteko

25.9.2015 mielipide Helsingin Sanomat

Hallitus on asettanut tavoitteekseen vaihtotaseen parantamisen, hiilipäästöjen vähentämisen ja öljyn käytön puolittamisen. Tavoitteet ovat hyviä, mutta hallituksen tavoitteiden ja tekojen välinen ristiriita on silmiinpistävä.

Hallitus kurittaa vähäpäästöistä joukkoliikennettä vähentämällä joukkoliikenteen tukia. Sen seurauksena bussi- ja junavuoroja lakkautetaan. Yksityisautoilua hallitus

sen sijaan tukee laskemalla autoveroa sadoilla miljoonilla euroilla ja maksamalla romutusrahaa uuden auton ostajalle.

Uuden auton ostaminen tai bussista ja junasta autoilijaksi siirtyminen ei ole ekoteko, eikä vaihtotase parane ulkomaisten autojen ostamisella. Vanhojen öljykattiloiden romutusmaksu kotimaisen pellettikattilan tai maalämpöjärjestelmän ostajille olisi paljon järkevämpi toimenpide hallituksen esittämien tavoitteiden kannalta.

Kimmo Klemola, tekniikan tohtori, Lappeenranta

EK-hallitukselle

18.9.2015 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Te, Suomen hallitus takapirunanne elinkeinoelämän keskusliitto EK, olette lain porsaanreikiä hyväksi käyttäen esittämässä eduskunnalle säädettäväksi lakeja, jotka alentavat lähinnä matala- ja keskituloisten vuorotyötä tekevien työntekijöiden palkkoja. Tavoitteena on vientiteollisuuden kilpailukyvyyn parantaminen ja julkisten menojen pienentäminen.

Työn osuus esimerkiksi metsäteollisuuden kustannustasosta on kuitenkin vain noin 10 % (sahateollisuudessa 8 %, massa- ja paperiteollisuudessa 13 %). ”Korkeasta” työn hinnasta huolimatta Suomi on maailman talousfoorumin (WEF) mukaan EU:n kilpailukykyisin ja maailman neljänneksi kilpailukykyisin maa. Sveitsissä keskipalkka on kaksinkertainen Suomeen verrattuna ja työttömyysprosentti kolmasosa Suomen luvusta. Sveitsi on maailman kilpailukykyisin maa. Viimeisenä kilpailukykylistalla on alhaisen palkkatason Libya, jossa ay-liikekään ei ole kiusaamassa.

Viimeisen parin vuoden aikana on tarkoitushakuisesti ja virheellisesti toisteltu, että Suomessa julkisen sektorin osuus on kestäättömän suuri – lähes 60 %. Totuus on, että julkisen sektorin kautta kulkevan rahavirran suhde bruttokansantuotteeseen on 58 % ja yksityisellä sektorilla vastaava luku on 239 %. Laskentatavasta riippuen julkisen sektorin osuus BKT:sta on Suomessa 20–30 %.

Julkinen sektori tarkoittaa käytännössä kilpailukyvyyn takaavaa turvallista hyvinvointiyhteiskuntaa: upseereja, poliiseja, tullimiehiä, palomiehiä, sairaanhoitajia, lähihoitajia, opettajia, kouluruoan tekijöitä ja lastentarhanopettajia.

Tulisiko kilpailukykyloikkaa hakea muualta kuin ostovoimaa alentavasta ja yhteiskuntarauhaa vaarantavasta palkkojen pakkoleikkauksesta?

Vinkiksi teille arvoisa hallitus, laittakaa kärkihankkeiden kärkihankkeeksi ja kilpailukykyloikan veturiksi harmaan talouden, veroparatiisien, veronkiertäjien, verosuunnittelijoiden ja veronvälittelijöiden kuriin laittaminen. Se olisi kannattavaa sekä valtionalouden että yhteiskuntamoraalin kannalta ja sillä olisi kansan laaja tuki.

Kimmo Klemola, Lappeenranta (vihr.)

Natsi on natsi

26.8.2015 blogikirjoitus Jussi Salminen

Jos olet puoluetoimistossa ihmisiä vuohiin ja lampaisiin jakava Matti Putkonen, voit siirtyä suoraan viimeiseen kappaleeseen, sinulle ei ennen sitä ole mitään oleellista. Te muut voitte kaikin mokomin jatkaa eteenpäin.

Aloitamme joukolla lainauksia:

"Taistelumme täytyy päättyä ja se tulee päättymään voittoon." (15)

"Kun nyt katselen meidän älymystösäätymme - valitettavasti heitä tarvitaan, muutoin heidät voisi jonain päivänä [...] hävittää tai vastaavaa - niin minua alkaa melkein pelottaa." (54)

"Siinä [kansan tunnepitoisessa vaistossa] ei ole monia eri vivahteita, on vain joko kyllä tai ei, rakkaus tai viha, oikeus tai väärä, totuus tai valhe, ei koskaan puoleksi toista ja puoleksi toista tai osaksi jompaakumpaa jne." (87)

"Kaiken propagandan täytyy olla kansanomaista ja asettaa henkinen tasonsa niiden käsityskyvyn mukaan, jotka ovat älyltään kaikkein vaatimattomimpia niistä, joiden puoleen se pyrkii kääntymään. Sen mukaan sen puhtaasti henkinen taso on asetettava sitä vaatimattomammaksi, kuta suurempi on se ihmisjoukko, johon sen on kohdistuttava. [...] Kuta vaatimattomampi propagandan tieteellinen painolasti on ja kuta enemmän se yksinomaan ottaa huomioon suurten joukkojen tuntemistavan, sitä tehokkaammaksi sen vaikutus muodostuu." (88)

"Samoin piti joukon itsensä oppia taaskin tuntemaan ja ajattelemaan kansallisesti ja isänmaallisesti." (132)

"Monia satoja, jopa tuhansiakin tovereitani olen luennoitsijantoimintani aikana johtanut takaisin oman kansansa ja isänmaansa luo." (133)

"Samoin kuin esi-isämme eivät saaneet sitä maata, jossa me nyt elämme, taivaan lahjana, vaan heidän täytyi se valloittaa asettamalla panokseksi oma henkensä, samoin ei vastaisuudessakaan suinkaan Jumalan armo suo meidän kansallemme maata ja samalla elämää, vaan ainoastaan voittoisan miekan valta." (155)

"[E]ttä tämä maailma joskus vielä joutuu alttiiksi mitä ankarimmille ihmiskunnan olemassaolosta käydyille taisteluille, siitä ei voi kenelläkään olla epäilystäkään." (158)

"He kulkevat omaa tietään, tunkeutuvat kuin hiipimällä kansojen keskuuteen ja kovertavat sisästäpäin maan ontoksi niiden jalkojen alta, ja taistelevat omilla aseillaan, jotka ovat valhe ja parjaus, myrkyttäminen ja hajottaminen, ja kiihdyttävät taistelun jopa vihattujen vastustajiensa veriseen sukupuuttoon hävittämiseen saakka." (180)

"Maan kaivaminen inhimillisen kulttuurin olemassaolon alta tuhoamalla sen kannattajat on kansallisen maailmankatsomuksen silmissä mitä kirottavin rikos." (217)

"Siinä tapauksessa emme enää olisi uuden suuren aatteen esitaistelijoita, vaan nykyhetken valheen halpoja palkkatyömiehiä." (268)

"Se seikka, että Saksassa ei ole vereltään yhtenäistä kansakuntaa, on aiheuttanut suunnattoman paljon kärsimyksiä." (270)

"Erään suuren sotafilosofin vakavan väittämän mukaan taistelu ja siten sota on kaikkien asioiden isä." (276)

Lainaukset ovat Werner Maserin kirjasta Adolf Hitlerin Taisteluni. Se oli ihan vain selailtunakin varsin hyytävää luettavaa, koska sen sivuilta pomppasi vähän väliä esiin retoriikkaa, joka on tullut tutuksi Immosen "lyyrisissä" avautumisissa. Eipä ole lyriikkakaan entisellään, sanon minä. Kansa, taistelu ja kulttuuri vilisevät myös Immosen halvassa demagogiassa. - Sitaattien perässä suluissa olevat numerot ovat kirjan sivunumeroja, tossavaistosta poiketen annan lähteeni pyytämättä, jotta jokainen voi halutessaan tarkistaa lainausten paikkansapitävyyden.

Työmiehen teilaustunnilla Immonen saavutti uuden pohjan selittelyissään, joita muut blogistit ovat jo ehtineet analysoida ja naurettaviksi todeta. Toisaalta ei hän oikein muutakaan voi, kuten ei oikein voinut edellä mainitun teoksen nimihenkilökään, joka marraskuussa 1938 lausui: "Pakko oli syynä siihen, että vuosikautia puhuin vain rauhasta."

Ja sitten tiedoksi Matti Putkoselle: Minä pidän Olli Immosta natsina tai ainakin natsahtavana, ja ihmettelen, kuinka hän edelleen kelpaa ps:n eduskuntaryhmän jäseneksi. Edellä olevat lainaukset paljastavat selvästi, mistä suunnasta Immonen on retoriikkansa ja ajattelunsa hakenut - ja Putkonen puolustaa raivokkaasti tällaista roskaa. Kuinka te kehtaatte?

Puoluetuki on osa tasa-arvoista demokratiaa

30.4.2015 blogikirjoitus, Kimmo Klemola

Pertti Mela kirjoitti Etelä-Saimaassa 22.4.2015 puoluetuesta "puoluetukea riittää markkinameininkiin" ja uudestaan 29.4.2015 "maailma muuttuu, puoluetuki ei". Vastaan sillä kokemuksella, joka minulle on kertynyt puolen vuoden aikana suostuessani ehdokkaaksi eduskuntavaaleihin ja liityttyäni samalla vihreään puolueeseen.

Yhteiskunta laittaa rahaa monenlaiseen toimintaan, tärkeään ja ehkä vähemmän tärkeään: armeijaan, poliisiin, palokuntaan, kouluihin, sairaaloihin, jäähalleihin, oopperaan, teattereihin, ...puoluetukeen. Puoluetuki on mielestäni perusteltua. Se on osa tasa-arvoista demokratiaa.

Suurilla puolueilla rahaa saattaa riittää "markkinameininkiinkin", meillä vihreillä ei. Vaalikampanjointi maksaa. Osa tulee puolueelta (esimerkiksi kaikkien ehdokkaiden yhteismainokset lehdissä), mutta suurimman osan maksavat vihreät ehdokkaat omasta pussistaan. Suuria lahjoituksia vihreille ehdokkaille ei tyypillisesti anneta. Suurpääoma, ammattiyhdistysliike tai MTK eivät ole vihreille (eivätkä monelle muullekaan puolueelle) erityisen avokätisiä.

Demokratia maksaa. Puoluetuki mahdollistaa poliittisen toiminnan muillekin kuin rikkaille ihmisille ja puolueille. En haluaisi elää yhteiskunnassa, jossa suurpääoma määrää kuka meitä hallitsee. Valta tuppaa kasaantumaan etuoikeutetuille. Siteeraan nobelisti Joseph Stiglitzia: "Käytännössä kaikki Yhdysvaltain senaattorit ja useimmat edustajainhuoneen jäsenet kuuluvat varakkaimpaan 1 prosenttiin, pysyvät tehtävässään varakkaimman 1 prosentin ansiosta ja tietävät, että palvellessaan hyvin varakkainta 1 prosenttia heitä odottaa lopuksi palkkio varakkaimmalta 1 prosenttilta."

Puoluetuella on omat ongelmansa. Se sementoi suurten puolueiden valtaa – vahvimmat saavat eniten. Eduskunnan ulkopuoliset puolueet se jättää tyystin ilman tukea.

Kimmo Klemola, vihreät, Lappeenranta

Veronkierron purulla talouteen tasapainoa

31.3.2015 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Suomi velkaantuu muutaman miljardin euron vuosivauhtia. Kerätyt verot eivät riitä kattamaan menoja. Leikkauslistoja on esitetty ainoina vaihtoehtoina talouden tasapainottamiseksi. Leikattavaa toki varmasti on, mutta leikkauksilla on myös vaaransa, jos haluamme ylläpitää hyvinvointiyhteiskuntaa.

Julkisen sektorin tehostaminen tarkoittaa käytäntöön vietyä opettajien, poliisien ja sairaanhoitajien irtisanomisia. Huonoina aikoina yksityiseltä puolelta ei löydy töitä, joten tehostaminen tarkoittaa käytännössä ihmisten siirtämistä työtätekevistä toimeettomiksi. Se ei ole yhteiskunnan kokonaisedun mukaista.

Vähälle huomiolle talouden tasapainottamisessa on jäänyt harmaan talouden kitkentä. Harmaa talous ja veronkierto aiheuttavat noin 13 miljardin euron saamatta jääneet verotulot vuosittain.

Lisäksi pelkästään suuryritysten laillinen verosuunnittelu eli voittojen siirtäminen Suomesta veroparatiiseihin aiheuttaa lähes kahden miljardin euron vuosittaiset veromenetykset.

Vuosien mittaan poliitikot ovat erilaisia ryhmiä miellyttääkseen ja muista sekalaisista syistä tehneet verotukseen lähes 200 poikkeamaa, jotka vievät yhteiskunnalta verotuloja jopa 20 miljardia euroa vuodessa. Tyypillisesti näitä poikkeamia on helpompi säätää kuin purkaa. Osa niistä on jopa ympäristölle haitallisia.

Harmaan talouden, veronkierron, verosuunnittelun ja veropoikkeamien purkutalkoilla verotuloja pystyttäisiin kasvattamaan merkittävästi. Valtio- ja kuntatalous saataisiin tasapainoon ja veronalennukset ja muut toimet voitaisiin kohdentaa kilpailukyvyyn, työllisyyden ja ympäristön kannalta järkevämmiin.

Kimmo Klemola, eduskuntavaaliehdokas (vihr.), Lappeenranta

Klapit, pelletit ja hake ovat järkevää puun käyttöä

27.3.2015 mielipide Maaseudun Tulevaisuus, Kimmo Klemola

Metsät ovat tuoneet taloudellista hyvinvointia suomalaisille satoja vuosia. Metsien kasvu on jo yli sata miljoonaa kuutiometriä vuodessa ja suurin osa kasvusta

hakataan metsäteollisuuden tarpeisiin tai energiaksi. Uudet biotuotetehtaat lisääisivät hakkuita kymmenellä miljoonalla kuutiolla.

Kolikon toinen puoli on se, että metsien kasvu tarkoittaa suurempaa ihmisen kädenjälkeä ja luonnontilaisuuden häviämistä.

Ilman ihmistä metsien nettokasvu olisi nolla ja puiden elinkaari olisi satoja vuosia nykyisen joidenkin kymmenien vuosien sijaan.

Kestävät hakkuumäärät eivät tarkoita ekologista kestävyyttä, vaan hakkuumääriä jotka eivät vaaranna tulevia hakkuita. Ympäristöjärjestö WWF kiinnitti ansiokkaasti huomiota lisääntyvien hakkuiden ongelmaan (MT 13.2.).

Yhdestä asiasta olen WWF:n kanssa eri mieltä.

WWF:n mukaan puu pitäisi käyttää mieluummin nestemäisten biopolttoaineiden tuotantoon kuin polttaa sellaisenaan.

Olen tehnyt elinkaarilaskelmia suomalaisen puun energiakäytölle. Puun jalostaminen esimerkiksi etanoliksi autojen tankkiin vähentää öljynkulutusta ja hiilidioksidipäästöjä. Samaan öljynkäytön ja hiilidioksidipäästöjen vähennykseen päästään kuitenkin puolta pienemmällä puumäärällä polttamalla puu klappeina, pelletteinä tai hakkeena öljylämmitteisissä taloissa – murto-osalla etanoliksi jalostamisen kustannuksista.

Kimmo Klemola, kansanedustajaehdokka (vihr.), Lappeenranta

Länsimediakin osaa suurennella uhkakuvia

19.2.2015 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Kansanedustaja Jukka Kopra (kok.) esitti Je suis Charlien aikaansaaman sananvapausinnostuksen valossa erikoisia vaatimuksia Yleisradion itsesensuurista ja Russia Today -televisiokanavan kieltämisestä (Mielipide 14.2.).

”Propaganda” ei ole Venäjän median yksinoikeus. Vastaavaan syyllistyy myös länsimedia. Suomessakin iltapäivälehdet ovat harrastaneet uutisoinnissaan ja otsikoissaan ylilyöntejä ja uhkakuvien luomista. Syyt ovat varmasti pääosin kaupallisia.

Ukrainan uutisointi muistuttaa Balkanin sotien uutisointia 1990-luvulla. Länsimedia loi Balkanin tapahtumista alun alkaen hyvin mustavalkoisen kuvan. Balkanin konflikteissa oli monia osapuolia, jotka syyllistyivät raakuuksiin. Serbit valittiin

demoniksi, jota lähtökohtaa kaikki uutisointi tuki. Osaltaan median luoma keinotekoinen hyvä-paha-asetelma monimutkaisesta ja jopa kaoottisesta konfliktista johtui varmasti siitä, että se myi. Se ei ollut ylhäältä johdettua vaan eräänlaista laumajournalismia.

USA:n armeijan Hearts and minds -operaatiossa Irakin sodan alussa vuonna 2003 satoja toimittajia pääsi ns. embedded-journalisteiksi Kuwaitiin USA:n valittujen joukkojen mukaan. Siellä Helsingin Sanomien ja Ylen kaksi toimittajaa muiden mukana kypärä päässä imivät yhteenkuuluvaisuuden tunnetta USA:n joukkoihin. Tarkoitus oli vaikuttaa uutisointiin, ja siinä myös pitkälti onnistuttiin.

Kaikkeen uutisointiin on syytä suhtautua kriittisesti.

Kimmo Klemola, kansanedustajaehdokka (vihr.), Lappeenranta

Tuulivoiman tuki jää Suomeen

14.2.2015 mielipide Helsingin Sanomat, Kimmo Klemola

Taloussivuilla (HS 10. 2.) kerrottiin tuulivoiman tukien valuvan suuryhtiöille. Tuulivoimatukia on maksettu neljän vuoden aikana syöttötariffijärjestelmän kautta 80 miljoonaa euroa. Vertailun vuoksi: valtio maksoi pelkästään viime vuonna investointitukia fossiilisille LNG-hankkeille 123 miljoonaa euroa.

Tuulivoiman tuet eivät päädy mihinkään mustaan aukkoon, vaan ne jäävät yhteiskuntaan, muun muassa S-ryhmälle, ST1:lle ja kunnallisille energiayhtiöille.

Sähköntuotannossa on runsaasti piilokuluja, jotka ovat ihan oikeita kuluja ja jäävät yhteiskuntien maksettaviksi. Tällaisia ovat esimerkiksi terveys- ja ympäristöhaittoja aiheuttavat pienhiukkas- ja rikkipäästöt sekä ydinvastuu pahan ydinonnettomuuden sattuessa.

Suunnilleen Suomen kokoisessa Saksassa tuotetaan tuulisähköä lähes Suomen koko sähköntuotannon verran. Piilokuluja Saksan tuulisähkö aiheuttaa noin 130 miljoonaa euroa. Mikäli vastaava sähkömäärä tuotettaisiin kivihiilellä, yhteiskunnan kontolle jäävät piilokulut olisivat noin kuusi miljardia euroa.

Kimmo Klemola, tekniikan tohtori, Lappeenranta

Halpuus ei ole paremmuutta

mielipide Etelä-Saimaa 25.1.2015, Kimmo Klemola

Aalto-yliopiston tekemässä tutkimuksessa Eksote todettiin maan parhaaksi sosiaali- ja terveyspalvelujen tuottajaksi. Tarkistusmittauksessa sijoitus tosin huononi pari pykälää. Mittarina käytettiin kustannuksia asukasta kohti. Uutisoinnissa halpuutta pidettiin paremmuuden mittana.

Mieleeni muistui muutaman vuoden takainen Lappeenrannan teknillisen yliopiston tieteellisen neuvoston kokous, jonne saapui hieman myöhässä tieteellisen neuvoston puheenjohtaja, kauppatieteellisen tiedekunnan johtaja, mukanaan tuoreet hyvät uutiset. LUT oli todettu parhaaksi yliopistoksi Jyväskylän yliopiston tekemässä tutkimuksessa, jossa oli vertailtu kuinka paljon rahaa kuluu eri opinahjoissa kauppatieteen maisterin koulutukseen. LUT koulutti maisterinsa halvimmalla.

Menestys uutisoitiin medioissa laajasti. Parin päivän kuluttua Helsingin Sanomissa julkaistu mielipidekirjoitus kuitenkin pudotti maanpinnalle. Siinä kirjoittaja muistutti, että mikään maailman huippuyliopistoista ei kouluta opiskelijoita halvalla ja menestys halpayliopistokilpailussa olisi huippuyliopistolle lähinnä häpeällistä.

Soteuudistuksessa sosiaali- ja terveyspalveluiden hallintorakenteita ollaan mylläämässä perusteellisesti. Palvelun käyttäjän kannalta tärkeää on saada laadukasta hoitoa ja veronmaksajan kannalta palvelut tulee tuottaa kustannustehokkaasti.

Laadukkaaseen kustannustehokkuuteen julkisella puolella tuskin päästään yksityistämällä. Kovapalkkaiset kokemattomat monikansallisen terveyspalveluyhtiön keikkalääkärit tuskin ovat omaa virkalääkäriä parempi vaihtoehto. Sosiaali- ja terveyspalvelujen yksityistäminen on johtanut Suomessa veronmaksajien rahojen päätymiseen veroparatiiseihin, esimerkiksi Jersey saarelle. Yhteiskunnan kokonaisedun kannalta se ei voi olla tavoiteltavaa, saatikka eettistä politiikkaa.

Kimmo Klemola, kansanedustajaehdokka (vihr.), Lappeenranta

Irakista tulee hyviä uutisia

15.12.2014 mielipide Maaseudun Tulevaisuus, Kimmo Klemola

”Suomen soita ei uhkaa mikään”, Maaseudun Tulevaisuus (10.12.) tietää kertoa pääkirjoituksessaan.

Suurin osa Suomen soista, yli kuusi miljoonaa hehtaaria, on kuivattu ja turpeen kaivuu jatkuu. Niiden seurauksena Suomen vesistöjen tila on laajasti huonontunut. Uusi ympäristöministeri on keskeyttänyt soidensuojeluohjelman, soiden

ennallistaminen etenee hyvin hitaasti, kuivatusta soista ja turpeen poltosta aiheutuu neljäsosa Suomen kasviuonekaasupäästöistä. Mutta hyvin menee.

Aikanaan Etelä-Saimaa uutisoi Saddam Husseinin kuivatuttaneen Irakissa Euftrat- ja Tigris-jokien suistoalueella 0,8 miljoonaa hehtaaria suota: "Saddamin soidenkuivatusohjelma on YK:n mukaan yksi pahimmista ympäristökatastrofeista viime vuosisadalla". Suomen soidenkuivatusohjelma oli kahdeksankertainen Irakiin verrattuna.

Irakista tulee sentään hyviä uutisia. Uusimpien uutisten mukaan Eufraatin ja Tigrisin kuivatut suot on suurelta osin saatu ennallistetuiksi.

Kimmo Klemola, Lappeenranta, tekniikan tohtori, kansanedustajaehdokka (vihr.)

Talvivaara muistuttaa ydinvoimankin riskeistä

5.12.2014 blogikirjoitus, Kimmo Klemola

"Viime kädessä valtion on ympäristöongelmat hoidettava, mikäli kukaan muu ei niitä hoida." Tämä elinkeinoministeri Jan Vapaavuoren esittämä lausuma Talvivaaran ajaututtua konkurssiin muistuttaa toisen ja ehkä lisäksi vielä kahden tulevan jättimäisen teollisuusprojektimme riskeistä.

Tshernobylin tai Fukushima tapaisen pahan ydinonnettomuuden todennäköisyydeksi on arvioitu joka kymmenestuhannes käyttövuosi (Lelieveld et al. 2012). Kun yhden reaktorin käyttöikä on 40 vuotta, paha onnettomuus kohtaa joka 250:ttä voimalaa. Tai paha ydinvoimalaonnettomuus tapahtuu jossain päin maailmaa laskennallisesti 25 vuoden välein (Tshernobyl 1986, Fukushima 2011).

Vaikka meidän suomalaisten mielestä juuri meillä ei voi mitään tapahtua, pahan onnettomuuden todennäköisyys raan matemaattisesti Suomessa on kahden prosentin luokkaa. Suomalaisvoimalat saattavat olla turvallisempia kuin muut, mutta joka tapauksessa riski on olemassa ja yhteiskunta on ollut valmis ottamaan riskin jo viiden ydinvoimalan kohdalla.

Sekä Tshernobylin että Fukushima onnettomuuksien kustannuksiksi on arvioitu satoja miljardeja euroja. Talvivaaran ympäristön kunnostaminen maksaa vajaan tuhannesosan pahan ydinonnettomuuden kustannuksista. Teoriassa lain mukaan ydinvoimalayhtiöillä on rajoittamaton vastuu vahingoista, mutta pahan onnettomuuden sattuessa voimalayhtiö muuttuu arvottomaksi eli menee konkurssiin. Voimalayhtiön omistajiin korvausvastuu ei ulotu. Samalla palavat

ydinjätehuoltorahaston rahat, koska 75 % tulevaisuuden ydinjätehuoltoa varten rahastoiduista varoista on lainattu takaisin ydinvoimayhtiöille.

Tavalla tai toisella yhteiskunnat joutuvat pahan ydinonnettomuuden tapahtuessa maksajan rooliin. Joko kansalaiset eivät saa korvausta kärsimistään vahingoista tai veronmaksajat maksavat. Suurelle valtiolle satojenkaan miljardien korvausvastuu ei ole ylitsepääsemätön ongelma, pienelle olisi.

Vapailla markkinoilla ydinvoiman riskin hinnoittelisivat vakuutusyhtiöt, mutta niiden rahkeet eivät riittäisi valtavan ydintuhon korvauksiin. Yhdysvalloissa säädettiin vuonna 1957 ns. Price–Anderson-ydinvastuulaki ydinvoiman vakuuttamattomien riskien takia. Sen piti alun perin olla väliaikainen ja päättyä vuonna 1967, johon mennessä ydinvoimayhtiöiden piti hoitaa vakuutusasiat kuntoon. Laki on edelleen voimassa.

Ilman yhteiskunnalle sosialisoitua vastuuta ydinvoimaloita ei olisi rakennettu eikä rakennettaisi mihinkään maahan.

Lielveld, Jos, Daniel Kunkel, and Mark G. Lawrence. "Global risk of radioactive fallout after major nuclear reactor accidents." *Atmospheric Chemistry and Physics* 12.9 (2012): 4245-4258.

Talvivaara ei kaatunut veroihin

17.11.2014 mielipide Etelä-Saimaa, Kimmo Klemola

Timo Vainikka (E-S 9.11.) vierittää syyt Talvivaaran kaatumisesta valtion ja verottajan niskoille. Rohkenen olla eri mieltä.

Kokonaisveroaste on Suomessa korkea, mutta sen vastineeksi myös saa paljon. Talvivaaraan on rakennettu infrastruktuuria, se on saanut verovaroin koulutettua osaavaa henkilöstöä ja onpa valtio laittanut paljon rahaa Talvivaaraan liittyvään tutkimus- ja kehitystoimintaan. Yritysten yhteisöverokanta Suomessa on 20 %, kun se yrittäjyyden onnelassa Yhdysvalloissa on 39,1 %. Talvivaara tuskin kaatui maksamiinsa veroihin.

Yritys- ja varsinkin kaivostoiminnan edellytykset Suomessa ovat hyvät. Kesäkuussa uutisoitiin, että Maailman talousfoorumien raportin mukaan Suomi on Euroopan unionin kilpailukykyisin valtio. Kaivosyhtiö Endominen kotisivuilla sanotaan asia

suoraan: "Toimintaympäristö malmitutkimukselle ja kaivostoiminnalle Suomessa on kaiken kaikkiaan kansainvälisesti erittäin kilpailukykyinen."

Työskentelin organisaatiossa, joka teki tiivistä yhteistyötä metallien talteenoton prosessikehityksessä Talvivaaran kanssa. Ensimmäisen kerran kävin Talvivaaran kaivoksella keväällä 2007, jolloin alueella oli vaatimaton hiekkakasa ja kaksi parakkia koetoimintaa varten. Kolme vuotta myöhemmin Talvivaarassa vieraillessani alue oli muuttunut valtavaksi kaivos- ja teollisuuskombinaatiksi.

Kokeneet prosessikehittäjät uskoivat varmasti aidosti, että kaivos tulee menestymään seuraavat kymmenet vuodet. Uuden bioliuotustekniikan odotettiin tuottavan maan uumenista nikkeliä ja muita metalleja parhaalla tekniikalla maailman muita tehtaita edullisemmin ja ympäristöystävällisemmin. Toisin kävi.

Ympäristöongelmien lisäksi Talvivaaran ongelmana olivat prosessiongelmat, joiden johdosta tuotannossa päästiin vain murto-osaan tavoitteista. Samaan aikaan nikkelin maailmanmarkkinahinta laski. Kaivosta ei yksinkertaisesti saatu kannattamaan. Suomessa on jopa kultakaivoksia kaatunut samasta syystä. Valtio tukee kannattamatonta liiketoimintaa tyypillisesti sosialistisessa markkinataloudessa.

Kimmo Klemola, tekniikan tohtori, kansanedustajaehdokka (vihr.), Lappeenranta

Kuinka Fennovoimasta taiotaan kotimainen

15.9.2014 blogikirjoitus, Jussi Salminen

Ilmoittaessaan ydinvoimaluvista tehdyistä päätöksistä elinkeinoministeri Jan Vapaavuori muotoili vaatimuksen Fennovoiman vähintään 60 prosentin kotimaisuusasteesta seuraavasti:

Meillä on mielestäni kansallinen intressi edellyttää, että yhtiön omistuksesta selkeä enemmistö on kotimaisilla toimijoilla, eli siis [...] toimijoilla, joiden asuin- tai kotipaikka on EU- tai Eta-maiden alueilla.

Jos Suomesta ei mitenkään saada ruinattua tarpeeksi rahaa, tässä ilmainen vinkki - joka ei tarvitse edes syöttötariffia, toisin kuin ydinvoimala Isossa-Britanniassa - kuinka tempu tehdään:

Venäläinen raha perustaa sijoitusyhtiöitä Lontooseen ja Luxemburgiin, joissa ei ole tapana syynätä rahan liikkeitä liian pikkutarkasti. Nämä sijoitusyhtiöt voidaan vielä tarvittaessa piilottaa sotkuisen veroparatiisinaamion taakse, mutta se lienee tässä kuviossa tarpeetonta. Nämä sijoitusyhtiöt kun kelvannevat "EU:n alueella

kotipaikkaansa pitäväksi", ja jos eivät kelpaa, Lontoossa lienee riittävästi tarkoitukseen sopivia oligarkkeja. Tällaisella kikalla ulkomainen raha muuttuu silmänräpäyksessä Vapaavuoren määritelmän mukaisesti kotimaiseksi, ja siirtyminen tulevaisuuden energiamuotoihin siirtyy taas hieman kauemmas.

Kun Vapaavuori siis puhuu kotimaisista toimijoista, hän ei suinkaan tarkoita yksinomaan suomalaisia. Yhteiskunnallisesta keskustelusta tulee jatkossa todella mielenkiintoista, jos tämmöisestä sanojen uudelleen määrittelystä tulee tapa. Mitäköhän "kotimainen ruoka" tarkoittaa Vapaavuoren mielestä?

Mikä unohtui Greenpeace-kohussa?

17.10.2013 blogikirjoitus, Jussi Salminen

Nyt kun Arctia Shippingin ja Greenpeace ympärillä vellonut kohu alkaa osoittaa rauhoittumisen merkkejä, on aika palauttaa mieliin, mikä koko jupakassa on oikein tärkeää ja mikä ei. AS ei loppujen lopuksi ole kuin pikkujuttu, joka tosin on jostain syystä peittänyt alleen suuremman kysymyksen.

Arktisen alueen öljyvaroista ei ole varmoja tietoja, mutta Yhdysvaltain geologian tutkimuskeskus arvioi asiaa muutama vuosi sitten. Lopputulokseksi saatiin, että pohjoisen napapiirin pohjoispuolella on löytämättömiä öljyvaroja 22–256 miljardia tynnyriä ja kaasuvaroja 95 prosentin todennäköisyydellä vähintään 770 000 miljardia kuutiometriä, ja jos tyydytään 50 prosentin todennäköisyyteen, maakaasua on yli 1 500 000 miljardia kuutiometriä.

Luvut ovat suuria, mutta loppujen lopuksi eivät erityisen merkittäviä. Maailman öljynkulutus oli pari vuotta sitten 87,421 miljoonaa tynnyriä päivässä eli noin 31,9 miljardia tynnyriä vuodessa. Maakaasun vuosikulutus on noin 110 000 miljardia kuutiometriä. Arktisen alueen öljyvarat riittäisivät siis reiluksi kahdeksaksi vuodeksi ja maakaasuvarat noin 13,5 vuodeksi - ja nämä oletuksilla, että edellä mainituista arvioista toteutuu optimistisimmat ja että kulutus ei kasva.

Venäläiset öljy-yhtiöt ovat viime aikoina aktivoituneet etsimään öljyä pohjoisesta. Siperiassa jäljet eivät ole olleet mitenkään rohkaisevia: vanhoista ruosteisista putkista valuu miljoonia tonneja öljyä maastoon joka vuosi. Yhtiöt selittävät, että korjaaminen tulisi liian kalliiksi. Tämä on varsin hupaisa väite: vuonna 2011 Rosneftin nettotulos oli 12,452 miljardia dollaria, Lukoilin 10,357 miljardia dollaria ja Gazpromin peräti 44,6 miljardia dollaria. Minun matematiikallani on vaikeaa ymmärtää, mikä näille yhtiöille olisi muka liian kallista. Todennäköisemmältä syyltä vaikuttaa halun, ei kyvyn puute.

Suomen mukana oloa on perusteltu jopa presidentillisellä tasolla sillä, että jos me emme ole siellä, joku on. Tämä logiikka mahdollistaisi myös vaikkapa aseiden myynnin Syyriaan tai nettikyttäyslaitteiden myynnin Kiinaan. Jos jokin asia yhdessä päätetään jättää tekemättä, sitä ei tehdä; tästä on esimerkkinä Etelänapamantereeseen rauhoittaminen kaupalliselta toiminnalta. Temppu on tehty kerran, se voidaan tehdä toistekin. Kukaan ei tiedä, miten öljynporaus ja mahdollinen öljyonnettomuus vaikuttaisi arktiseen luontoon. Toivottavasti asia ei selviä meille kantapään kautta.

Tehdäänkö Etelä-Karjalasta halpahalimaakunta?

2.2.2013 mielipide Etelä-Saimaa, Hanna Holopainen, Virpi Junntila

Nuijamaantien varteen ollaan kaavoittamassa uutta kauppapaikkaa. Alue sijaitsee täysin irrallaan lähimmästä Lauritsalan liikekeskuksesta. On selvää, että liiketoiminnan kohderyhmänä ovat venäläiset rajanylittäjät.

Rajamatkailun nousukiidossa pitää pystyä rakentamaan vahva oma visio siitä, millainen on uusi venäläiseen turismiin nojautuva Lappeenranta.

Profiloidummeko rajanpinnassa sijaitsevien peltihökkeleiden kaupungiksi, jossa ulkomaiset halpahaliketjut myyvät tax freenä Aasiassa tuotettuja halpatuotteita ja ulkomaisia elintarvikkeita venäläisille turistimassoille? Vai nostammeko kärkeen paikalliset yrittäjät, lähituotteet, laadun ja hyvin tuoteistetut oheispalvelut ja keskitymme niihin matkailijoihin, joiden vierailusta jää maakuntaan enemmän rahaa?

Voimmeko saada molemmat vaihtoehdot? Riskinä on, että rajanpinnan halpahalit pysäyttävät sen osan turistivirrasta, joka harrastaa pikaisia ostosvisiittejä.

Laadukkaampia tuotteita ja palveluja haluavat jatkavat matkaansa ohi Etelä-Karjalan, koska halpahalimaakunta ei heitä kiinnosta. Paikalliset yrittäjät jäävät nuolemaan näppejään.

Halpahalien ongelma on myös se, että niiden työllistävyys/kauppaneliö on laadukkaita myymälöitä heikompi. Työllisyyspolitiikan kannalta ne ovat siis hyvin erilaisia kuin esimerkiksi Ikea-Ikano-tavaratalohanke.

Nyt käytäntönä on se, että kauppapaikka järjestetään kaikille halukkaille yrityksille ja vieläpä melkoisella kiireellä.

Meidän tulee käydä keskustelua omista tavoitteistamme. Kaupungin strategiaa valmistellaan lähikuukausina ja rajan hyödyntäminen on siinä vahvasti mukana.

Nuijamaantien varren kaavoituksen osalta strategiatyö valmistuu liian myöhään. Tällä hankkeella on niin kova kiire, että alueellisen viranomaisen kaavalausuntoakaan ei ole ollut aikaa odotella ja liittymiäkään ei ehditä todennäköisesti rakentaa valmiiksi ennen kaupankäynnin aloittamista (E-S 29.1.). Toivotaan, että kiireessä tehtyä päätöstä ei tarvitse katua myöhemmin.

Hanna Holopainen, Virpi Junntila, Kaupunginvaltuutettuja (vihr.), Lappeenranta

Rikkidirektiivi tuskin siirtää rahteja kumipyörille

mielipide Helsingin Sanomat 15.12.2012, Kimmo Klemola

Jorma Taina (HS Mielipide 12.12.2012) kirjoitti, että laivojen rikkidirektiivin tultua voimaan Itämeren laivojen polttoaineen rikkipitoisuus 0,1 % on sama kuin maantielikenteen polttoaineiden rikkipitoisuus. Rikkipitoisuus ilmoitetaan maantielikenteen polttoaineille miljoonasosina (ppm) ja 0,1 % tarkoittaa samaa kuin 1000 ppm. Maantielikenteessä polttoaineiden rikkipitoisuus on laivojen rikkidirektiivin tullessa voimaan vuonna 2015 noin 10 ppm eli vain sadasosa Itämeren laivojen polttoaineiden uusista rikkipitoisuuksista. Tällä hetkellä Itämerellä seilataan enintään 10 000 ppm rikkiä sisältävällä polttoöljyllä ja valtamerien laivojen polttoaine sisältää rikkiä jopa 45 000 ppm.

Maalla moisia polttoaineita ei ole saanut kymmeneen vuosiin polttaa puhdistamatta. Kun runsaasti rikkiä sisältävien pohjaöljyjen käyttöä rajoitetaan myös meriliikenteessä, öljynjalostamot kyllä jalostavat ne puhtaammiksi polttoaineiksi, jotka ovat tietenkin jonkin verran kalliimpia.

Lukuisat elinkeinoelämän johtajat, ammattiyhdistysjohtajat ja poliitikot ovat maalailleet uhkakuvia rahtiliikenteen siirtymisestä kumipyörille, jos laivojen rikkidirektiivi toteutuu. Itämerellä nyt käytössä oleva veroton polttoöljy maksaa noin 500 euroa/tonni. Vähärikkinen 1000 ppm rikkiä sisältävä meridiesel maksaa noin 700 euroa/tonni. Maantielikenteessä lähes rikitön diesel on verollista ja maksaa noin 1800 euroa/tonni, josta verojen osuus on noin 900 euroa. Kovin suurta laivarahtien siirtymää kumipyörille Itämeren rikkidirektiivin johdosta siis tuskin on luvassa.

Kimmo Klemola, tekniikan tohtori, Lappeenranta

Ne jyrää meitin!

28.8.2012 blogikirjoitus, Jussi Salminen

Tuleeko Etelä-Karjalasta venäläinen maakunta, kyseli nimimerkki "Huolestunut Arkadianmäeltä". Kuinka todellinen tämä huoli mahtaakaan olla?

Hyvä kohta aloittaa on tarkistaa esitettyjen faktojen todenperäisyys. Pysyvää venäläisasutusta kutsutaan uhaksi, mutta sujuvasti jätetään mainitsematta, että venäläiset hankkivat Suomesta kiinteistöjä enimmäkseen lomailua varten. Lisäksi jostain syystä ei mainita lainkaan sitä, että kiinteistökaupassa on aina ostajan lisäksi myös myyjä. Jos venäläisten talokaupat kerran ovat näin vaarallisia, miksi syyttävä sormi ei koskaan osu talonsa myyvän suomalaisen suuntaan?

Venäjän kielen kuuluminen Lappeenrannan torilla on luonnollista rajakaupungille, eikä se ole todiste mistään invaasiosta. Yhtään enempää todistusvoimaa ei ole silläkään, että torilla kävijä oli parkkipaikalla laskenut 24 venäläiskilvissä olevaa autoa 32:sta.

Helsingissä on jo yli 3000 virolaista ja venäläistä, mutta enpä ole kuullut vaatimuksia kielilain muuttamisesta. Mikään ei anna aiheutta olettaa, että venäläiset Kaakkois-Suomessa olisivat yhtään herkempiä tottelemaan Tossavaisen ennustuksia.

Ensimmäisessä kommentissaan blogisti ilmoittaa, että Saimaan ammattikorkeakoulun opiskelijoista yli puolet on ulkomaalaisia. Asiaahan olisi voinut kysyä koululta itseltäänkin. Juhlallisesti nimetyssä Yhteiskuntavastuuraportti 2011:ssä kerrotaan, että opiskelijoita on kaikkiaan n. 3200. Syyskuussa 2011 muita kuin Suomen kansalaisia oli 383 eli reilu kymmenesosa. Tästä joukosta huomattava osa on tullut opiskelu- tai harjoittelijavaihdossa, siis vastavuoroisuuden periaatteella.

Faktapuoli ei ole siis kovin vankka. Ehkä sitä paikatakseen blogisti yritti tehdä omista arvauksistaan faktoja. Itse blogitekstissä oli tämmöinen: "Mututuntumani on, että noin 80-90 % vastustaa kiinteistöjen myyntiä venäläisille." Reilua kahta tuntia myöhemmin muttu olikin muuttunut ilmoitusasian kaltaiseksi.

Enpä muista kuulleen, että koskaan olisi yhtäkään maata vallattu ostamalla tai tulemalla opiskelemaan, mutta nyt elämme kai historiallisia aikoja. Tosin kaalisoppa-letkautus antaisi aiheutta olettaa, että koko kirjoituksen takana on jostain 30-lukulaisesta ajatusvarastosta kaivettu ryssäviha. Ennakkoluulot ja varsinkin valheet on siirrettävä syrjään, kirjoitti jopa James Hirvisaari. Etelä-Karjalasta ei ole tulossa venäläistä.

Turhaa tietoa etsimässä

31.5.2012 blogikirjoitus, Jussi Salminen

Eduskunta on monipuolinen instituutio. Siellä kyetään jopa arvioimaan tieteentekoa. Jatkokeskustelussa esitettiin vaatimuksia, että tutkimuksen pitäisi keskittyä vain "tarpeellisiin" asioihin "turhien" sijasta. Lisäksi vaadittiin "käytännön hyötyjä" tutkimuksesta.

Nämä saivat minut suuntaamaan katseeni omaan kirjahyllyyni. Mitä kaikenlaista rappiotutkimusta siellä onkaan? Esimerkiksi seuraavat tarpeettomat ja tyhjänpäiväiset faktat ovat päätyneet paperille:

- vuonna 817 Aachenin luostarireformi-konsiili päätti, että olut ei ollutkaan pakanallinen juoma
- Sumatran Toba-tulivuori purkautui 74 000 vuotta sitten
- Karl Marx valittiin Kölnin työväenyhdistyksen puheenjohtajaksi 22. lokakuuta 1848
- päiväntasaajalla Maan pyörimisnopeus on n. 1600 km/h

Nämä kaikki ovat tutkimuksen meille kertomia seikkoja, mutta mitä väliä niillä on minulle tai kenellekään meistä? Miten ne vaikuttavat jokapäiväiseen elämäämme.

Eivät mitenkään. Mutta ovatko ne siis tarpeettomia?

Thomas Edisonilta, tuhannen patentin mieheltä, kysyttiin joskus, mitä hyötyä jostain hänen keksinnöstään on. "Mitä hyötyä on vastasyntyneestä lapsesta?", oli Edisonin vastakysymys. Tieto on alun perin tarkoittanut tien tuntemista. Tiede taas on systemaattista tiedon hankintaa - siis tien etsintää.

Se, joka julistaa jonkin tiedon tarpeettomaksi, tulee samalla ylistäneeksi tietämättömyyttä, koska tarpeetonta tietoa ei ole olemassakaan. Erityisesti niiden, jotka päättävät yhteisistä asioistamme, olisi syytä pitää kaikenlaista tietoa suuressa arvossa, koska tiedon varaan perustuvat päätökset ovat aina parempia kuin fiiliksellä heitetyt. Älkäämme siis pelätkö tietää asioita.